

திரு. ச. சண்முகம்

வருஷம் ௧௯௭௩

பேரவையுள்

2000

1950

© 2000 Blackwell Science Ltd

வகையிடை

[illegible]

நோய்க்குப் பின் ஏன்ஜியர்ஸ்
நரம்பின் சக்தியை அதிகரிக்கின்றது

வலிமை குன்றி நரம்பின்
சக்தி குறைந்து தளர்க்கி ஏற்
படுமையில் பயனிருத்தியளித்து
வைக்க மானிக்க ஏன்ஜியர்ஸ்
எமல்ஷன் (Angier's Emulsion)
இன்றி பலவகைத் துர் அரிப ஓடி
தம், கிடைக்காய் நொய் வாய்ப்
பட்டு மிக்க பயனிலமையுள்
என்கிரு ஏன்ஜியர்ஸ் (Angier's)
ஓர் வரப்பிரஸாதம் போன்றது.

அக்கா கொய்க்குகளிடமும்
விவரபாசுகளிடமும் கிடைக்கும்

ANGIER'S EMULSION

எக்ஸிமர்

எழும் விவரமாகவும், ஸ்கிஸ்காக
அகனிமாவாகவும் மருந்தில் மிகவும்
நிபந்தம், எழுந்ததில்மேல் ஏற்
படுமில் எரிச்சல் மையமாய்ப்போக்கு
இதது, எழுந்ததை இவற்றை நிபந்த
தும் தன்மையாகவும் கொண்டு வரு
கிறது, என்ஜிம் நகு பாட்டும்
உங்கல் வாய் இருக்கட்டும்

ZIMAX
AN ECZEMA CURE

நந்த கொநாரம்

சோத்தவான பந்தன் சோன
தோ ஆசோக்கிவந்ததில் பாதிக்க
கின்றன, அதனோடுமே பந்தனையும்
சொன்னையும் பாதுகாக்கும், பரோ
கிளா தித்திக்கும் சோய்க்கையும் வரை
சத்தின் துரிதாத்தத்தையும் தனிர்க
கிறது, உங்கல் குடும்பத்துக்கு
மிக அயலாமானது எதமோகி

THYMOCIN
FOR DENTAL HYGIENE

டி. எம். தாகூர் & கோ., 9, கிஷ்கிங்கில் தெரு. ஜி. 4., மதராஸ்

உருளைக் கிழங்குகளால் நீங்கள் சலவை செய்யமுடியுமா?

உருளைக் கிழங்கு அகலத சாக்குக்கட்
கவாக், துணி கிழித்த கிள்ளுபின்ன
காலும்படி. வெட்டியவாக உதரத்தாக்,
துணி உத்தமாவலாம்! உருளைக் கிழங்கு
விளக்க சாப்பிடவும், சாக்குக்கட்டவாக்
கரும் பனவையிற் காலுதவும் உபயோகி
த்த, துணிகளை உத்தமாவன சோப்பி
லுக் கெளுத்தாக் தானாவிட்டத்திற்
கெனவு மிக்கவாகும்.

சாக்கு அகலத உருளைக் கிழங்கு யானிலுக் கிரப்பப்பெற்ற யோவி
சோப்புகட்க், உக்கலுக்கு தேவ கிரமத்ததவும் துணிகளைப். யாழாக்கு
வதிலும் தாக் உதவுகின்றன.

கேரளா வாஷ்வெல்

சுத்தமான
பார்
ஸோப்

கயாட்டெய்ட் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமெரீஸ்

கயாட்டெய்ட் ஆப் மெட்ராஸ்

அழகிய முகங்கள்

அழகு படுத்தவும்

உத்தமே.

கேசவந்த்ரீ கோண்டு

உத்தமேயும்

உத்தமேயும்கூடும்

பெருக்கி கோண்டுகள்

கோவந்த்ரீ அரு 14. கார்பு அரு 14. கங்கும் கெட்டகும்
தென் இத்திய தாராயனாரகி - - - கோவமுத் தா 1

பாதத்திலுள்ள புண்கள் தான்த நாட்களிலேயே உருகிவரவ

குத்து வலியும் தளமச்சுதும்
7 நிமிஷங்களில் நிறுத்தப்படுகிறது

உங்கள் பாதங்கள் அதிகமாக வெறுப்
பட்டாலும்கூட தளமச்சுதும் எடுக்கிறதா? வெறுத்
துக் காலமாகிவிட்டதா? பாதங்களின்
மேலும் விரல்களையெல்லாம் கோட்டுவித்து
வெற்றிபெறுகிறதா? மேலும் கோட்டுபயன்களை
உண்டாக்குகிறதா? எத்தம் வலியும்கூட
பாதங்கள் புண்களாகிவருமா? இது ஏதோ
கிணர் அல்லது தோலின் எதிர்ப்பின் அளவுக்
கம்பதையும் நிறுத்த எதிர்ப்பை எதிர்ப்பு
உபயோகப்படுத்திவிட்டு விடுதல் போது முடிய
தென்பதையும் நீங்கள் உணர் வேண்டும்.

முதலாவது உத்தமேயு

கனியும்கூட அதன் உத்தமேயு அதிக
நுணுக்கம் அளிப்பதில்லை. உபயோகக்கு முன்
கொண்டிருந்த அளவு கோண்டுகளோடு வெறுத்
துதோ கெட்டவாறு. அதிலுள்ளவாறு. உ
ட்கட்டிகள் போன்ற வெறுத்து நீக்கவேண்டும்
இருக்கிறது. ஒரு வேளை கூடுதல் வெறுத்
துதோ தவிர்த்தது: உபயோகக்குத்து விர
பாதங்கள் இத்தகைய வெறுப்பு படுகிறது.
நீக்கவேண்டும் உங்கள் பாத உபயோகப்படுத்த
விட்டவன் போக்கிலும் உபயோகக்கு உத்தம
வாதம். அதன் மூன்று முக்கிய குணங்க
கொண்டன: (1) பாதங்களின் எதிர்ப்பை உப
யோகக்கும், பட்டாக்கு முன்கொண்டவன் கிணர்
களையும், அதற்கு முன்பும் இது படுக்க
களையும் கொண்டுவிடுகிறது. (2) தளமச்சுத
திருத்தி, வெறுத்து எதிர்ப்பு நிமிஷங்களில்

குறிப்பாக வெறுத்து நிறுத்தகிறது. (3)
வெறுத்துத் தளமச்சுதும், முறுத்துப்பாடும்
விருதுவாறும் வெறுத்து.

பரிசீலிக்க உத்தமேயு

இந்த நிறுத்துப்பாடும் காரணங்கள்
இந்திரியை கருகுகிற போட்டுப் பாதத்தா
கிணர் வரிக் அப்படியான தோல்கள் எத
படும் தாது தாட்களில் பாதங்களின் எதிர்ப்பு
உபயோகப்படுத்திவிட்டு உங்கள் வெறுத்
தளமச்சுதும், முறுத்துப்பாடும் விருதுவா
றும் கூடும். தோலுக்கு மூன்று தாட்கள்
போட்டால் உங்கள் பாதங்களின் எதிர்ப்பு
தளமச்சுதும், கோட்டுபயன்கள், குணம்கூட
விட்டால் நிறுத்துப்பாடும் விருதுவா
றும் தாது. இந்த உத்திரவாதத்தின் போ
தில் தளமச்சுதும் வெறுத்துப்பாடும் இதுவா
றும் தாது தாதுக்கு நிறுத்துப்பாடும் போட்டு
பரிசு வெறுத்து பாதங்கள், உங்களுக்கு
நிறுத்தி எதிர்ப்பைவிட்டால், கனியுப் போட்டு
வாத நிறுத்திப்போடுத்தால் பாதத்தா
தில்லாப் போடுகிறதும், உங்கள் மருத்த
வியாபாரத்தின் இத்த நிறுத்துப்பாடும் கார
ணங்கள். அத்தகு அளவுகம்பட்டிருக்கும்
உத்திரவாதம் உங்கள் பாதங்களில்.

சூரியோ டி. டி. டி. கூந்தல் தைலம்
தலையில் ஏற்படும் கிருமிகளை அறவே ஒழிக்கிறது

கறுமனத்துடன் பிசுக்கற்ற வலையில் உபயோ
கத்திற்கு உகந்தவாறு, கிருமிகளைக் கொல்லு
மளவுக்கு 4-4-4. எபக் கலந்து முறைப்படி

சூரியோ கூந்தல் தைலம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.
சூரியோவை ஒரு முறை உபயோகித்தவுடனே
பெணும் அதைச் சார்ந்த முட்டைகளும் அறவே

மடிசின்றன. மற்ற மொகுமுறை உபயோகிப்பத
னால் தலையிலேற்படும் கிருமிகள் மீண்டும் அணு
காமம் பாதுகாக்கிறது. அழகிய கூந்தலுக்கு
எவ்வித தூனியும் சூரியோ விளைவிக்காது.

SULEO D.D.T. Hair Emulsion

தலையிலேற்படும் சகல கிருமிகளையும் அறவே அகற்றுகிறது

விவர விவரங்களுக்கு

ஸரம்ஸன் & கோ., லிமிடெட்
பெரும்படி - கங்காத்தா - மதுரை

எங்கள் கையாள் ரெடி கட்டாக்கில் ஏராளமான விலைக்களிக்கப்படும்
எலக்ட்ரிக் மோட்டார் கட்டாட்டர்கள்

"புதுக்கல்"	T-15 கட்டர் டெக்டர் கட்டர்	...	ரூ. 70/-
"புதுக்கல்"	கட்டர் டெக்டர் கட்டர் 20-25 HP	...	ரூ. 300/-
"ஓர்டெல்"	12-5 HP கட்டர் டெக்டர் கட்டர்	...	ரூ. 185/-
"ஓர்டெல்"	கட்டர் டெக்டர் கட்டர் 20 HP	...	ரூ. 200/-

டைனமோ

"G. E. C."	3 KW 110 வேல்ட், முக்கி.		
ரெபிசெட், ரெகுலேட்டர் உடிவது	ரூ. 1126/-

மேற்படி விலைகளில் எவ்வித மாறுதலுமில்லை. எமது கம்பெனியில்
டெலிவரி செய்வப்படும். விவரங்களுக்கு 10% கமிஷன் அளிக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு எழுதவும்

ஸரம்ஸன் & கோ., லிமிடெட்
8-22, பிராட்வே : தயாக் ஹெட்டி ரெ. 1219 : மதுரை - 1
பேரன் : 4521

நத்தி: KANAPATH

பக்கம் 10 } செப்டம்பர் 3 { விடுதலை
தரம்-5 }

ஆதித்யா	சாத்திரி	...	8
சங்கர சேதி	9
தீயோ தீதி தீயாவயோ தீயாவயி	11
இவ்வகையில் ஒரு வரம் கக்கி	16
பொழுது பேசுக்கு	"அம்பி"	...	18
அக்கப்போ	19
பொழுதுபெரும்.....	வி. ஜி.	...	21
உருவம் குறித்தது	ச.மன்.சன்.	...	22
குறிமொழி	மா. கிருஷ்ணன்	...	27
கிட்டி அப்ப	சோனம்	...	28
ஆரோக்கிய நகரம்	குமாரசாமி	...	31
சாத்திரிக்கு உபதேசம்	சாத்திரி	...	33
பாப்பா மணி (மகன்)	சாத்திரி	...	35
தருமன் தருமன்	முத்தா	...	36
மணிப் பவர்	விஜயம்	...	39
பாதுகாமின் காதல்	சாத்திரி-சா.வி.	...	40
புத்தி கத்தா	ச. வெ.	...	45
பாதும பாதும	வித்தன்	...	50
ஜி. ஜே.சி	சன். சன். சன்.	...	50
புத்திரன்	சா. சா. சா.சா.சன்	...	53
தந்தா கிணக்கு	சா. ச. அப்பா	...	55
கல்பி தரும கார்டி	டி.கே.சி.	...	71
கவிதை நெஞ்சம்	சா. பா.	...	78

"கக்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில்
உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப்
பெயர்கள்; உண்மையானவை கற்பனைப்பே.

ஆர்வாதம்

இந்தியாவுக்கு இவ்வளவு பத்தாயிரம் டன் அரிசி கடனாகக் கொடுத்து உதவ முன் வந்திருக்கிறது.

மணி கட்டுவது யார்?

"குடிய அபாயத்தைச் சமாளிக்க முன் ஜாக்கிரதையாக ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்" என்று எச்சரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகள் எச்சரித்திருக்கின்றன.

சென்னை

மார்ச் 10

இதழ் 5

என்ன சேக் ?

காங்கிரஸ் அக்கிராசனார்

நீர்வாது அனுருண்டு ககாப்தம் ஆண்டு மாதம் 28-ல் தேதி யன்று ஒவ் வொரு மாகாணத்திலும் காங்கிரஸ் பிரதி நிதிகள் கூடிக் காங்கிரஸ் அக்கிராசன பதவிக்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற் காக வோட்டுப் போட்டார்கள். போட் டுக்கு சிற்றவர்கள் மூன்று பேர்:— ஸ்ரீ சங்கராஜம் தேவ்; பாபு புருஷோத்தம தாஸ் தாண்டல்; ஆசாரிய திருபவாணி. இந்த இதழ் தேய்க்களில் கையில் வருவ தற்குள் மூவரில் யார் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார் என்பது தெரிந்து போயிருக்கும். மூவரில் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் அதனால் பூகம்பம் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது! இவர்களுடைய உதவியும் இத் துறையிலும் இவ்வாயமேயே அஸ்ஸரையில் அகிராச பூகம்பம் தேவ் திராசம் விளைந்து வருகிறதல்லவா? யார் அக் கிராசன பதவிக்கு வந்தாலும் நான்கு காங்கிரஸ் சபையில்லாத கார்டோடி- வைபவனாக சிவந்திருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு தேசத்தின் காரியங்களும் எப்போ தும்போல் நடந்து கொண்டிருக்கும்.

மாகாணக் கமிட்டித் தலைவர்

காங்கிரஸ் அக்கிராசனரைத் தேர்ந் தெடுக்கும் பிரதிநிதிகளேதான் அங்கங்கே மாகாணக் கமிட்டிகளாக அமைந்து மாகா ணக் கமிட்டியின் தலைவரைத் தேர்ந் தெடுக்கிறார்கள். தமிழ் மாகாணக் கமிட்டி யின் தலைமைப் பதவிக்கு இந்த வருஷத் தில் போட்டி ஏற்பட்டது. பழைய தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜர் இந்த வருஷம் போட்டிக்கு சிவ்வாயில் விலகிக் கொன் னார் என்று சில காலத்துக்கு முன்பு சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அப்படி விலகிக்கொள்ளாமல் போட்டிக்கு வந்தார். அவருடன் போட்டியிட்ட துணர்ந்து சிற்ற வர் கோயமுத்தூர் தேசபக்தி ஸ்ரீ சி. பி. சுப்பையா, முடியு என்ன ஆகும் என்று ஜோசியர்களைப் போய்க் கேட்கவேண்டிய

தில்லை. வார பலன், ராசி பலன், நட்சத் திர பலன் பார்க்க வேண்டியதுமில்லை. ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் 155 வோட்டுகள் பெற்று வெற்றி யடைந்ததில் ஆச்சரிய மும் இடைவாது. ஸ்ரீ சி. பி. சுப்பையா யுக்கு எப்படி 99 வோட்டுகள் இடைத் தன என்பதுதான் விவர்ப்பான விஷயம். தற்போதுள்ள காங்கிரஸ் அமைப்பு விதி களின் கீழ் அதிகாரத்தில் உள்வாக்களை அடைப்பது இவருவான காரியமல்ல; முடியாத காரியம் என்றே சொல்வ லாம். அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் தாங் களே விலகிக் கொண்டு பிறருக்கு இடம் கொடுத்தாந்தான் உண்டு. அப்படிப் பட்ட தன்னலமற்ற பரோபகார சேவ் உடையவராகத் தற்போதைய அரசி யல் வாழ்க்கையில் யாரும் இருப்பார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. போர் தொடுத்து முயன்று சிற்ற ஸ்ரீ சி. பி. சுப்பையாவும் அவரை ஆதரித்தவர்களும் தங்கள் மனதில் கசப்பு உணர்ச்சிக்கு இடம் கொடாமல் தேசத் தொண்டு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம். வெற்றி பெற்ற ஸ்ரீ காமராஜ் தமிழ்நாட்டில் மேலும் பிள்ளை விரிவாக்காத ஏறையில் தேசத் தொண்டர்கள் அனைவரையும் அணைத்து ஒற்றுமைப்படுத்தி சிவ்வாகம் கடத்திச் செல்வ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஒத்திப் போட்டிருக்கிறது !

எட்டையூரத்தில் பாசதி விழாவை வழக்கம்போல் செப்டம்பர் 11உ நடத்து வதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பட்டன. அந்தத் தேதிக்குள் தமிழ் நாட்டில் உணவு நெருக்கடி நிலைமையில் அபிவிருத்தி ஏற்படலாம் என்று எதிர் பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் எதிர்பார்த்த அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை. தமிழ் நாட்டுக் கும்-முகியமாக, திருநெல்வேலி-சாங்காத புரம் ஸ்ரீலங்கையில் மக்கள் பசியும் பட்டினியுமாக இருக்கிறார்கள் என்று செய்திகள் வருகின்றன. இந்நிலைமையில் அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசத்தின் மத்தியில்

உள்ள எட்டயபுரத்தில் கோவாலமங்க
விழாச் சொண்டாடுவது உரிமையுடையது
எனக் கருதிப் பாரதிபார் விழாவை ஒத்தி
வைத்திருக்கிறது. குழந்தை மறுபடியும் சரி
யாகும்போது பாரதி விழாவைக் கச்சேரி
முதலியவைகளாகவுடன் உற்சாவமாக
செய்தலாம். இந்த செப்டம்பர் 11உ
எட்டயபுரத்திலுள்ள பாரதி அன்பர்கள்
பாரதி மண்டபத்தில் கூடி அடக்கமான
முறையில் குழந்தைக்குத் தகுந்தவாறு
பாரதி தினத்தைக் கொண்டாடுவார்கள்.

மகத்தான உற்பாதம்

மீன்தரில் வெளிவரும் இயற்கை
யின் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் சிறப்புகள்
பட்டுள்ள பல பிரச்சினைகளையும் சமாளிப்
பதில் பாரதாரு தன் முழு சத்தியையும்
உபயோகித்து வரும் இச்சமயத்திலே
எதிர்பாராத விதமாக மத்தெரு மகத்தான
உற்பாதம் ஏற்பட்டிருப்பது சமீபக் முடி
வாத துக்கம் ஆகும். சில தினங்களுக்கு
முன் வட இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பூசுமபத்
திலும் குறிப்பாக அஸ்ஸாம் மாகாண
ஜனங்கள் சொல்வொளூக் கட்ட கட்டப்
பதற்கு இலக்காகியிருக்கிறார்கள். 1964-ம்
வருஷத்தில் பீஜாபிலும் அதற்கு அடுத்த
வருஷத்தில் குவெட்டாவிலும் ஏற்பட்ட
பூசுமபத்தினால் காட்டிலும் இப்போது
அஸ்ஸாமியில் ஏற்பட்டுள்ள பூசுமபம் பவச்
சரமானது என்று சொல்லப்படுகிறது.
மேற்படி பூசுமபத்திலும் அந்த மாகாணத்
தில் தாற்றுக்கணக்கான மக்கள் உயிர்
இழந்ததுடன், ஐம்பது டன்சும் இனங்
களுக்கு மேல் வீடு காசும் இயிரித்
தயிர்ந்த வருகிறார்கள் என்று அஸ்
ஸாம் பிரதமர் அறிவித்திருக்கிறார்.
பத்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பொருட்
சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரி
கிறது. இயற்கைத் தவிர பரீட்சை
களுக்கும் ஆடுகளங்களுக்கும் சேர்ந்துள்ள
சேதம் மதிப்பிட முடியாமல் இருக்கிறது.
மனிதப் பிரதேசத்தை அடுத்தனான பல
பிராணிகளின் உயிர் என்ன ஆயிற்று
என்றே தெரியவில்லை. பூசுமபம் காரண
மாக ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் அஸ்பட்டிங்
கொண்ட ஜனங்களுக்கு விளைக்கலின்
மூலம் உணவுப் பொருள்களை அதுப்பி
வருகிறார்கள். இன்னும் கூட சில இடங்
களில் அடிக்கடி புயி அதிர்ச்சி ஏற்பட்டு
வருவதால் அஸ்ஸாம் மாகாண ஜனங்கள்
திகைப்பைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதவி புரியவேண்டும்

இதைத் தவிர உத்தரப் பிரதேசத்
தில் உள்ள நிலத்தில் வெள்ளம் பெருகிய

தால் கமர் ஆபீசும் பிராணங்கள் பலதரவில்
முழுவிக் கிடக்கின்றனவாம். தானியத்
கனத்தெய்வங்களாக இருந்த இடம் எல்லாம்
வெள்ளம் காடாக மாறி விட்டன. பிராசி
தும் கோலி கதிரிய் வெள்ளம் பெருக்
கெடுத்த தாற்றுக்கணக்கான சதா மயம்
கடல் போல் காட்சியளிக்கிறது என்று
செய்திகள் கூறுகின்றன. அந்த மாகாணத்
திலும் வெல், கோன வயக்கன் காமாதி
விட்டன. மேற்படி மாகாணங்களில்
இயற்கையின் கோபாவேசத்தினால் மக்கள்
படும் பாடுகளும் பற்றிய பரிதாபமான
விவரங்கள் க்கெடுக்கின்றன. கண்ணிர்
விடச் செய்வதாக இருக்கின்றன.

இவ்வாறு மகத்தான துன்பத்துக்கு
உள்ளான அஸ்ஸாம், பிராசி, உத்தரப்
பிரதேச ஜனங்கள் விஷயத்தில் அகில
இந்தியாவிலும் உள்ள மகா ஜனங்கள்
அனுதாபம் கொண்டார்கள் என்பதில்
சந்தேகம் இல்லை. மேற்படி மாகாண
ஜனங்களின் கட்ட கட்டங்களிலும்
பரிதாபமாக இந்திய சர்க்காரும் மாகாண
சர்க்காரும் கைகொள்ளும் சகல
முறைகளையும் ஆதரித்து இயன்ற எல்லா
உதவியும் புரிய வேண்டியது பொது
மக்களின் கடமையாகும்.

அட்டைப் படம்

எவ்வளவுதான் பிரதேசமான மின்
சார திபக்கை அமைத்தாலும் குரீய
சந்திரர்களுக்கு இவைவாக மாட்டா. மின்
சார திபக்களும் குரீய சந்திரர்களும் சேர்ந்
தாலும் கமது காட்டுப் பண்பாட்டுக்குரிய
குத்தியினைக்கு வரிசையுடன் போட்டியிட
முடியாது. அவ்வாறே விதவிதமான
விளக்கங்களைக் கொண்ட புதுப் புது
செயற்கை மயிகள் எவ்வளவுதான் வந்
தாலும் கம் காட்டுத் தாமரை மலருக்கு
எத்துணையும் சடாகமமாட்டா. தடாகத்தில்
மலர்ந்த தாமரைவீழ் அழகும் மணமும்
உவகிச் செய் ஏதப் பொருளுக்கு வரும்?
மக்கள் தெய்வமான திபத் திருமங்களுக்குத்
தாமரை மலரைப் பாத காணிக்கையாகச்
செலுத்தவது எத்தனை பொருத்தமான
கைக்கரியம்? இந்த வருஷத்துக் "கல்வி"
திபாவளி மலர் தாமரை மலரின் அழகும்
மணமும் பொருத்தி மல்கவ திப வரிசை
யின் ஒளியுடன் திகழும் என்பதை நமஸ்க
ருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.
அழகான விளக்கத்திரங்களுக்கும் சகுத்
தமயந்த இனிய கைதகளையும் கட்டுரை
களையும் ஹாஸ்யப் படங்களையும் தரவிக்
கொண்டு "கல்வி" திபாவளி மலர் வெளி
யாகும். இந்த மலிஞ்சிபவன செய்நிவையெ
கமது இந்த இதழ் அட்டைப்படம் நமஸ்க
ருக்குத் தெரிவிப்படுத்துகிறது.

நீதியோ நீதி! நியாயமோ நியாயம்!

சீட, நிழலாள் என்றும், அரகியல்
காணாக்கியர் என்றும், நீதி காண்டா
பண்டிதர் என்றும் இப்படி அம்மவர்
திருக்க வேண்டும்!

எத்தனையோ பேர் சட்ட அத்துக்கள்
களைச் சண்டப் பிரசண்டமாக விளக்கி
யானம் செய்யே துக்கள்.

எத்தனை நாள் நீர் அரவோம் தந்து
வாங்கியாரும் தந்தீர் வந்தாரும். அனல்
அவன் ஆராய்ச்சி செய்து உருவம்.

ஆளுநர் அவர் களிடம் கீழ்க்கண்ட
பாடகத்தின் தீர்மானம் ஒரு பத்திரம் சட்டத்
தொடர் பத்திரம் தொழிலாளர் தீர்மானம்
வழியாகத் தந்ததால் இ.நா. நியமனம்?

எவருடைய குதிரையிலும் உதிகாத
இரு புதிய அரசர்கள் தம்முடைய
கண்ணியங்களை அவர்களை எட்டி
தூள் செய்துவிட்டார்கள்?

[illegible]

இந்தியாவைத் துறக்க 1947, 1948, 1949, 1950 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற போர்களில் கலந்துகொண்டிருந்தார். இவற்றில் சிறப்பாக 1947-48 ஆண்டில் நடந்த இந்திய-பாகிஸ்தான் போர் குறித்து குறிப்பிட வேண்டும். இந்த போரில் கலந்துகொண்டிருந்தார். இவ் போரில் கலந்துகொண்டிருந்தார். இவ் போரில் கலந்துகொண்டிருந்தார்.

[illegible]

காங்கிரீஸ் பிரதானியை மோட்டிஸ் ஐ. நா. சபை தெர்னியாட்டன் தா. துது கொண் ணில்கி. கொங்கிரீசு கார்ட்டன், அலங்க ணீட்டிஸ் சேசத்திசுப் ப. ரீ. கொடுத் தலர் கன்,

[illegible]

அந்தச் சபையினால் தயாரிக்கப்பட்ட கமிஷன் காங்கிரசுக்கு வந்து பாடினதால் அக்கொள்கையை நேரில் கண்ட பிறகு கூட ஐ. நா. சபை தான் முதலில் சொந்தமாதர ஒப்புக் கொண்டு அதற்குப் பரிசுதரம் போடவில்லை.

எனவே, அப்படி சனாதிபதி வாங்கத் தவறிய தெளிவுதான். அப்போது நியமிக் காப்பாட்டைத் தவிர்த்து மூலமாகவாங்கு காய்ந்தே சர்க்காரின் நீதி நிலைக்க ளாம் என்று சொல்கிறது ஐரானு தம் தீர்க்கக் குழுக்குக் கூடுதல்.

ஆறுந் அத்தி தயிர்க்குணகென்றுச் சர்
யுக்கொன் மயன் கிணற் பிணற் துணிபுடவந்.

[illegible]

உள்ளிருக்காத, பத்திரிகைகளை, நாளிதழ்களை உத்தரவு செய்து மீளிடாத வரையில் ஈடுகட்டி நடத்துவது என்பது அரசாங்கத்தின் திட்டம்.

அந்தச் சமயத்திலும், சிவன்க்குரியப் பரத்தினவர்ப் புகழையே வெளியில், நெருங்கு சமயமாய்க் காட்டியும் செய்து தரிசும் புள் நெருங்கிவிட்டாள்!

—அதாவது சென்னை பிரதான சபை
தான் சென்னைக்கு உரிசைப் பங்கு வங்காள
பங்கு உண்டு என்பதை நினைவிலுள்ள
புதுப்புது செய்திகள் மூலமாகத் தெரிந்த
தால் என்னுடைய நினைவுகளின்மீது விளக்க
விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதான்
புதுவது உறுதியாக இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் தேர்தல் பிரச்சாரத்தில்
எவ்வளவு வலிமை வாய்ந்த நேர்மையுட
னான மனநிலை, மூலம் தான் பெறுவ
தற்கான காங்கிரஸ் சித்திரம் ஆகிய
வசதிகள், அதற்கான திட்டம், நிதி
ஆதரவு, உடனடி செயல்பாடுகளின்

அந்த அதிகாரத்தை ஐ. நா. சபை
நீர்வாடிகைப் பற்றாக்கிரகம் து சர்வஜன
வாக்கு எடுப்பை நடத்துவார்களாம்!

எப்படி விருக்கிதது தியானம்?

உக்கரை உதிரியுள்ள பத்தியைத் திட்டத்தில் மேற்படி இரண்டு யோசனைகளும் அடங்கிவிருக்கின்றன.

அவற்று முயற்சி படுதோல்வியடைந்ததற்கு உருப்பலாத அந்த இரண்டு யோசனைகளும்தான் காரணம்.

கொண்டிக் கூட்டத்தினதான ஆணாத் காஷ்மீர் 'சர்க்காரை'க் கண்டிக்காமல் மனப்பூர்வியுள்ள உக்கரை, எட்டபூர்வமான, உத்திரத்தக்கரால் பக ஆண்டுடன் பாடுபட்ட, தியானமும் தோபகத்தாலும் அடங்கிய சர்க்காரை அஞ்ஞாத வாரம் செய்வதென்றும் என்று கூறத் துணிந்ததை தியான பத்தி படைத்த யாத்ரான் குப்புக் கொண்ட மூடியும்?

"நிடுக்கிடத்தக்க, அரபியல் தரிசுத் துக்கு முத்திரும் குரணை அந்த யோசனையை இந்திய சர்க்கார் எது தோஷதாரியும் ஏதெடுத்தும் பார்க்க மாட்டார்கள்" என்று பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு மறுத்திருப்பதை யாத்ரான் குரகைகூற முடியும்?

தேர்தல் தேர்வையவர்களும் பாரபட்சியத்தையும் தடைபெறுது என்பதை வாகர் எட்ட பூர்வமான சர்க்காரை விளக்குவது என்பது இந்த உலகம் உட்கும் கேட்டுத் திரை புதுமையாகும்.

"அங்கிதம் எட்ட பூர்வமான சர்க்காரை விளக்குவது அநியாயம், அக்கிரமம் என்பதுடன் அவ்வாறு செய்வது ஆக்கிரமிப்பாளிகளுக்கு விட்டுக் கொடுப்பதாக முடியும். ஆக்கிரமிப்பாளர் வெற்றி பெறுவதற்கு வழி கொளியதாக முடியும்" என்று பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு பட்டவர்த்தனமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"கேண்டுமாவின் தேர்தல் நடக்கும் போது மூன்று நேருவினும் மூன்று மூன்று மூன்றுகளும் துக்கிய தாடுடன் கையின் பரிணாமவாதர்களை இடுத்து கொண்டு தேர்தல் தியானமாக தடைபெறுபடி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்" என்றும் ஜவாஹர்லால்ஜி யோசனை கூறிவிருக்கிறார்.

எனவே அவர் கூறியுள்ள தேர்வை யான யோசனையை விட்டு விட்டு, உக்கரை கூறியுள்ள அந்நியான யோசனைக்கு இணங்க காஷ்மீரைப் பிரிப்பதோ, காஷ்மீர் சர்க்காரை விளக்குவதோ அக்கிரமமான, அநியாயமான காசியம்.

கொர்லோ விஷயத்தின் ஐ. நா. கையெழுத்து நடத்து கொண்டதோ

அது போலவே காஷ்மீர் விஷயத்தினும் நடத்து கொண்டிருந்தால் எத்தனையோ கஷ்ட தஷ்டங்களும் கால வீரவழும் தவிர்க்கப் பட்டிருக்கும்.

கட கொர்லோ தேன் கொர்லோ என்று கண்டகடக வீரத்தான என்னுளும் கொர்லோ குருவதும் குரே தேரம் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

அப்படியிருக்கும் கட கொர்லோ தேன் கொர்லோ மீது போர் தொடுத்தது அக்கிரமம் என்பதை ஐ. நா. கையெழுத்து ஆரம்பமான கையெழுத்து தேரத்தின் தீர்மானம் செய்து விட்டது. தேன் கொர்லோயின் பெரும் பகுதியையும் கைப்படுத்திக் கொண்டுள்ள கட கொர்லோ துருப்புகள் திரும்பவும் தேன் கொர்லோ எல்லைக்கு வெளியே சென்றுவிட வேண்டும் என்றும் அந்தக் கையெழுத்து விட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கட கொர்லோ துருப்புகள் கையாளும் வகையில் போக நடத்தும் போதுப்பதை தன் தனியாக கைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

கொர்லோ விஷயத்தின் தீர்மானம் இவ்வளவு தூரம் துடிக்கும் துக்கிய தாடுடன் கையெழுத்து விட்டியைப் பார்த்துக் கொண்டு மீது போர் தொடுத்தது அக்கிரமம் என்பதை ஐ. நா. கையெழுத்து விட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கட கொர்லோ துருப்புகள் கையாளும் வகையில் போக நடத்தும் போதுப்பதை தன் தனியாக கைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

காஷ்மீர் மீது படைபெறுத்துப் பக பகுதியையும் கைப் பத்திய அவ்வித தாடான பாகிஸ்தானின் ஆக்கிரமிப்பை அந்தக் கையெழுத்து கைப்படுத்தி மீது போர் தொடுத்தது அக்கிரமம் என்பதை ஐ. நா. கையெழுத்து விட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கட கொர்லோ துருப்புகள் கையாளும் வகையில் போக நடத்தும் போதுப்பதை தன் தனியாக கைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

உலகத்தினுள்ள அரபியல் அந்நியர்களை விடுதலாக்கித் தீர்மானம் செய்து கொடுத்தது அக்கிரமம் என்பதை ஐ. நா. கையெழுத்து விட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கட கொர்லோ துருப்புகள் கையாளும் வகையில் போக நடத்தும் போதுப்பதை தன் தனியாக கைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இத்தியானமும் பாகிஸ்தானுக்கும் கையெழுத்து விட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கட கொர்லோ துருப்புகள் கையாளும் வகையில் போக நடத்தும் போதுப்பதை தன் தனியாக கைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

பாகிஸ்தான் பிரதம மந்திரி ஜனாப விவாகத் அலிகாஜும் வெளிநாட்டு

மத்திய சர் சூபருக்காராகவும் டி.கே.எஸ். நோன்ஹியைக் குறித்து வெளிவிட்டுள்ள அறிக்கைகளின்போ, காஷ்மீர் பிரச்சினை தீராததற்கு இந்தியாதான் முழுப் பொறுப்பாகி என்று குற்றம் சாட்டி விடுக்கிறார்கள்.

பாவிஸ்தான் பரமோது என்றும், காஷ்மீர் மீது ஆக்கிரமித்த குற்றம் இந்தியாவையே சாித்தது என்றும் கூசாமல் கூறி விடுக்கிறார்கள்.

எனினும் அவர்களுடைய கூற்றைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஏனெனில், உலக சந்திரசுத்திரமே இதுவரையிலே ஆக்கிரமிப்பாளர் யார் தான் தாயகம் செய்தது தவறு என்று குத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

உதாரணமாக இப்போது உள்லும் நிகழ்ந்து வரும் சம்பவத்தை மாதிரி எடுத்துக் கொள்வோம்.

ஸ்டுடென்ட்ஸ் தென் டெர்ஸா மீது படையெடுத்து ஆக்கிரமித்தாக ஐ.நா. சபை தீர்மானம் செய்திருக்கிறது.

ஆனால் அமெரிக்காவின் பக்கம் பதனிடும் தென் டெர்ஸாதான் ஆக்கிரமிப்புக் குற்றம் செய்திருக்கிறது என்று நினைசி குடியும் பிரதித்தி மேற்படி சபையில் எடுத்தது வருகிறது.

எனினும் உண்மை என்ன என்பதை உலகம் அறிவாமல் போய் விடவில்லை.

அதுபோலவே, பாவிஸ்தான் மத்திய சர் என்ன சொன்னதும் பாவிஸ்தான் காஷ்மீர் ஒரு பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதிலிருந்தே அவர்களுடைய கூற்று எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை உலகம் அறிந்துகொள்ளும்.

காஷ்மீர் பிரச்சினை தற்போது தீர விட்டாலும் அதைக் குறித்து யாரும் அறிகக் கூலை டெர்ஸா வெண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஏனெனில் காஷ்மீர் பிரச்சினை தீராத மத்தியியல்வளம் இந்தியாவுக்கும் பாவிஸ்தானுக்கும் எற்பட்டுள்ள ரூப் பத்தத்துக்குக் குத்தகமாக இரண்டு என்று ஐ.நா. விவாகத் அலிசான் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறது.

அந்த அபிப்பிராயத்தைப் பண்டித ஐ.நா.வர்கள் நேரு பூரணமாக ஆதரித்திருப்பதுடன், காஷ்மீர் பிரச்சினை யைத் தீர்க்க வறுவின் இந்தியா யுத்தத் திக் திறப்பைப் போலதில்லை என்றும் உறுதி கூறி விடுக்கிறது.

எனவே, காஷ்மீர் பிரச்சினை இந்தியா-பாவிஸ்தான் உறவைச் சீர்குலைத்து விடாது என்பதும், அந்தப் பிரச்சினை யைத் தீர்க்க போராட் தவிர வேறு முறைகளைக் கைக்கொள்ள இடம் இருக்கிறது என்பதும் தெளிவாகிறது.

செக் கூக்குரல்!

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா?

கொங்காளமாக
நான் மக்ளீன்ஸ்
மீது நம்பிக்கை
வைத்திருக்கிறேன்.
ஒவ்வொரு தினத்
தையும் அது
எனக்கு ஒழங்காக
ஆரம்பித்துக்
கொடுக்கிறது.

உங்கள் உதவித்த
ருச்சின் தாழ்ந்ததை
பொருத்தி

உயிழ்து
கேள்வந்த தகை
உதவிப்ப பொருத்தி

மேலே உயர் வந்தை அடுத்த
பக்கத்து
மென்மை
தருதல்

மக்ளீன்ஸ் பெராக்ஸைட் பற்
பகை வாரும் காப்பியுள்ள முடி
வாத பிரதேச மூலையில் தயாரித்
தது மிகவும் சுத்தமாபிடுப்பதால்
உவகமுறையும் பரிசுத்தம்
கைகளைப் போக்கி வாரும் சுத்
தப்படுத்தி. உபயோகிப்பதற்கு
மனமும் கவலவும் உள்ளதாக
விளங்குகிறது
இவ்வகைகளான மக்ளீன்ஸ் பிரதி
தினமும் காப்பின் மக்ளீன்ஸ்
மூலம் தம் பற்களைச் சுத்தம் பற்
புறவகைப் பழக்கப்படுத்திக்
கொள்ளுங்கள்.
இந்த மக்ளீன்ஸ்
காப்பியுள்ள

MTS-79

பொன்னியின் சிசுஷன்

கஸ்கி

இராஜராஜசோழனின் இளம்பிராயத்தில் நிகழ்ந்த
மகத்தான சரீத்திரத் தொடர் கதை
வினாவில் ஓரம்பமாகிறது.

புலியைக் கொட்டிக் கொட்டிப் பண்ணிச் சாப் பிடும் செயலுக்கு ஒரு கவிப்பாடத்திற்கு அளி வுக்கியிடலா மேன்று தேவதூதர்தம்மை? அப்படிச் செயலையப் பார்த்தால் அரிசிப் பந்து சம எப்படிக்குதாயும்?

★

நம் தேசத்தில் மது குதாந்தரமும் மயிற் றைக்குக் குதாந்தரம் பென்று வியத்திற் றதேய வந்தது.

தந்திர நிகழ்முதல் ஒருவாரம்முகர தபம் தந்த இலாகாக்கள் "மயிபாசை வாரம்" கொண்டிருந்தார்கள். இதாவது போது நுதல் களுக்கு இயைபுமுத்துடன் சேவைசெய்வதே அவர்கள் கோக்கம் என்று தெர்ப்பப் படுத்தி னார்கள். தபம் தந்தி அறிவாக்கம் நுதல் களுக்குத் தந்தி பாரம்மென்ப பூத்தி செய் வ தனினுக்களாம். மண்பாட்டி பாரம்மென்பு எழுதவது என்று கொய்க்கி கொடுத்த சூழி யம் கொடுத்தார்களாம். இவ்வைய தூரம் செய்வாக்கம் தந்திச் செயலையும் ஏற்றுக்

கொண்டு மண்பாட்டிச் செய்பும் பணத்தையும் ஏன் தாக்கின போட்டுக் கொள்ளக் கூடாதென்று கேட்டிருந்தேன்?

மயிபாசை கொடுப்பதில் அனாவணு காட்டு வாக்கும் பேர்வழிக்கும், ஒரே சமயத்தில் தூறு குளம் கட்டாம்பு வாக்கும் ஆசாமிக்கும் ஒரே மாகிப்பாசைதான் நடந்து கொண்டாக்களா என்று தெர்ப்பதில்லை. நுதல்பது அகவது தூறு குளப்பித்து கட்டாம்பு அகவது கவர் வாக்குமாய் னுக்கு போட வார் ஏதாவது கொடுத்திருக் தால் விவாபாரம் பெருகுமிறோடு போது ஐக்கக்க மனமும் குவிக்கும்.

மயிபாசை வாரம் முடிந்ததும், "அப்பாடா!" என்று பெருமூக்க விட்டுத் தபம் தந்தி அறி வாக்களும் கிப்பித்தகளும் ஒய்யு எடுத்துக் கொண்டால் அது கிப்பாபாசை கிப்பாவதாம். இப்போது இருக்கும் ஏதாவதிதும் கிழமை விடு முறை போல் அவர்களுக்குத் தேர்த்தார்ப்பால் ஒரு வாரம் விடுமுறை கொடுக்கும்படி எவ்வாற வல்ல அந்தத் தபம் தந்தி மக்கிடுவிய மிகவும் மனரூபக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்?

அக்கப்போர்

நாட்டில் பழிசொல்லும் பசியும் இருக்கும்போது அவை இவ்விய என்று அடித்துப் போகினுக்கள் அறிவாக்கம். இராமச்சலம் பல் கட்டாங்குக் இருவர் திடமென்று கருண்டு சேற விழுத்து இறந்து போய் விட்டார். அவர் பத்து நாட் களாகச் சாப்பிடவில்லை என்று ஒரு சேய்வி கூறுகிறது. அறிவாக்கம் இதைப் பற்றிப் புலம் விவாசித்து வருகின்றார்கள். அவர்க ளுடைய விவாசியின் முடிவில், "அந்த ஊர் பட்டினி வரணமாகக் சேற விழுத்து மூர்ச்சை வண்டித்து இறக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட தேர்த்தில், அவர் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த பால் வந்துவிட்டதால் அந்த சேற்தான் அதிர்ச் சிவையத் தாக்காயல் அவர் தவிருவாய் கின்று போய் விட்டது" என்று அறிவித்தால் எம் குக்கிரியப்படுவதற்கில்லை.

★

"உங்கன் கொக்கி ஒரு பருதியைக் கொடுங்கள். —ஒரு வாக்கோன் வாதி

"ஆர்! உயிரைக் கொடுத்து விடுகிறேன்!" எங்கினார் ஒரு விதண்டாவாதி.

★

பிரபல நாடக ஆசிரியரான பென்னிட் ஆர் "அவன் ஏன் செயல் மாட்டான்?" என்ற புதிய நாடகத்தை தமது 94-வது வயதில் எழுதி முடித்திருக்கிறார். தமது நாடகத்தைப் பற்றித் தாமே அபிப்பிராயம் கூறப்போது, "இது நேரம்பு வாக். இந்த நாடகத்தை வாக் கெடுப்பை வைத்துக் கொழுந்த மாட்டென் என்று கிப்பையாகச் சொல்வதற் கிலை" என்று ஆசிரியர் ஆர். —செய்தி அவர் ஏன் செயல் மாட்டான்?

தேர்த்தில் புகம்பம் ஏற்பட்டிருப்பதால் சை வுபுலக்கத் தலைவர் மா ன் தம் தமது பகட்டுக்குப்புகம் சை வைத்துத்து ஒத்திப் போட்டிருக்கிறார்.

—ஒரு செய்த

ஒரு புகம்பத்துக்காக இங்கொரு புகம்பம் விவி சித்தெது போதும்!

★

கின்று போன போட்டார் வங்குயை மீக் கும் ஓட வைக்க அரிசியை உபயோகிக்கும் வழியை அமெரிக்க வந்தினிவர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். —தீவிரவாக்க செய்தி

இனி மனதில் வசிவாது வேண்டு மென்றும் பெட்டோகை குடிக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டியவதற்குப் போவிருக்கிறது.

★

கேருஜி உருமபடத் திறப்பு விழாவில் பேச்சு.

—செய்தித் தலைப்பு

எம் உருப்படுவதற்கான வழிகளை கேருஜி அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லுகிறோர் என்று அதற்குப் பதிலாக் கேருஜி உருப்படுவதற்கான வழிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் போதும்!

★

"என் மனத்திலக் கடித்தால் அது சாதாரண மெய்யை. ஆனால் மனதன் களையக் கடித்தால் அது செய்திலாகி விடுகிறது" என்று உதாரணத் துக்காக எம் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அந்த இப்பொழுது உவமம், உண்மையாகவே நடத் திருக்கிறது! பம்பாய்த் துறைமுகத் தொழிலாளி ஒருவர் தன்னை ஒரு நடவைய கடித்த களையப் படுத்துக்கு இரண்டு நடவைய கடித்து விட்டார். "என் உங்கி ஒரு காலில் கடித்தால் அதற்கு இங்கொரு காலையும் காட்டு" என்று

[illegible]

இந்த ஏமாற்றம் போதாதென்று அவ்வப்போக்கினால் ஜிவதரிமையாக செய்த சூதாத்திற் றாகக் கை.கு செய்திருக்கின்றார்கள்!

[illegible]

★
 தென்மேற்கில் தற்போது வரையில்
 சென்னை நகரில் இருக்கிறது. — ஒரு சென்னை
 நகரில் ஒரு வரையில் சென்னை நகரில்
 சென்னை நகரில் சென்னை நகரில்
 சென்னை நகரில் சென்னை நகரில்
 சென்னை நகரில் சென்னை நகரில்

★

இதில் சரீர்தனில் மேல் வகுப்பு வந்தவரின் அடிக்கடி கொள்ளுதலும் கொள்வதும் நடப்பதை ஓட்டி, இப்போதானில்க்கை காப்பாற்றி வி. பி. எச். ஐ. சரீர்தில் நீதிக்காக ஒரு புதிய திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அத்தோடானபடி மகா சோதனாக்களில் வந்தவரின் அடிக்கடி, அங்கே சரீர்தில் நீதிக்கு இடத்தில் போதும் விரும்பும் சமயம் போலீஸ்களின் சிபாரிசு வந்தே தவிர்த்தல் தான்.

—சரீர்தேவ சேய்த்

இனி, பிரபலமாக இருக்கவிட மிகுந்த
தயக்கமும் எவ்வளவு போலீஸாரிடமிருந்தும்
தப்பித்தல் கொள்ள முடியாது!

★

கூரப் போரும் தேர்தலில் போற அலிவ்
இந்திய தேய்போனவ, கட்சிகளில் பிரச்ச
சத்தமமாக உபயோகிப்பதை அனுமதிக்க
லாமா என்று இந்தப் சர்க்கார் யோசித்து வரு
கிறதெனாம். இந்தத் தகவல் தேய்போ
மத் திரி நிகாசர் வெளியிட்டார். இந்த
யோசனையை நாம் கவனத்தில் கொடும். வேண்டாத
பிரச்சனையில் முயல்பதை நிரூபி, அரசாங்க
காண்பாட்டுப் பேரம், பேரவை நிறுத்தப்பட
செய்ய நமக்கு தேய்போ ஓர் சந்தர்ப்பம்
-வளிக் கொம்புவா? நம் விடுப்பதனார்! பூதநி
யெய்து கொள்வது ஓர் பொருக் உட்பதநி
யெய்து தன்வா?

★
 மூன்று சீட்டு நாட்கள் கொண்டுவந்த பிழை
 பள்ளாடு சென்றதற்கு வர்த்துக்குமிருள். —சென்ற
 ஆறு ஆயுதம் அளித்தேயுள் அயலார்
 உதாதி பாதிகாரது என்பது நினைவம்.

தமிழ் மாவனத்திற்குள் குளங்களைத் தவிர்த்து நெடுநாள் குடி குடிவந்து போகும் குளங்களை விட்டது. —கடவுள் மொத்தி கிராமத் தலைவரின் அபாயப்பாசை அறிந்தவர்களைத் தேட்டு அக்துளங்களை வெகத்தாக்கி போனது போலும்!

★

மாண்புமிகு சர்க்காரை கீழ்க்கண்டிரு வாக்கொருபு
அறிவிக்கிறது. எவ்வாறாகவும் தரவேண்டும்
என்று உத்தேசம் உடைய வேலான என்னைத் தகுதி
வசனம் போகட்டும்!

—சி. பஞ்சவர்ணி

அந்த போரணைய விழுண்டிய நேருத்
துக்கி வாரித் குப்பைத் தொட்டியில்
போட்டதை வரவேற்றிருக்கிறேன்.

★

இதற்குமுன்பு ஒரு அமைச்சர் சொல்லியிருப்பது தவிர்ப்பதற்கும் ஒரு ஆய்வினை நடத்தாத காலத்தில் செய்யும் பிழைகளைச் சா. ஜி.செனே, கிணை அப்பித்தேந்திரன் என்பவர்கள் தாக்கீதில் ஒரு பகுதியைச் சேர்த்திருக்கிறார்.

இது ஒரு சர்வ தேசியப் பட்டணத்தின் திட்டம் என்பதில் ஐயம் என்ன!

★

தேவரீகம் பேரட்டம் வந்த நகரில் ஒரு
 சர்க்கார் கப்பலையிடம் வேலை செய்யும் ஒரு
 கைழைக்கத்தரடி வித்தகன் ஈட்டுவது விபர
 திசையே ஏரி கங்குலோகம் சிறு இடம்
 மறுத்தவிட்டார். தம்முடைய கைவந்தகை
 அகிதப்படுத்தியுள்ளேயிதம் தம் வேலை சிறு
 தத்தகத் தகைட முடியாதென்ற சர்க்கார்
 சிவாவெழுத்து தெரிவித்து விட்டார்.
 அகரது துரத்தகை அகர் மகரீ சிறுதிரி
 லகரீ மெய் அகரபீகத் கோல்கருத்தகர்.

இதனிடையேயே வேறு சிறப்பும் இருக்க
முடியாதவையாக, எங்கள் சிவனின்
இதன் வந்த வேறு சிறப்பற்ற சிறப்ப
வரங்கள் என்னவாயினும்.

★
ஜனநாயக சித்தாந்தம் காலியாயைப் பின்படுத்திய
புரட்சிப்படைகள் உயிர்த்த வேண்டுமென்ற
கேள்வி, பேரவையைச் சீர்த் தவற்த்த, 'பேரவ
கேள்வி' சித்தாந்தம்' செய்து விட்டனர்.

இதைப் பற்றி காம்ரேட் எழுத முடிபவரின் பெறு வேலை சிறந்ததும் செய்கிறார்!

★
மத்தியப் பிரதேச சர்க்கார் துறை வாகனப் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர் வாகனம் மீது ஒருபுறம் பாஸ்காட் வாகனம் சேதப்படுத்தியிருக்கிறது.
—சென்ட்ரல்

காள் பட்டில் சேரப்படுத்தியது யிஷய
வருத்தத்தக் கெய்திதான் !

★

எழு மட்டு ராஜ்யத்தில் சென்றால் போதும்
அதில் வரும்படி. —சென்ற
மறுபடியும் அதில் போனால் எழு மட்டு
அவர்களுக்கு இது உதவாது !

பொறுமைக்கும் உண்டிடல்லை, ஐயா!

['நாய்க் கவிஞர்' பாதி' என்ற பெயர்]

★

காவுப் கவித்தினம் பாதி — பரி
காதல் அடைந்து கஞ்சொக் தாதி! (கா)

ஆதலுமல் கோதுமை எங்கு — அத்துடன்
அரிவெய் உண்டென்று அறிவாரி கோன்று
'போதது' என்செய்துமிப் போனோன் — கடைமையி
ழுட்டி விடுக்கக்கண் பேராத வானோன்! (கா)

பானோடு பழக்கிவந்த தின்று — தங்கன்
பழகும்படி உடம்புக்கு தக்கது என்று
மேலோர்க்குப் பேசிடும் பேச்சு — இந்த
மேலினி யோர்க்குஞ்சு செத்திட வாக! (கா)

கைமுக்குப் பணமேது வாய்க! — அவன்
கைதத்திக்கு உரிசோடு இருப்பது, போங்க!
வாழைப் பழத்துக்கும் போகம் — கேடு
வாசின் விளையு இப்போது ஏகம்! (கா)

முனியல் கொட்டகைபட்ட கேடு — அதன்
புகழுக்கு இப்போது வேறென்ன ஈடு?
கவிவாட்டம் ஆடுது பாடு — அதற்கு
கண்டதும் குழந்தைக்குப் பாரென்ன ஶோடு! (கா)

புகழுக்கும் மாட்டோடு போட்டி — அது
'போ!' வென்று விடட்டுதே கொம்பினக் காட்டி
மக்குக்கு எப்படி திற்பென்? — என்
மாணத்தது அதனிடம் எப்படி வித்பென்? (கா)

பிண்ணுக்கும் விளையெறிப் போச்சு — அதற்கு
'விளையாக்கெய்' கும்பாமின் புகித்திட வாக!
என்னத் தொகியவாறு தொக்கி — இந்த
கைமுக்குச் சாவுப் இரங்குது இக்கி! (கா)

பொதுமைக்கும் உண்டெக்கி, ஐயா! — உங்கன்
போதனை வாய்ப்பி திருமோ, மெய்யா?
வறுமையவாக வாகுட வானோ? — தங்கன்
வாழ வகையினிதி வாய்குட வானோ? (கா)

—வி. ஜி.

இள்ளம் குளிர்த்தது

ஏ. என். என்.

அவனுக்கு ஒரு இடத்திலும் இருப் புக் கொள்ளவில்லை. வாசலுக்கும் உள் ளுக்குமாக அந்தரயில்லாமல் கட்டித் கொண்டிருந்தான். அவன் மனைவியின் பிர சாய வேதனை அவளை என்னவோ செய் தது. அவனால் சவிக்க முடியவில்லை. பிறிட்டுக் கொள்ளுவதே அழகாகைய அப் பாடியே அடக்கிக்கொண்டு நினைவில் வந்து விட்டாள். அவளைக் கவனி யிடுவதில் தீர்ந்தது. மூலம் பேயதைத் தாற்போல வெளிதீப் போய் விட்டது. கண்கள் கலங்கி விட்டன. ஒன்றும் தென் னாதவனுக்குப் பிரமை பிடித்தாற்போல் கல்லாய்ச் சமைத்து உட்காந்திருந்தான்.

பார்க்கப்போனால் அவன் அப்பாடிக் கவணப்பட சிவாயமேயில்லை. சற்று முன்பு தான் டாண்டி வந்து ஒரு இயர்செக்ஷன் செய்துவிட்டுப் போனான். ஒத்தாசைக்கு ஒரு கல்லையும் அனுப்பியிருந்தான். இங் ளும் காலமானியில் சேனகலியமாலைப் பிர சாயம் ஆவியிலும் என்றும் சொல்லி யிருந்தான்.

உக்கத்து விட்டுப் பெண்மணிகள் என் னோரும் ஒத்தாசைக்காக அங்கு வக் திருந்தார்கள். வயதான தன் விதவைத் தவிரவும் ஒன்றும் முடியாத என்று அவன் தன் தங்கையையும் அழைத்த வுத்திருந்தான். இவ்வளவிற்குத் தம் அவன் மனதில் மட்டுமே ஏதோ ஒரு அசட்டுப் பயம் குடிசென்றோ விட்டது.

அதற்குமேல் அவனால் அங்கு உட்காந் திருக்க முடிய வில்லை. எழுச்சிக்குத் தன்னை போனால். பழையபடி திரும்ப வும் வாசலுக்கும் உள் ளுக்குமாகப் பித்துப் பிடித்தவாற்போல நடக்க ஆரம்பித்த விட்டான்.

அவனுடைய 108 நினைவைப் புரிந்து கொண்ட தங்கை, "அண்ணா, நீ ஏதற்காக இப்படி குறுக்கும் நெடுக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறாய்? இந்தக் கிருந்தால் உன் 108க்கு ரோம்பு சங்கடமா விரும் பும். போய் எளித்த விட்டு மாராதிடம் பேசிக் கொண்டிரு" என்று அன்புடன் கடிந்து கொண்டான். அவன் குரல் மீ யிருந்தது.

தங்கை சொன்னதை கேட்டதில் அவன் எதிர்பித்துப் போனான். 108-ஊன் கைய உணர்வு வரவும், அவன் சொல்வது சரியென்று பட்டது அவனுக்கு. தேசே எதிர்பிட்டுக்குப் போனான்.

திட்ட வட்டமாகச் சொல்லப்போனால் அவனுக்கு அப்போது வயது இருபது தான் இருக்கும். அவ்வருஷம்தான் பி. ஏ. பாஸ் செய்த முடித்திருந்தான். கருக் கேழுத்தும் கட்டிக்கொடுத்தும் பாஸ் செய்த வைத்தால் கல்ல உத்தியோகம் ஒன்று தேசியம் கிடைக்கும் என்று கேள் விப்பட்டான். ஆகவே அவற்றைக் கற்க வாரம்பித்தான்.

பட்டம் பெற்றதும் கல்யாணம் செய்து கொண்டுவந்தான் தவிரிடம் அவன் வாக் கனித்திருந்ததால் அவன் அவ்வருடமே கல்யாணம் செய்துவிட வேண்டுமென்று துடித்தான். அதற்கேற்றதும் போல கல்ல வரதுக்காக அங்கு கொண்டிருந்த பெண்ணைப் பெற்றதில் ஒருவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். தாயான இனிமில் எமாற்ற முடியாத என்று கண்டு கொண்ட அவன் பெண் பார்க்கப் போனான். பெண் அவ னுக்கு ரோம்பவும் பிடித்திருந்ததால் அவ் வருஷமே கல்யாணமும் நடப்புடனாக நடத்தது.

தான் இறப்பதற்குக் கல்யாணம் செய்த பரிந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த அவன் தாயா ருக்கு ஏற்பட்ட மழைக்கீழ்ச்சே எடுத்த வைக்க இடமேயில்லை.

சேக்கேத்தியேயே அவனுக்கு கல்ல உத்தியோகமொன்று கிடைத்தது. மாதம் இருதாந்தமொன்று ரூபாய் சம்பளத்தில் சென்னையில் பிரபல ஸ்திரீராப்பியக் கம் பெனியென்றதில் அதன் மாஸேஜரிச் சுந்தரங்கக் காரியதரிசி பதவி கிடைத்த தும் அவனுக்கு மழைக்கீழ் தாங்கவில்லை. குறிப்பிட்ட நிகழ்தலில் மனைவியை அழைத் துக் கொண்டு சென்னைக்குச் சென்றான். அவன் தங்கையைக் கிராமத்திலேயே விவாகம் செய்து கொடுத்திருந்தபடியால் அவனிடமே தாயான விட்டு விட்டுத் தன் வீட்டையும் அவர்களிடம் ஈப் படைத்தான்.

சேக்கிை கரை வாழ்க்கை அவனுக்கு ரோம்பலுள் பிடித்திருந்தது. அவர்கள் வாழ்க்கையே எப்போதும் ஒரே சிரிப்புக் கோமாளிமாதாகத் தானிருந்தது. என் தவறாமல் மாடிகில் கடற்கரைக்குப் போய் தம் வாசத்திற் கொடு முறை சிவியாவக் குப் போவதும் அவர்களுக்குச் சில சகன மாகிவிட்டன. மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு மூன்று நாளுக்கு மாதங்களுக்கு

ஒரு மூதையாவது ஊர் சென்ற தாயார், தன்னை, அவன் புருஷன், குழந்தைகள் எல்லோரையும் அவன் பார்த்து வருவதுண்டு. வருஷத்துக்குக் குறைந்த பட்சம் இரண்டு தடவைவரவது அவனுடன் வேட்டைச் செல்லாமல் அவன் இருந்தது மிகையாகாது. மொத்தத்தில் அவர்கள் விரும்பிய படியே மூன்று ஆண்டுக்கும் கழிந்தன.

அந்த வருஷம் தான் அவன் ஆயின் குமார்தா ஒருவர் அவன் பக்கத்து வீட்டுக்குக் குடி வந்தார். காணடையில் அவனுக்கு அவருடன் நெருக்கமான பழக்கம் உண்டாகி விட்டது. இதைப் போலவே அவர்கள் இவ்வருடைய மனைவியார்களும் அச்சியோன்யமாகப் பழகி விட்டனர். அவர்கள் இருவரும் வெகு சேந்தரத்தில் இவ்வளவு ஒற்றுமையுடன் பழக்கம் காணும் இவ்வாற்த் போகவில்லை. பக்கத்து வீட்டுக்குப் புதிதாகக் குடி வந்தவன் பெண்மணியின் வீட்டு மாத ஆன் குழந்தை, அவளை சோம்பலும் வளர்த்து விட்டது. வட்டி விரா போன்ற மூகமும், எப்போதும் துறு துறு வென்று விஷயம் செய்வத்துடிக்கும் ஆங்கங்கமும், மொழி மொழி வென்ற தேகக் கட்டும் கொண்ட அந்தக் குழந்தை அவளைக் காத்தம் போல் ஆள்கிறதில் விடப்பெய்தி, பொன்னிறமான அக் குழந்தையை வாசி பெடுத்து அணைத்துக் கொள்ளுவதில் அவனுக்கு ஒரு அயாதி ஆங்கத்தம் ஏற்படாமல் இல்லை. ஆகவே, அவன் அந்தக் குழந்தையை அடிக்கடி தன் வீட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு வருகிறதும்.

அவன் தான் அப்படி என்றும் அவனுக்கும் அந்தக் குழந்தையின் மீது விசேஷமான ஒரு அன்பு ஏற்பட்டு விட்டது. தனம் ஒரு தடவைவரவது அனதப் பாரிக்காவிட்டால் அவனுக்குத் தூக்கம் வராது. தன் காரியவாய் வெள்ளைய மட்டும் அந்தக் குழந்தையைப் படமெடுத்தான். அந்தக் குழந்தை விட்டத் தட்ட அவர்கள் விட்டபேயே தான் வளர்ந்து வந்தது.

அன்று ஒரு நாள் மாலை ஆய்வீரிலிருந்து வந்தவன் தன் மனைவி சேனைக் கூடக் கவனிக்காமல் அந்தக் குழந்தையுடன் கொஞ்சிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. வேடிக்கையாக, "இன்றும் கொஞ்ச நாள் போனால் குழந்தையை உன்னுடையது என்று சொல்லி விடுவாய் போயிருக்கிறதே" என்று. அவனும் "கூடக்" சென்று சிரித்து விட்டான். "சமீபத்தில் நிறைந்த வகைக்கும் இது சம்பந்தமற்றதான்" என்று சொல்லி விட்டு அவன் அவளைக் குறும்பாகப் பார்த்தான்.

இந்த வார்த்தைகளும் பார்வையும் அவனுக்குப் புரியாமல் போகவில்லை. இதைச் சமயத்தில் பக்கத்து வீட்டுப் பையன், "மாரீ, மாரீ!" என்று கூலிக் கொண்டு உன்னை வந்தான். "எண்டா அம்பி!"—அவன் கணினான குரலில் கேட்டான். "பம்பாயிலிருந்து வந்த அத்தை வந்திருக்கா. அதனுடைய அம்மா என்னை பாய்நாவைக் கையோட எடுத்துண்டு வரச் சொன்னா"—பிழந்தடித்துக் கொண்டு ஓடி வந்ததால் மூக்க வாய்க், தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு சொன்னான். அவனிடம் குழந்தையைக் கொடுத்து விட்டுக் களைவதுக்குக் காப்பி எடுத்துக் கொண்டு வர அவன் உன்னை போனான். ஏதோ தொய்தியே அவனும் அவளைத் தொட்கிது சமயவகைக்குச் சென்றான். "பார்த்தாயா, பிறகுடைய குழந்தை பிறகுடைய குழந்தைதானே....." என்று வந்ததோடு சொன்னான்.

விட்டுக் கொடுத்தோர் (குடி பிடுக்க வருகிறவரிடம்):—எனச், நான் இப்போதே சொல்லி விடுகிறேன். எனக் தச் சத்தமே பிடிக்காது. குடி பிடுக்க வருகிறவர்களைப் பூகி, தாய், சினி, தாய்மொனியன், தேடியோ இவைகளில் எது இருந்தாலும் பிடிக்காது; தேரெனா?

குடியிருக்க வருபவர்:—என் பவுன் டன் பேறு எழுதும்போது கொஞ்சம் 'கிர் கிர்' என்று சத்தம் கேட்கும். அதன்குப் பாதவில்க்கியே!

ஒரு குதையும் இவ்வாயல்
சந்தோஷமாக வாழ்ந்த
வந்த அந்தத் தம்பறிகள்.
வாழ்க்கையில் தங்களுக்கு
ஒரு பெரிய குதா இருப்ப
தாக உணர்ந்து கொண்
டார்கள். தனியாக. ஒரு
உபத்திரவமும் இவ்வாயல்
குதும்பம் நடத்த வேண்டு
மென்று நினைந்து வருஷத்
திற்கு ஓய்ந்திருந்த அவர்
கள் இப்போது குழந்தை
பெற்றுக் கவலையுடன்
குதும்பம் நடத்தப் பீதியப்
பட்டார்கள்.

அன்று வந்திருந்த கடி
தம் அவனைத் தாக்கெனப்
போட்டது. அம்மாவைக்கு
உடம்பு அசைக்கவிர
யிருப்பதாயும், தன் கவலை
றுக்குத் திருச்சிலில் வேலை கிடைத்திரு
ந்தாய் இவரும் இரண்டு வாரங்களில்
தாய்க்கள் எப்போதும் திருச்சி போகப்
போவதாயும், இதனால் வேலையை ராஜி
னாச செய்து விட்டு ஊரோடு வந்து
விடுவதுதான் விவாதிக்கம் என்றும் அவர்
தங்களை எழுதியிருந்தான். வேறு வழியில்
யாததால் உத்திரோகத்தான ராஜினாச
செய்து விட்டு ஊருக்குக் கிளம்பினான்.

விட்டுக்கு வந்து பார்த்தவன் உண்மை
யில் திரைக்கிட்டுப் போனான். அவன்
தாயார் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தான்.
டாக்டர் வந்து அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்
டிருந்தான். இவ்ளும் இரண்டு மூன்று
தினங்களில் உடம்பு சரியாகிவிடும் என்று
கொண்டான். அம்மா எப்போதும், "என்
குழந்தைக்குக் குழந்தை நிறுத்து பரிக்
கணம்." என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்
தாக அவன் தங்களை சொல்வது அவ
னுக்குத் துக்கம் கொஞ்சம் ஊட்டத்தது.

அதிகுடி வசமாக அவன் தாயின்
உடம்பு சேக்கவிரயாவிற்று. தங்களை
குதும்பம் திருச்சி செய்தது. அவை வேலை
யாக ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு அவன்
மகிழ்வி கிளம்பினான். அவனுக்குக்
கொண்டை நழிச்சி. அவன் மகிழ்ச்சி தன்
சந்தோஷத்தைய கொள்கைட்டிக் கொள்ள
வில்லை. அம்மாவைக்கு உண்டான ஆகத்
தத்திற்கோ சரி சொல்ல முடியாது.

வாக்காய்ப்பு. நிறுத்தம் எல்லாம் விம
ரிசையாக நடந்தன. கம் - கவலையுக்குத்
பிரதானத்திற்கு அனுமதித்துக் கொண்டு
ப்பாக கொட்டகத்திலிருந்து மாயானர் வந்
திருந்தான். குதும்பிட்ட கோல் ரெகுப்பி
யும் புறப்படுத்தித் துடித்தம் செய்தான்

செய்தான்.

கவலையிடம் சொல்லிக்
கொள்வதற்காக அவன்
அவன் அதைக்குச் சென்ற
"கவல் வரட்டுமா?" என்று
கேட்டான். அவன் குதம்
தழுதழுத்திருந்தது.

"சரி, போய்கிட்டு வா.
உடம்பை ஊக்கிவதையா
கொள்கிறதுக்கொன். உங்கள்
கவலையான வேடி டாக்
டர் இருக்கிறானே. அவளி
டமே அடிக்கடி உடம்பைக்
காட்டு. நாளை உன்னைப்
பரிக் கவருகிறேன்" என்று
கொண்டான்.

இந்தச் செய்தியில்,
"நாளை வரவிட்டது.
கிளம்ப வேண்டியதுதான்"
என்று அவரப்படுத்தினார்
அவன் மாமனார். அவன்

கவல்தான். அதை வரத்படி வருகே
போவதும் திருச்சி அவனை ஒரு மூன்று
வார்த்தான். அவனும் அவனைப் பார்த்தான்.
கவலையும் கிளம்பிற்று.

விட்டம் தவறும் மகிழ்ச்சியைப் பரிக்
கிளம்பும் அவன் அன்றும் வேட்டை
போனான். வந்ததும் வராததுமாக அவன்
கேட்ட அச்செய்தி அவனை ஒரு உதாக்கு
உதாக்கி விட்டது. அவன் அவன் வரு
தற்குச் செய்த மூலப்பதாய் பிரயாசித்
திருந்தான். ஆனால் நிறுத்தவுடனேயே
குழந்தை இறந்து விட்டது. அவனுக்கு
ஒன்றுமே பரிசாயில்லை. பேரிடியால் தாக்
கிளம்பட்டவன்போல உட்கார்ந்து விட்டான்.

எல்லோருக்குமே வருத்தமாகத்தானிருந்
தது. இப்படியாகவும் என்று கிளக்கவில்லை.
ஆனால் அவனாவது நிறுத்தானே என்று
வராதவன் பார்த்திக் கொண்டார்கள்.

அவன் ஊருக்கு வந்தான். தாயாரிடம்
கொண்டான். அவன் அதிர்ச்சியடைந்தான்.
கவலு எட்டியதை கவல்க்கெட்டாயல்
பண்ணிவிட்டதே தெய்வம் என்று மனம்
கொந்தான். "என்னை செய்வது! கவலை
அதிர்வுடம் அவ்வளவுதான். போகட்டும்
இதோடொவரது விட்டதே! அதை
கினைக்கத்தான் ஆறதகையதும்"
என்று கூறி அவனையும் தேற்றினான்.

ஒருவரால் கழித்த அவன் அவ்வு
போனான். மகிழ்ச்சியைப் பார்த்தான்.
அவனைப் பார்த்ததும், அவனுக்கு ஆழத்தை
கிளக்கி விட்டது.

"அது அவன் பிரயோஜனம்? மிகு
உட்கார் அவ்வுட்கே" என்றான்.

"இவ்வை. இந்தனை மேல் ஆகையிலும்
தெய்வம் இப்படி மண்ணை அகலிர்

போடும் என்று நான் கண்களில்லை! தலைசன் பிரசவத்திலே குழந்தையைப் பறி கொடுத்துவிட்டு நான் எப்படி ஊருக்கு வந்து, எல்லாருடைய முகத்திலே யும் விழிக்கிறது என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை."

சாதாரணமாக அழுது கொண்டிருந்த வன் திடீரென்று விக்கி விக்கி அழ ஆரம்பித்து விட்டான். அவனைச் சமாதானம் செய்ய அவன் புட்டபாடு! அதை விவரிக்க முடியாது. அதற்கு மேல் அங்கு இருப்புக் கொண்டவர்களை அன்று மாறியே ஊருக்கு வந்து சென்றான்.

மூன்று மாதங்களுக்கும் அவன் மனைவியை அவன் தகப்பனார் அழைத்தக் கொண்டு வந்தார். யதேசகையாக அன்று அவன் தங்கையும் வந்து சென்றான்.

அவன் தங்கை துக்கத்தோடு சொன்னாள்:—"எல்லோரும் ஒரேயடியாகச் சந்தோஷப் பட்டோமோ இல்லையோ, அது தெய்வத்திற்கு ஆகவில்லை. வீரத்தத்துக்கு வந்துட்டுப்போன உடனே குழந்தைக்காக வெள்ளிப் பாசடை, வெள்ளிப் பவுடர் டப்பா, பனிக் குவலா, சட்டை எல்லாம் வாங்கி வைத்தேன். இப்படி என்னை எளறிறி யிடும் என்று நான் கண்டேனா, னாம்! அடுத்த குழந்தைக்காவது உபயோகப்படாமல் போயிடுமா.....?" அவன் ஒரு பெருமூச்சு விட்டான்.

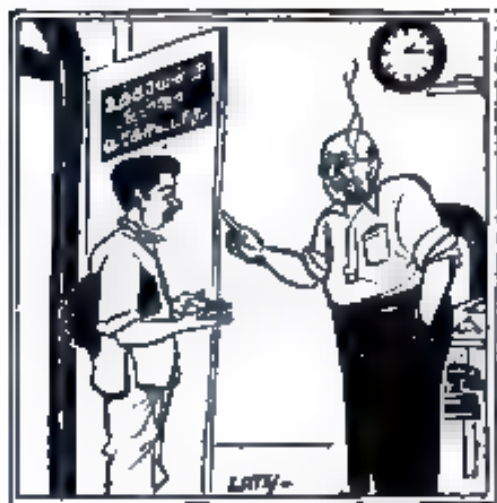
பக்கத்திலிருந்த அவனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் அழகையே வந்து விட்டது.

"அடுத்த குழந்தைக்காவது உபயோகப் படாமல் போயிடுமா.....?" இவ் வார்த்தைகள் இடைவிடாமல் அவன் காதில் லேசாக ஒலித்தன.

மூடியில் அவன் மனதில் ஆகாசப் புரல் உதிவகத்துடன் விளியது. "எனக்கென்று ஒரு அழகான குழந்தை என் இருக்காடென்ற வாழ்க்கையைப் பிரதாசப் படுத்தும் குழந்தை.....என் தாய், தங்கை, மனைவி, மாமனார், மாமியார் இவர்கள் ஆகையை வெல்லாம் சிவரவேற்றி வைக்கும் குழந்தை" எப்போதும் அவன் எண்ணம், வினைவு, யோசனை, சிந்தனை, கற்பனை எல்லாநே இது தான்!

அவன் ஆகாச வின் போகவில்லை. அவன் மனைவி கப்பாயதாரானான். எல்லோரும் இச் செய்தி கேட்டு மெய்ச்சி யடைந்தனர்.

மாதர் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. பிரசவத்திற்கு அவனைப் பிறந்ததத்துக்கு அன்பு அளவுக்கு விருப்பமில்லை தலைசன் பிரசவம் அப்படி ஆனதால் அந்த விட்டுக்கு தாயிவில்லை என்று அவன் நினைந்தான். ஆகவே அவளை அவன் பிறந்ததத்திற்கு அனுப்பவில்லை, தாயாருக்கு வயதானிட்டதால் உதவிக்காகத் தங்கையை அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்.

"ஏம்! யாரப்பா நீ? அங்கே போட்டு போட்டிருப்பதைப் பார்க்க வில்லையா? யாராக் கேட்டுக் கொண்டு உள்ளே நுழைத்தாய்?"
"உங்கனிடம் உத்தரவு கேட்டிரு துக்குத்தான் வந்தேனாங்க!"

நான் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. பிரசவத் துக்கு நான் நெருங்க நெருங்க அவனைக் கவலை பிடுங்கித் தின்றது.

திடீரென்று வீறிட்டு அலறும் சப்தம் கேட்டதும் அவனுக்குத் துக்கி வாரிப் போட்டது. அப்படியே எழுந்தான். பேர்தப் பேர்த விழித்துக் கொண்டே தன் வீட்டைப் பார்த்தான். அவன் தங்கை ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்குத் தலை சுழன்றது, மாப்பு பட படத்தது, உடம்பு வெட வெட வென்று கடுங்கியது, உடம்பின் மீது அனற்காற்று தவழ்வது போலிருந்ததாயோ என்னவோ உடல் முழுதும் குப்பென்று வியர்ந்தது.

"அன்னா, பின்னை பிறந்திருக்கிறது!" என்று அவன் இளைந்து சொன்னான். தின்னையில் கிம்றப்படுதோ, அவன் முகம் பெருமிதத்தால் மலர்ந்திருந்தது.

அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு உயிர் வந்தது. உன்னத்திலே குழந்தைக் கொண்டு வந்த சந்தேகத்தை வெல்லாம் வெளியில் கொண்டு தன்னுடைய போல கீண்ட பெருமூச்சொன்று விட்டான். அவன் சொன்னதை ஊர்ஜிதம் செய்வது போலக் குழந்தை விஜிட்டு அழுதது. மனதைப் பிரதிபலிக்கும் புன்னகை விரை யாடுந் மூகத்துடன் அவன் தன் வீட்டை நோக்கி விசைவாக நடந்தான்.

இசை உலகச் சிறுகதைப் போட்டி

★ ★ ★

- இருபத்தோரு தேர்வகைச் சேர்ந்த பிரசித்தமான பத்திரிகைகள் ஒத்துழைத்து அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டி ஒன்று நடத்துகின்றன.
- இந்த முயற்சியை ஆரம்பித்த பத்திரிகை ரிப்போர்ட் ஹோஸ்ட்டு டிரிப்யூன்.
- இந்தியா தேசத்தில் மேற்படி சிறு கதைப் போட்டியை நடத்தும் போதுமுதல் புது டெலி "நிக்ரூத்நான் டைம்ஸ்" பத்திரிகை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
- இந்தியாவின் மூக்கியமான பதினொரு பாவனையிலாவது ஆங்கிலத்திலாவது மேற்படி போட்டிக்குச் சிறுகதை எழுதலாம்.
- இந்தியாவின் மூக்கிய பாவனையில் தமிழ் மொழி ஒன்று என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய நிமிஷம். அதாவது தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இந்த அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டியில் கலந்துகொள்ளலாம்.
- இந்தியா தேசத்தில் எழுதப்படும் கதைகளில் சிறந்த எட்டு கதைகளுக்கு "நிக்ரூத்நான் டைம்ஸ்" பத்திரிகை மொத்தம் ரூ. 5,950 பரிசு அளிக்கிறது. இவ்வொரு பரிசு ரூ. 1,500.
- அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டிக்கு ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்தும் இரண்டு அல்லது மூன்று கதைகள் பொதுக்கி அனுப்பப்படும். இப்படி மொத்தம் சேரும் 32 கதைகளில் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த கதைக்கு "ரிப்போர்ட் ஹோஸ்ட்டு டிரிப்யூன்" பத்திரிகை ரூபாயிரம் டைம் (ரூ. 59,250) பரிசு அளக்கும்.
- மேற்படி அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டிக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கதைகளைச் சேர்ப்பதும் பொதுமுதல் "கவி" பத்திரிகை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
- சிறு கதைகள் மொத்த முயற்சியில் கார்த்திகை அடம்பெறாத இருப்பது கவி. காரணமே கார்த்திகைகளுக்கு மேலே போகக் கூடாது.
- 1950-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 30-க்குப் பிற்பாடு மேற்படி சிறுகதைப் போட்டிக்குக் கதைகள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- போட்டிக்கு அனுப்பும் கதைகள் சொந்தக் கற்பனைமேல் அல்லது ஆசிரியரின் உறுதி மொழி சேர்க்கப்படவேண்டும்.
- கதைகள் எல்லாம் எதர்ப்பற்றி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். காதல், குரோதம், கந்தி, கால்கா, தேர்ப்பந்தி, தியாகம், யோசனை, துரோகம், கலிவாசனம், மரணம், — ஆகிய எந்த எல்லாமைகளும் சரி; உணர்ச்சிப்பெருக்கு, அமைப்புத்திறன், காழ்க்கைப் பண்பு, கடைமீன் சிறப்பு, கதைகள் ஓட்டம், — ஆகிய சிறுகதைகள் அம்சங்களை மூக்கியமாகக் கருதப்படும்.
- ஒரே ஆசிரியர் போட்டிக்கு இரண்டு கதைகள் அனுப்பலாம்.
- தமிழ்க் கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய விதம்:—ஆசிரியர், "கவி", நெப்போகம், சென்னை, தயவு செய்து உதவியின் மேல் "அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறிப்பிட வேண்டுமெனும்.
- பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு "நிக்ரூத்நான் டைம்ஸ்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காக்ரி தகுந்த நிதிநிதினை தயாராகச் செய்யார்.
- மேற்படி போட்டிக்குள்ளே எழும் தமிழ்க் கதைகளை ஸ்ரீ தேவதாஸ் காக்ரி தயாரிக்கும் திபிரிகை பரிசோனை செய்து அவற்றில் சிறந்த நான்கு கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மத்திய பரிசோனைக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி கைப்பாடுகன். இந்த நான்கு கதைகளுக்கும் "கவி" திபிரிகை ஒவ்வொருவருக்கு ரூ. 250 வீதம் பரிசு அளிக்கப்படும்.
- அகில இந்தியப் போட்டிக்கானப் பஞ்சாயத்தார் தேர்ந்தெடுக்கும் நான்கு கதைகளையும் அவற்றின் ஆசிரியர்கள் தாங்களேயோ, பிறரைக் கொண்டுமோ ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கித் தரவேண்டும்.
- பரிசுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கதைகளைத் தவிர மற்றக் கதைகளில் பிரசுரிப்பதற்குத் தகுதியுடைய கதைகள் "கவி"யில் பிரசுரிக்கப்படும். அப்படியே பிரசுரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு கதைக்கும் ரூ. 50 வீதம் கைமாளம் அளிக்கப்படும்.
- பரிசு பெறாத, பிரசுரிக்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப்பெற விருப்பமொன்றைக் கொண்டுதான் பிரசுரியுடைய பேரளியை தயார் தயார் அனுப்பவேண்டும். திரும்பி அனுப்புவதற்கு உத்தரவாதம் செய்ய முடியாது.
- இந்தப் போட்டி சம்பந்தமாக ஏற்படும் கந்திதெய்வகளை "நிக்ரூத்நான் டைம்ஸ்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் காக்ரி உதும் நிதிப்பே முடியுமாறு.

சுயலோசை

மா. கிருஷ்ணன்

சுயலோசை யிவ்வாறு வளந்ததாற்
மேது? தமிழில் மட்டுமல்ல, கூட மொழி
வீதும், வரிநிலையிலும், இதர இனியபாஷை
களிலும், ஆங்கிலத்திலும் கூட, சுயலோ
சையே வளந்ததாயத்தின் அநிருதிராகும்.
(ஆங்கிலத்தில் பெயர் பெற்றது கமது
சுயிலிள்கி, வேறு சுவியம்.) அப்போது
குண்டுகளாக கமது புலவர்கள் சுவிலின்
குரலினியமையைக் கொண்டாடி, அருமை
பாடி நீத்தமிழ்ப் பாக்களில் அதை இம்
மாதிரி மொழிக்கு உலகமே கூறியுள்ளனர்.
உன்னாலேயே சுவிலிக்கு குரல் அந்தனை
இவ்வகை கொண்டதெனில், காமத்தைப்
போலவே அதுவும் வளந்த தாயத்தில்
புத்துரீர் பெறுவதாய்தான் இந்த உல
மாணம் பொருத்தமுடையது.

சுவிலினும். இனிய குரலுள்ள பன்
பதையானால் சாதாரணமாகக் கேட்க
வாய். வாய்ப்பாடிக்கும், 'ஹமா' என்ற
கட்டியும் வாயும் குருவிற்கும், கருங்குருவி
விளத்ததைச் சொந்த விலையற்றிருக்கும், இன்
தும் சில பட்டிகளுக்குமுள்ள மதுர
கண்டம் குயிலுக்குக் கிடையாது. ஆனால்
மென்சு, வலந்த தாயத்திற்கும் தெளிந்த
இனிய தேத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்?
அக்காலத்திற்கு ஒருவித மனக்கலக்கமும்,
இனச்சிவியர், சந்தத்திலேயும் அதிருப்தி
யுமே அடையாளம்: இவைவெவ்வாய்
தொனிக் குயிலின் குரலே அந்தக்
காலத்தின் குரல்.

சித்திரை பிறந்ததும் கோகிலினும்,
தொப்புகளிலும், செடியுட்க்க இடம்
களிலும் சுயலோசை முழங்கும். பிறகு
ஆவணி மாதம் வறையின் எப்பொழு
தும் அதைக் கேட்கலாம். இளவேனில்
காலமே வலந்த குரல் என்று கமக்
குள் ஒரு கொள்கை—வேனிற் காலம்
முடிந்து ஓடியுட்டும் சமீப
இடங்களில் வலந்த காடை
விசம், குயிலின் குரலுமொலிக்கும்.

அதிகாணியிலும், மற்றெல்லாப்
பிராணிகளும் வெயில் தாங்காத
சீர்ப்தமாக இருக்கும் இடைமத்தி
யான வேளையிலும், பொழுது
சாயுப்போதும், குயில்கள் படிப்படி
யாய் உயரும் தங்கள் பாட்டைப்
பாடும். மற்ற வேளையிலும் கலை
வெளி கொண்ட குரலில் பா பாப்
புடன் பலவிதமாகச் சிந்திக்கும்.
வினாக் காலங்களிலோ கேட்க
வேண்டியதெனில், இரவெல்லாம்
சுவில்கள் கூக்குரலிடும்.

"கோலம் புறம்படத் தேவதனம் வீரத்
துயிலெழுவ
வளங்கொன்றாக் குயில் வந்து உயும்
அந்நோத்தே"

என்று காளமேகப் புலவர் பாடியது
வளந்ததொரு அமைதியின்மையை எப்படி
எடுத்துக் காட்டுகிறது?

சுவிலின் குரல் துட்பமாக ஆரவர்க்க
கம் புலவர்கள், அதன் தொற்றத்தைக்
கவனித்ததாகத் தெரிகின்றது. சுவியல்
கற்ப்பாக இருக்கு மென்றே அவர்கள்
சொல்லுகிறார்கள். கற்ப்பிலும் எழு வகை
கொண்டு. ஆகக் குயிலின் இதில் இரண்டாக
தாயானது என்று சொல்லலாம்.
காமவிருட்டின் சம்பூர்ணக் கருமைமீதும்,
காகத்திலும் அடக்கக் கற்ப்பு, அதன்
சிவந்த கண்களையும் சபலித அலகையும்
எடுத்துக் காட்டும் பன்மையான கற்ப்பு.
மேலும், பெண் குயிலு இத்தப் புலவர்கள்
கண்டதில்லை போதும், சுவிலின் பேடை
தாதுரீர் போல் வெண்புள்ளி கரும்புள்ளி
புட்க்கிருக்கும். ஆனும் பேடையுள்
பார்க்கக்கு வெம்பெறு வகைப் பட்டி
களைப் போல் தென்படும்—அவ்வளவு
விண் மாறுபாடு அமைக்கருக்குண்டு.

எல்லாவிதப் பிராணிகளிடத்தும் மக்
கட் பேற்றைப் பாதுகாத்து வளர்க்கும்
பொறுப்பைச் சகஜமாகக் காணலாம்.
சுவில்களுக்கு இந்தக் கவலை கிடையாது.
பெண் குயில் திருட்டுத்தனமாகக் காகத்
தின் கூட்டில் தன் முட்டைகளை விட்டு
விடுவீ. பிறகு அதைகாத்துக் குஞ்சு
பொசித்து இவ்வுயிலுக்கு இனா தேடிச்
கொடுத்து வளர்ப்பதெல்லாம் மாற்றும்
தாய் தந்தை பொறுப்பு. காள்கள் வயது
வந்த குயில்களைக் கண்ட சாமியெல்லாம்
விரட்டும்; ஆனால் சுவிலின் முட்டை
வைப்போ குஞ்சுதாயோ தம்முடையதாகவே
பாசாட்டி வளர்க்கும்.

காதல் எதைவும் எதிர்பாராதது. தன்
வாழ்க்கையில் இவ்வற பாசத்தை யறி
வாத சுவிலின் குரல் வலந்தத்தின் குர
லாக ஒலிப்பது பொருத்தமே.

★ ★ "சிவந்த ஐயம் வந்தால் வெளியே தெரியாத; உங்களு இரத்த ஐயங்கி வறையில் வளர்த்து, கடைசியில் ஒரோயடிவாக ஆகிக் கொண்டுவிடும்.. அதே போலத்தான் வரலும்!" ★ ★

மிஸ்டர் அப்பு

கோணல்

4. பொந்த காணம்!

அன்று அப்பு சங்கரனத் தேடிக்கொண்டு வந்தான். அவனுக்கே தெரியாது, அந்தச் சமயத்தில் சங்கர் விட்டும் இருக்கமாட்டான் என்று. அவன் அப்பொழுது வந்தது பிரேமாவைத் தன்மையில் காணவேண்டும் என்ற உன் வாக்கத்துடன்தான். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் அவனுக்கு அந்தமல்லா! அகப்பட்ட அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எழுவு விடுவானா, அப்பு!

"சங்கர்!" என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டே மூடி அறையில் துழைந்தான் அப்பு. "வாங்காது, வாருங்கள்" என்று மூலம் மனக்கூர்வாக வரவேற்றுப் பிரேமம்.

அப்பு சிந்தித்துக் கொண்டே "இருக்கிறீர்கள் சங்கரன் பார்த்து விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன்" என்றான்.

"அவ்வளவுதான்! அவனுக்கு ஏதோ ஒரு சங்கத்தில் விழுந்துபோனான். ஐந்து மணிக்குக் கூட்டமாக. அதற்காக இரண்டு மணிக்குப் போய் விட்டான். மிஸ்டர் அப்பு! பொதுதர சேவையில் கொற்பொழிவுத் திவாகத்திற்காகப் பிரத்த ஒரே ஒரு பிரதி என்னுடைய அங்குதான்" என்றான் குறும்பாகச் சிந்தித்துக் கொண்டே.

"ஆமாம், அநென்ன சந்தேகம்! பேசுவதும் ஒரு திவாகத்தான். ஆனால் மேடை ஏறிப் பேசுகிறவர்களில் அநெனம் பேசு வான் சங்கத்தில் எதையும் செய்து காட்ட மாட்டேனென்றுக்குவன என்று மூலத்தான் எனக்கு. நான் அப்படி இல்லை. நான் சந்தக் கூட்டத்தில் பேசினாலும் என் மனத்தில் ஒரு திட்டம் இருக்கும். உதாரணமாக என்னுடைய காக்கு வருவ திட்டத்தில் உன் இருபத் தொம்பது அம்சங்களில் ஒன்றைக் கூட விடாமல் கச்சிவாங்கத்தில் செய்து காட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதனுடன் அநெனம் கூட்டங்களில் போவதில்லை" என்றான் அப்பு.

"உங்கன் போனாகக் கேட்க வேண்டுமென்று எனக்கு கேளுகாட்டானாக ஆகா. எங்கன் கண்பிடி கூட உங்கனப் பற்றிக் சொல்வதோது அவர்களுக்கொரும உங்கன் ஒரு முக்கியமான விழாவை அனுமதித்துப் போய் கொண்டேனென்று விடியிருக்கான். சங்கர் என் மூன்று தடவை சந்தத்ததச் சந்திப் பார்த்திருக்கிறீர்கள். உங்கன் அதுவரையதைக் கேட்க வங்களுக்கு ஆவனவால் இருக்காதா?"

"அதுவரும் அசாதகமாவத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நான் அதிகமாகக் கூட்டம்

என்க போவதில்லை. உங்கன் கணப்பில் மிகவும் வற்புறுத்தினால் அவசியம் வந்து ஒரு காண்பெய்தேன்."

"தொம்ப வந்ததாம்..."

"நான் உங்களுக்கு சிறிது கேட்கப் பெரிக்க. கொண்டுக்கூடப் பாதகமில்லையே..." என்று அப்பு தங்கியபடியே.

"அதில் என்ன தவறு! சங்கன் தாராளமாகப் போகலாம். உங்கனோடு போ வேண்டுமென்றுதான் எனக்கும் ஆவம்! சங்கன் மூன்று மூலம் உதவிக் கற்றிய அறிவாளி. உங்கனோடு போவதில் எனக்குப் பெருமையாகும்!"

பொட்டைக் கண்ணாடிக் குறியில் ஆகாயத்தின் பறக்கும் பறவை அடிபட்டு விழுந்தது போலிருந்தது பிரேமாவின் வாந்தனதான் அப்பொழுது அப்படிக்கு. "இப்படிப்பட்ட வித்தாசனங்களை மனப்பாங்கமற்றான் உயர்ந்த உந்தி சந்திவர்களுக்கு அழகு. பிரேமர் உந்துவடைய பாட்டு எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. அன்று நான் கேட்ட பாட்டு இன்னும் என் வதிக் சங்கரனிடமிருக் கொண்டுக்கிறது" என்றான் புதும்பொக.

பிரேமர் சிறிது உச்சத்தோடு "சங்கன் என்னை சதாவது பரிசாசம் செய்கிறீர்களா!" என்றான்.

"பரிசாசமா! உன் பாட்டு எனக்கு தொம்பு தொம்பு பிடித்திருக்கிறது. ரோடியோவில்தான் மாதம் மூன்று பெண்களுக்கு மேல் பாடுவதாக ஒரு தமிழ்காட்டு ரோடியோவில்தான் காண்கு எடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் பாட்டில் ஒன்றாவது என் மனத்திற்குத் திருப்தி தரவேண்டுமே! இல்லை. உன் பாட்டைக் கேட்டபிறகு வேறு ஒருவர் பாட்டையும் கேட்கக்கூடாது என்று நினைவாகச் செய்து இரண்டு காண்களுக்கு முன்புதான் என் ரோடியோவை விடக்கு விற்றேன்."

"அப்படியா! அட்டா! வருகிற உன்வாய் மாதம் பதின்மூன்றாம் தேதி மத்தியாகம் ஒரு மணிக்கு ஒரு ஐந்தாவது மணி வகையில் நான் பாடப் போகிறேனா!" என்றான் பிரேமர் ஆர்வத்தோடு.

"அப்படியா! பங்கத்த தெரியாதே! சரி, சரி! அப்படி என்னதும் கூடிய சீக்கிரம் வேண்டுது ரோடியோ வாங்கி விடுகிறேன்."

"உங்களுக்குச் சந்தி மூலம் கூடக் கொஞ்சம் காண்பு போகிறதேறு."

"ஆமாம், கொஞ்சம்தான் சந்தி மூலம் உண்டு. அந்தக் கொஞ்சம் இருப்பவதும்

ஆரோக்கிய ரகசியம்

போதாவை தீபுனர்

ஸ்ரீ வி. என். குமாரசுவாமி

ஆசனம் என்றும் இருக்கை என்று அர்த்தம். யோக ஆசனம் என்பது யோகம் செய்வதற்காக இருக்கும் கீழ் அல்லது இருக்கை எனப்படும். யோக ஆசனங்கள் ஸூட்ர யோகத்தைச் சேர்ந்தவை. யோகிகள் முனிவர்கள் ஒவ்வொரு கீழியில் இருந்து பல யோக சித்திகளை அடைந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக மச்சேந்திர ஆசனம் என்று ஒன்று உண்டு. அது மச்சேந்திர முனிவர் சாதனம் செய்த ஆசனம். ஆகையால் அதற்கு அப் பெயர் உண்டாயிற்று. இம்மாதிரி முனிவர்கள் தபஸ்விகள் பல ஆசனங்களை இருந்து கீழ்நடை, திராசனம், சமாதி முதலியவைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் வேறு வேறு பலன்கள் உண்டு.

எண்பத்திராண்டு வகையும் வகை நீவராகிகள் உலகத்தில் இருக்கின்றன என்பது முனிவர்களின் முடிவு. ஆசன வகைகளிலும் அத்தனை இருக்கின்றனவாம்.

ஆனால் கடைமுறையில் ஒரு நூற்றுக்கு உட்பட்ட ஆசனங்களே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலும் மிகச் சில ஆசனங்களே இதில் விளக்கப்படும். குடும்ப வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் செயற்கூடியவை மாந்திரம்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவைகளைச் சிறுவர்கள் பிரம்மச்சரிகள்கள் விருந்தாப்பியர்கள் முதல் ஆண்பெண் வித்தியாசமின்றி எல்லாரும் பழகுவாம்.

பித்மாசனம் என்பது காம் உட்காருவது ஒருகீழ். பதம் என்றும் தாயரை. அதன் தண்டை எல்லோரும் பரீத்திருப்பீர்கள். மிக லேசாய் எந்தப் பக்கமும் நுயண்டு வலியும். ஆனால் ஜலத்தில் இருக்கும் போது அல்லவது பெரிய தாமதமையைத் தொல்விட்டாயல் கீமிர்ந்து இருக்கும்.

கீமிர்ந்துகூட, கீமிர்ந்து உட்கார் என்று காம் பணிக்கடங்கனில் படித்திருக்கிறோம். கவிபரசர் பாசுதியாகும் "கீமிர்ந்த கடைபும், கேர்கோண்ட பார்வையும், ஜலத்தில் வாக்கும் அஞ்சாத நெஞ்சமும்" என்று பாடியிருக்கிறார். கீமிர்ந்த கடை, ஏறுபோல் கடைபோன்று நெங்கிறார்.

சிறுவர்களோ படிப்பதுடன் சரி. அவர்கள் விருப்பமுதலும் விருப்பமிட்டாலும் புத்தகக் கனம் அவர்களைக் கூன் ஆக்கி விடுகிறது. பிறகு தொழிலில் புருந்தாலோ சொல்லவே வேண்டாம். அநிலும் ஆபீஸில் காற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டு மேதை யீது இருக்கும் காகிதத்தில் பேனாவிலால் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒரு முழம் முதுகு கூன் தன்னிவிடும். தனி மனிதனிடமுன் துறத்திக்கொண்டிருக்கும். அவர்கள் மாயின் கற்றனவோ சொல்ல வேண்டிய தில்லை. 28 அங்குலம் 30 அங்குலம் இருந்தால் அதிகம். நுரைசரல் எங்கோ மடித்து, வேலை செய்ய முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

இதன் பெண்களுக்குகோ கூனி கடப்பது நாகரிகமாகி விட்டது. ஐயோ, பரிதாபய் எல்லவது அதிகம் படிப்பு ஏதுவிறதோ அல்லவதுகூட கூன் தன்னி விடுகிறது. "எனம்பா! இவ்வளவு பவதரினமாக இருக்கிறேயே, ஏதாவது தேகப் பவிரி செய்க்குபதா?" என்றும், "எங்கு கேரம் கிடைக்கிறது! கையாலாஜி படிக்க வேண்டும். பவிபாலாஜி படிக்க வேண்டும். அதற்கே கேரம் போதவில்லை" என்று பதில் வரும். முகினைவ மாந்திரம் அபிவிருத்தி செய்து, தேகத்தை அசட்டை செய்யும் கல்வி என்ன கல்வியோ?

இவர்கள் தாய்மார்கள் ஆதும் போது, விபாதிக்கு இருப்பிடமாகியும், மருத்துகளைப் புதைப் பொருளாகவும் ஆவார்கள் என்பதில் கந்தேகமில்லை.

கரம்பு பவதரினம், சோர்வு, சத்த மின்னம், கசைம், கூலம் முதலியன இவர்கள் வாழ்க்கையுடன் ஆரம்பித்து விடுகின்றன. வந்த விருந்தானி யாகிய கோபும் சீக்கிரம் பேசுகமாட்டான். சோம்பேறி வேதார்த்தம் அசட்டு நாகரிகம் பரவி இருக்கும் வரை

இணைகளுக்கும் எல்லா விருந்தார்க்கும், போகாமைப் பரிந்துரைக்கக் கூடக் கொண்டாந்தான் இணைகள் இருக்கையில் தெரிவாய்க் கதையும்.

நீதியை உரிச் சாழ்வதற்குப் பிரணவாயு மிக அவசியமானது. ஆகாரமில்லாமல் பல நாள் இருக்கலாம், ஐயமில்லாமல் சில நாள் இருக்கலாம். ஆனால் காத்து இயல்வாயில் சில சமயம் கூட இருக்க முடியாது. காத்தது இருக்கவும் விடவும் காத்துப் கைகளை இரண்டு மார்பின் இருக்கின்றன. போரல் சிமிசித்து, மார்பை மிசித்து உட்காந்தாயும், கட்டித்தாழும், பிரணவாயுமே பூரணமாக இழுத்தவிட முடியும். உன் உட்காந்தாயோ, கட்டித்தாயோ பிரணவாயு துறை சரங்கிதைய இழுக்க முடியாது.

நினைப்பட்டுப் போகிறது. எல்லா சத்தம் குறைத்து போகிறது. துறை சரங்கிதைய சரிவர வேண்டியது. அதன் மூலம் முடிக்கு எல்லா எல்லா பிரணவாயு ஒட்டியிருக்கலாம் என்றும், அவை முறையாக இருக்கலாம் இரும்பிடமாய் விடுகிறது. அங்கு அந்தப் பயல் காக்க இருக்கின் பம்பிப் பெருமிகைந்த துறை சரங்கிதைய சரங்கிதைய விடுகின்றன.

கூட, எல்லா முறையாக அவையின் கெட்டுப் போனும் மரக் கெட்டபால் அழகாகச் செய்த மார்பு விடுகின்றன, உன் போனாலும் பிச்சை உன்னை கைத்து விடுகின்றன. பக்கம் போனாலும் பரவாயில்லை. அழகான பொய்ப் பக்கமாகக் கொண்டு சித்திக் கூடி கிறது. ஆனால் துறை சரங்கிதைய

போனும் மனிதனின் முடியும் அவ்வளவே. பாராலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆரம்பத்தில் சிறை இருக்கும் போதே கைவித்தால் குணமாகி விடும்.

இன்று இந்தியாவில் அபரோகம் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினை. அபரோகம் மிகப் பல்லாண்டுகள் பரவி வருகிறது. அதுவும் நல்ல வாய்க்காலில் கொல்ல வேண்டியதில்லை. 'கொல்லாமை' 'நாச'வாசம் என்ற சொல்லாகும். பாருக்கு இன்னும் இருக்கிறதென்ற கண்டிப்பாகக் கொல்லிப் பரிசுவருக்கு தெரிபக்கடியதல்ல. துறை சரங்கிதைய புதைத்து விடப்படு இக் கோயில். அந்நேரம் முற்றியவர்களை ஒருவருக்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். இப் போல் கண்டிப்பாக அபரோகனின் குடும்பத்துடனேயே இருக்கின்றன. அவர்கள் மூலம் கிட்டாய் கொடுத்தும். எல்லாம் உயிர்த்தாய் கொடுத்தும். அவர்கள் உபயோகித்த கையாண்டினை பிறி உபயோகித்தாலே கொடுத்தும்.

இவர்கள் போது இடத்தில் பழகுவது இன்னும் வாய்க்காலை. காத்து, அபரோகனாகக் கொள்ளும் மரத்தால் பல காரணங்களிலுள்ள அக்காரம் அங்கு இருக்க வேண்டியது. பிரணவாயுமே இவர்கள் அந்தக் கொள்ள முடியும். காக்கக் கொள்ளுவது உன் விட்டாலும், அந்த முடியுள்ளவர்களுக்கும் கத்த மாக் கைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உன் தன்னாமம் சிமிசித்து உட்காது, சிமிசித்து உட்காப்ப முறை வேண்டும்.

இருதயம் சத்தம் பாய்ச்சல் ஒரு பம்பி கிட்டிவான். துறைவியர் வழியாய் வரும் பிரணவாயுவினால் கெட்ட சத்தம் கத்த மாக் கிறது. அந்த கத்த சத்தத்தை இரத்தாசைப் அடித்து உட்காது பூராய்க் கொடுத்தது. மூதலில் பெரிய குழாய் எல்லா கத்த சிறகு பல கிண்கண்கள் சிமிசித்து மிக மிகச் சிமிட. மனிதனுடைய போன்ற சரங்கிதையின் மூலமாக சரங்கிதைய பூராய்க்கும் எல்லா சத்தம் பாய்கிறது. அது இருமல் வரும்போது கெட்ட சத்த மாக் மார்பில் கெட்ட சத்தம் குழாய்களின் மூலமாகப் பல சிறிய சரங்கிதைய பெரிய சரங்கிதைய சரங்கிதைய. பெரிய சரங்கிதைய பெரிய குழாயில் சரங்கிதைய இரத்தாசைத்துக்கு கத்த சரங்கிதைய. அங்கு பிரணவாயுவினால் அந்தக் கெட்ட சத்த மாக் கத்தம் செய்யப்பட்டு, மீண்டும் சரங்கிதைய பூராய்க் பாய்ச்சல் படுகிறது.

எல்லாம் உன் விருந்தாய் துறை சரங்கிதைய தாராளாய்ப் பிரணவாயுமே இழுக்க முடியாது. அதனால் போதுமான பிரணவாயு கெட்ட காலம், என் உட்காப்பினால் கெட்ட சத்தம் கத்த மாக் கிறது. போல் விடுகிறது. அப்போது இருதயம் மீண்டும் கொள்ளும்? தன்னிடம் வரும் சத்தத்தை அங்கு துன்புறவில்லை கொண்டுவது அதன் கட்டளை. அது சரிவரக் கத்த மாக் கத்தாது. கத்த மாக் கத்தாது கத்த மாக் கத்தாது கத்த மாக் கத்தாது தன் வேண்டுகோள் செய்து விடுகிறது. அப்படியே செய்யச் செய்ய சத்த கால்கள் பல

மாமகிருஷ்ண

25. உய்யும் வழி

"ஐயாக மகாராஜா இருக்கவில்லையா? அவரைப் போலவே நானும் உலக வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே ஞானியாகலாம்" என்று சிலர் பேசுவதுண்டு. அப்படிப் பேசுபவர்கள் உலகத்தில் ஒரு ஐயாகர்தான் இருந்தார் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். ஐயாகருக்குப் பின் அவரைப்போல் எத்தனை பேர் உலகத்தில் உண்டானார்கள்?

உலக வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே - பற்று இன்றிக் கடமைகளை நிறைவேற்றும் ஞானவானாக இருக்க வேண்டுமானாலும் கொஞ்சகாலமாகது தனியாக இருந்து தியானத்தில் அமர வேண்டும். ஒரு வருஷம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு மாதம். குறைந்த பட்சம் பன்விரண்டு காலாவது இதற்குச் செலவழிக்க வேண்டும். அந்நேரத்தில் இடை விடாமல் பகவானை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு அவன் அருளைப் பெற வேண்டி உள்ளத்தைச் செலுத்திப் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். உலகத்தில் உலகது என்று நினைக்கும் படியான

போருள்வது ஒன்றுமில்லை, இதை மனதில் ஊர்ஜிதப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உன்னுடைய போருள் என்று எண்ணக் கூடிய ஒவ்வொன்றும் ஒரு நான் அல்லது ஒரு நான் அழிந்து மறைந்து போகும் என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். நமக்கு இருக்கும் உறுதியான போருள் ஒன்றேதான். அது ஆண்டவன். நமக்குள்ள அழியாத போருள் அவன் ஒருவனே. அனைத்தும் கடவுள் ஒன்றே ஆகரவு. அவனே அனைத்தும், தியானம் செய்து பகவானை எப்படி அடைவேன் என்று சிந்தித்துச்

சிந்தித்து மனதை நிரம்பப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவனை அடைவதே ஆசையாகவும் கவையாகவும் வைத்துக் கொண்டு தியானம் செய். தியானம் பண்ணும் காலத்தில் தியானத்தையும் பக்தியையும் பரிசுசிப்பவர்களுடன் சேராமல் இருக்க வேண்டும். பக்தி செய்வதை இகழ்வுரைக்கனுடைய கூட்டுறவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். பக்தர்களை அவமதிப்பவர்கள் அல்லது பரிகாசம் செய்பவர்கள், இவர்களுடைய சகவாசத்தை நீக்க வேண்டும்.

உள்ளம் நிலை தவறிப் போகும்படியான சந்தர்ப்பங்களில் ஐயம் மாறாவை வேண்டிக்கொள். அவன் உன்னைக் காப்பாற்றுவான். உள்ளத்துக்குள்ளே மறைந்து நிற்கும் பரிபுரங்களினின்று அவன் உன்னைத் தப்புவர்ப்பான்.

பக்கத்தில் ஈகவரி நிற்கிறாள் என்பதை அடிக்கடி நினைவுக்குத் தந்து

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

கொள். அப்படிச் செய்தால் பாப எண்ணங்களினின்றும் பாப காரியங் களினின்றும் வெட்கப்பட்டு விவசூ வாய். தியானம் செய்து அருள் பெற் றவன் எந்தப் பதவியிலிருப்பினும் எந் தக்கஷ்டம் அவ்வது கஷ்டோகம் நேரி டினும் கைக்கயின்றி நேர்மையான வாயியில் நடந்து கொள்ளுவான். தன் கடமைகளை அடக்கத்துடனும் சாதுர் யத்துடனும் செய்து தீர்ப்பான். தெய்வ பக்தியும் மக்களிடம் அன்பும் காரியங் களில் நேர்மையும் அவனிடம் பார்க்க வாம். வெளவிக சாதுர்யத்தில் மற்ற வர்களை விட அவன் எந்த விதத்திலும் குறைவாக யிருக்க மாட்டான். எல்லாக் காரியங்களையும் ஒழுங்காகச் செய் வான். கல்வி கற்றவர்கள் மத்தியில் அவனும் கற்றவனுடையே இருப்பான். வாதப் பிரதிவாதம் செய்வதில் மற்ற வர்களைப் போலவே அவனும் தன்கு கச் செய்வான். தாய் தகப்பன்மார் களிடத்தில் அடக்கத்துடனும் அந் புடனும் ஒரு குறைவாயின்றி நடந்து கொள்வான். நண்பர்களிடத்திலும்

தன் கற்றத்தார்களிடத்திலும் மிகப் பிரியமாக இருப்பான். பேச்சு, இனி மையாகப் பேசுவான். உபகார கபா வத்துடன் வந்து கொண்டு எல்லோ ருடைய மதிப்பையும் அன்பையும் பெறுவான். மனைவிக் குப் பிரதிபே டருவெடுத்தாற் போன்ற கணவனு வான். இத்தகைய மனிதனே இவ்வரத் தில் இருந்துகொண்டு உலக வாழ்க்கை நடத்தி வந்தாலும் ஞானம் அடைந்த வன் என்று சொல்லப்படுவான்.

பகவான் தாமதிரெஷ்ணருடைய உப தேசங்கள் வெறும் சாஸ்திரம் அன்று. தன் அனுபவத்தில் சரி என்று கண்டு அனைவரும் அனுஷ்டிக்கத் தகுந்த வழி என்று அவர் ஆராய்ந்து அறிந்து சொல்லும் உண்மை. தேவி பக்கத் திலே சீற்றினாள், அவளைச் சாண்புகு. எல்லாம் அடைவாய், உன்னைப் பரபத் திலிருந்து காப்பான்,—என்று அவர் அனுபவத்தில் கண்டு நமக்கும் சொல்லுகிறார். அதை உணர்ந்து நாம் நடந்து கொண்டால், நாமும் உய் வோம்; நாமும் செழிக்கும்.

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஜாம்பக் உபயோகிப்பதாக வெட்டுக்காயம், சிராய்ப்பு, சீலேந்த புண், வெக்காடு

ஆலிபாஸ அபூரிமயாக ஆதுகின்றன

காயங்களிலும் சரும வியாதிகளிலும் உலகப் பிர சித்தி பெற்ற மிருகி கரணக் கனிம்பான ஜாம்பக் தான் சிறந்த சீலாணி. அதிலுள்ள தகை மருத்துப் பொருள்கள் சருமத்தால் சோடியாக உறிஞ்சப்படுவதால் அதன் ஆற்றம் தன்மை பன்முறை துகிலாடையும் பவன்படக்கடிப தையும் ஆகிறது. கேடு விளங்கிக்கப்பட்ட மேய்ச்சிப் தொழுகு ஈறிமனித்து, விஷக் மிருகி சேர்ந்த அழலிய சருமத்தை ஆதரி, வேறெந்த மிருகி கரணியையும் விட ஜாம்பக் தான் எளிதில் சொந்தப் படுத்துகிறது. மிருகக் கொழுப்பு கைப் பற்றது என்பதற்கு உத்தரவாதம்.

சரிபாசுதம்
உபயோகியுக்க

Zam-Buk

ஆதுதவனித்துக் குணமாகும் மிருகிதரணக் கனிம்பு

கல்கி பாப்பா மலர்

இந்த மீன்கள் பறப்பது
கனியாட்டுக்காக அல்ல
பெரிய மீன்களிடமிருந்து
தப்புவதற்காகத்தான்.

இது ஒரு சாயல்
குதிரி இதன் சாயல்
கெட்ட சாயல் அல்ல
மனதில் நனைந்தால்
வெகுத்து விடுகிறது.

அப்போதும் செய்யும்
போது மனசார மனக்கு
அனையவே, மன் மனிய
ச்சிகள் அடங்கிய
.HTL டிவிஷன் உதவியால்
ஒரு லாக்டர் ஆப
ரேஷனா வெற்றி
காமாக முடித்
- காராம்.

இந்தக் கோடுகள்
பாரிவைக்குக் கொண்
லாகத் தெரியின்றன
அல்லவா? அதில் உண்மை
யில் கோணல் அல்ல.

மருலன்

நல்லவன்

முத்தா

2. குண்டுசியின் மகிமை!

நருலன் போட்ட சத்தத்தைக் கேட்டுப் படுத்திருந்தவர்கள் விழித்துக் கொண்டனர். விழித்து அடித்து ஓடியவன் ஒரு திருடன் என்பதையும் புரிந்து கொண்டனர்.

அவர்களில் ஒருவர் நருலனை அருகில் அழைத்தார். "என்னலோ, ஏதோ!" என்று நடுங்கிக் கொண்டே நருலன் அவர் அருகில் மெதுவாகப் போனான்.

"ஐ போட்ட சத்தத்தினால்தான் நான் விழித்துக் கொண்டேன். உன் குரல் மட்டும் கேட்காமல் இறந்து நான் தூங்கிப் போய் இருப்பேனான்" வந்த திருடன் என்னிடம் உள்ள பொருள் அதனையும் கொண்டு அடித்துக் கொண்டு போயிருப்பான். உன்னால் என் பொருள்களும், பணமும் காப்பாற்றப்பட்டன" என்று சொல்லி நருலன் செய்த உதவியைப்

பாராட்டினார். அதுமட்டும் அல்ல; அவனுக்கு இருபத்தைந்து ரூபாய் வெகுமதியும் அளித்தார்.

நருலனுக்குத் தன் கண்களை மூடப்போ முடியவில்லை. "இது மிஸ்தானா?" என்று அவர் கொடுத்த நோட்டுக் களைத் தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்துப் பிரமித்தான். "எல்லாம் இந்தக் குண்டுசியின் மகிமைதான்! குண்டுசியிடமும் என் மார்பின்மீது குத்திப் பிராணியில் நான் கத்தி இருப்பேனா? எனக்கு இந்த வெகுமதி விடைத்திருக்குமா?" என்று எண்ணி எண்ணி விரைப்படைந்தான்.

பொழுது விடிந்தது. நருலன் பணத்தைப் பத்திரமாக இடுப்பில் முடித்து கொண்டு, உறாகத்துடன் இளம்பிணன், எங்கேயாவது வேலை தேடி அமர வேண்டும் என்றும் ஆயல் கட்டுக்கடல் காமல் இளம்பிற்று.

ஊத்து ஆறு மைல் நடந்திருப்பான். தோடு ஓரத்தில் ஒரு சின்னப் பெட்டிக் கடை இருந்தது. அதில் ஒரு பிறவான்

உட்கார்ந்து நூல் கட்டிய மூக்குக் கண்ணாடியை மாட்டிக் கொண்டு வெற்றிலை, பாக்கு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தான். "இது என்ன ஊர்?" என்று அந்தக் கடைக்காரனைப் பார்த்து நருலன் கேட்டான். "சொங்கிப்பட்டி" என்று சொல்லி விட்டு "என் தம்பி?" என்று திருப்பிக் கேட்டான் பிறவான்.

"இல்லை, சுற்றாத்தான் கேட்டேன். எனக்கு ஏதாவது இந்த ஊரில் வேலை விடைக்குமா என்பதற்காகக் கேட்டேன்" என்று சொல்லி விட்டுக் கடைக்கு அருகே நோட்டிருந்த ஓட்டைப் பொருளியில் உட்கார்ந்து கொண்டான் நருலன்.

"இந்த ஊரில் என்ன வேலை தம்பி, கிடைக்கப் போகிறது? இங்கிருந்து என் வீடு அவர் மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அங்கிடுத்து தினம் எனக்குச் சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு வர

ஒரு பையன் வேண்டும். உன்னால் முடியுமா? ஏதோ, என்னால் முடிந்த மீதி மிச்சத்தைப் போடுகிறேன். மாதம் ஒரு ரூபாய் சம்பளமும் தருகிறேன். உனக்கு இஷ்டமானால் சொல்லு!" என்று கிறுவன் கேட்டான்.

"அப்படியே, தாத்தா!" என்று கருவன் சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக் கொண்டான். நாம் மாதம் ஒரு ரூபாய் சம்பளத்திற்காகவாவது பையன் போடும் என்று அவனுக்கு உன்னத எவ்வளவோ திருப்தி!

பத்து நாட்கள் ஆயின. கருவனுடைய போக்கும், பேச்சும், நடத்தை யும் கிறுவனுக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டன. கடைவையே நம்பி அவனிடம் விட்டு விட்டு வேறு சில காரியங்களுக் காக வெளியே போகக்கூட ஆரம் பித்து விட்டான் கிறுவன். "தம்பி! எனக்கு வயது ஆகிவிட்டது. என்னுள் நீண்ட நேரம் கனடையில் உட்கார்ந்து வியாபாரம் செய்ய முடியவில்லை. நீ எனக்கு சில சமய சஞ்சீவியாக வந்து சேர்ந்தாய். உன்னை நம்பிக் கடைவைய விடுகிறேன். உனக்கு இன்று முதல் மாதம் ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் தருகிறேன். ஆனால், தம்பி! நீ போய் சொல்லக் கூடாது; திருடக் கூடாது" என்றான் கிறுவன்.

"சரி, தாத்தா!" என்று கடைவைய ஒப்புக் கொண்டான் கருவன். அம்மாதம் கடைக்காரர் கிறுவனும் சொன்ன "போய் சொல்லக் கூடாது; திருடக் கூடாது" என்ற இரு புத்திமதிகளும் அவன் உள்ளத்தில் புதிர்ந்து எப்பொழுதும் எதிரொலித்துக் கொண்டே இருந்தன. "நான் மாதம் ஐந்து ரூபாய் முழுசாகச் சம்பளத்திற்காக என் அருமை அம்மா கேள்விப்பட்டால் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுவான்?" என்று நினைத்து மனதுக்குள் மிகவும் சந்தோஷப் பட்டான் கருவன்.

ஒரு நாள் இரவு; கருவன் கனடையில் இருந்தான். கிறுவன் சந்தைக்குப் போயி தந்தான். இரண்டு ரூபாய் வந்தனர். முறுக்கு மிகையையும் முண்டாசையும் பார்த்து கருவன் மிரண்டு போனான். "வாயா! இரண்டு வாகாறுப் பழங்கள் கொடு. எங்கள் எஜமானருக்கு வேண்டும்" என்று கேட்டனர்.

"இரண்டு இரண்டு பழங்கள் தான் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று கொஞ்சம் அழகலாக இருக்கிறது. பரவாயில்லையா?" என்று பயந்த வாதே கருவன் கேட்டான்.

"பரவாயில்லை! ஒன்று கன்னுயிருக் கிறதல்லவா?" என்று சொல்லி அவர்கள் ஓரூ கூடுத்து விட்டு அந்தப் பழங்களை வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள். கருவன் பிறகு கடைவைய முடி விட்டுக் கிறுவன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போனான்.

அதே இரவு பத்து மணி இருக்கும். கிறுவனிடம் கருவன் அன்றைய வரவு செலவுகளைச் சொல்லிப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் படுத்தான். சில வினாடிக்கெல்லாம் வீட்டுக் கதவை வாரோ தட்டவென்று தட்டும் சத்தம் கேட்டது.

"யார்?" என்று உள்ளே யிருந்த வாதே கேட்டான் கிறுவன்.

"பெரிய ரூபாய் வீட்டிலிருந்து வந்தி ருக்கிறோம். கதையைத் திற!" என்று ஒரு குரல் மிகவும் மிடுக்குடன் வந்தது.

'இந்த நேரத்தில் பெரிய பண்ணை வரச் வீட்டிலிருந்து என்னத்திற்கு நம் மைத் தேடிக் கொண்டு ஆட்கள் வர வேண்டும்?' என்று பயந்து கொண்டே கிறுவன் தன்னாடியவரது எழுந்து போய்க் கதையைத் திறந்தான். கருவன்

"நான் தான் அப்போதே சொன்னேனே! ஒதுபழம் அழகம் என்று..." என்று திக்கிக் கொண்டே நகுலன் அவர்களுக்குப் பின்னால் கலவரத் துடன் சென்றான்.

செங்கிப்பட்டி பெரிய பண்ணையார் அன்று இவடி மணி பதினென்றுக்குமேல் ஆடியும் கூடத் தூங்கப் போகவில்லை. போன ஆட்களை இன்னும் காணாமே என்று எட்டி எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டே பின் கையைக் கட்டியபடி வரந்தாலில் நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அவன் செவகர்கள் நகுலனுடன் திறங்கினார்கள். "இவன் தான் நங்களுக்குப் பழம் விற்பான்" என்று சொல்லிவிட்டு நகுலனைப் பண்ணையாருக்கு முன்னால் கொண்டு போய் விருத்தினார்கள்.

பண்ணையார் ஒரே நரவாகத் தாவி நகுலனின் அருகே ஓடினார். "ஓ நானு பழம் கொடுத்தவா!" என்று கேட்டு விட்டு அவன் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு எதிரே இருந்த சோலையில் அமர்ந்தார். நகுலன் அவருக்கு அருகில் உட்கார் நடுங்கினான்.

"ஓ அத்தப் பழங்களுக்கு ஒன்றில் ஒன்றேயாக குத்தி வைக்காரில் இருந்தால் இவ்வளவு வேலம் என் உயிர் போயிருக்கும், பழம் வாங்கி வந்த கொலை பாதகர்கள் என்னை ஏரவேசு கத்துத் தலுப்பி இருப்பார்கள்!" என்று பண்ணையார் சொல்லிப் போது நகுலனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

பிறகு அவர் சொன்னதன் சாரம்:-

பழம் வாங்கிக் கொண்டு வந்தவர்களுக்குப் பண்ணையாரைக் கண்டால் சூதாது எப்படியாவது எஞ்சுகமாக அவரைக் கொன்று விட, நீனைத் துப் பழத்தில் விஷம் தடவி மூடி வைத்து விட்டார்கள். குது அநியாத பண்ணையார் வழக்கம் போலப் பழத்தை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டார். நாக்கின் ஏதோ ஒன்று நுங்கி. கேன்று குந்தவே, வாயில் இருந்த பழத்தைச் சட்டென்று துப்பி விட்டார். அப்பொழுது அத்தப் பக்கமாகப் போன பூகி, அவர் துப்பிய பழத்தைத் தின்ன, அது அங்கேயே விழுந்து இறந்து விட்டது! அதைக்

கிழவனுக்குப் பின்னால் 'என்னவோ, ஏதோ! யார் கண்டார்கள்?' என்று பதிலுடன் போனான்.

"இன்று இவடி நகுல பெரிய பண்ணையாருக்கு வாயைப் பழங்கள் கொடுத்தது யார்? கிழவா, நீதானே?" என்று கேட்டு விட்டு மிஷஸையத் தடவி கொண்டார்கள் வந்தவர்கள்.

"உம்...யம்...!" என்று கெவான் கேட்டான். அவன் கண்கள் அவளை யநியாதவே நகுலனைப் பார்த்தன.

"கேட்டதற்குப் பதில்! சீக்கிரம்!" என்று உறுபினார்கள் வந்தவர்கள்.

நகுலன் முன்னால் வந்தான். "யன்! நான் தான்!" என்றான். அவனது நாயும், கையும், காதுமே 'வெடவெட' வென்று நடுங்கின.

"அப்படியானால் எங்கள் பின்னோடு வா. உன்னைப் பெரிய பண்ணையார் வைப்போடு கூட்டிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்!" என்று சொல்லி விட்டுப் பதிலாக கூட எதிர்பாராமல் நகுலனைப் பிடித்துக் 'கலக' வென்று இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். கிழவன் ஒரே யீழ்த்த கண்களால் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டே பொருந்தக் விட்டான்.

"நகுலன் கல்லையால் ஆயிர்தோ! வாயைப் பழம் கொடுத்தான் என்ன செய்திருக்க முடியும்?" என்று ஒன்றும் புரியாமல் தடுமாறினான் கிழவன்.

கண்ட பண்ணையாருக்குச் சந்தேகம் தோன்றலோ, பழம் வாய்க்கி வந்தவர் களைக் கூப்பிட்டு அதட்டி உருட்டி விசாரித்தார். கடைசியில் உண்மை வெளிப்பட்டது.

ஏதோ விவசாயப் படை வாயுழப் பழத்தில் சொந்திலைத்த குண்டு இவ்வளவு அழிபுறம் செல்லும் என்பது உடன்கூறியது.

பார்க்கவில்லை. அன்று குண்டு சிறு படை விட்டது. அடித்தது! இன்று பண்ணையாரின் கழுத்துப் பாய் பாய் விட்டது. குண்டா! எப்போது பாய் நின்றது! என்று ஆர்

ஒரு குண்டை விவசாயிடை மொத்தம் 51 குண்டுகள் இருந்தன. அவன் நன் முத்த பின்னக்குப் பாகமும், இரண்டாவது பின்னக்குப் பாகமும், மூன்றாவது பின்னக்கு 1/3 பாகமும் பிரித்துக் கொடுத்தான் என்று. அவன் ஒவ்வொரு வகுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்த குண்டுகள் எவ்வளவு?

சென்றா சித்திரத்தைக் காட்டுக. 1. உப்பு 2. மனிதன்

சரியத்தில் ஆழ்ந்தான் ஒருவன். பண்ணையார் பிறகு அற்புதமான இரண்டு முடிவுக்கு வந்து மேலும் நது லனைப் பிரமிக்க வைத்தார். "உன் கணியான முகத்தை மும், கருணை உன் எத்தையும் பார்க்கும் போது எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது" என்று சொல்லி

சுருவனைச் சுவிகாரம் எடுத்துக் கொண்டார். "நான் அடுத்த நாள் முத்தச் செங்கிப்பட்டி சின்ன பண்ணையாரைவிட்டான்! எல்லாம் அந்தக் குண்டுசெயின் மகிமைதான்! (தெரிந்தம்)

மணிப் பயல்!

பிரமேஸ்வரன் பட்டணம் பழங்காலம் கத்திரிப் பார்த்து விட்டார். விடுகிறதை உடையவராக விட்டார். உயர் சேன் திருவள்ளிக்கோணியின் ஒரு சத்தின் விடுதலையாக விட்டார். பரமேஸ்வரன் திரை காதில் விட்டார். உடைய திருவள்ளிக்கோணியைப் பார்த்து ஒருவர். அந்தக் குழப்பிட்டு சத்தத்துப் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன்.

அந்த விட்டுத் தன் புத்தக விசார்த்தின் அங்கி இடம் கவி விதம்பது வாய் நவந்தான் என்று தெரியவந்தது. உடைய பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன்.

"இந்த இரண்டு அரை கருள் கூடும் நான் வாய் வந்த விட்டுப் பரமேஸ்வரன். ஆனால் பரமேஸ்வரன் ஒரு விஷயம். குழப்பமாய் வந்தவர்களுக்குக் குழப்பத்தை இருக்கக் கூடாது!" என்று விட்டுக்காரர் சொன்னதைக் கேட்டும் பரமேஸ்வரன் முகம் வாய் விட்டது. பரமேஸ்வரன் தனையைக் கட்டினார். விட்டுக்குப் பரமேஸ்வரன் மனிதன் விட்ட அந்த விட்டைப்

பத்திச் சொன்னார். அந்த அம்மான் அந்த அம்மான் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன்.

மறுபடியும் திருவள்ளிக்கோணியைப் பரமேஸ்வரன் என்று மனிதர் விட்ட பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன். அந்த விட்டுக்கு அரைக்கிறதோன்றி போனார். மனிதர் விட்டு வாரிசெய்ய தாத்தாவை திருத்தி வைத்து விட்டு. தான் மாதிரி விட்டு விட்டு என்று அந்த விட்டுக்குள்ளே அரைக்கான்.

விட்டுக்காரர் குறுகு என்று இரத்த மனிதன் விட்டார். பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன். "மாமா, எனக்கு விடுதலையாக விட்டுக் குழப்பத்தை விட்டு இரத்த தாதுள் என் தாத்தாவும் பரமேஸ்வரன்! உங்களுக்குச் சந்தேகம்தானே!" என்று மனிதர் கம்பிரமாத் கொட்டான்.

விட்டுக்காரர் பத்திப் பரமேஸ்வரன். பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன். விட்டுக்காரர் சொன்னதைச் சென்றிருமோ? — சிதம்பரம்

பிரதமாவலி

காதல்

2. கல் தொங்கிறது!

திருளல் பருளில் ஆத்திரத் தையும் ஆங்காத்தையும் கண்டு கலிகலங்கிப் போய் விட்டான். அவருக்குத் தலை சுழன்றது. என்ன பேசுவது என்று புரியவில்லை. வாய் அடைத்துப் போய் வரை அறியாது சிந்தித்தான். அடுத்த கணம் அவருக்கு என்ன தோன்றிற்றோ என்னவோ! எட்டென்று சொல்லிப் பருளின் கால்களை - எந்தப் பருளை அவனுடைய உள்ளமும் உடலும் ஒருங்கே வெறுத்தனவோ, அந்தப் பருளின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். பிறகு கண்ணில் நீர் மல்க, அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தவாறு, "கருணை புரிய வேண்டும். உலகத்துக்கெல்லாம் உயர்ந்த நேரம் பரதமூர்த்தி என்றிருந்தான் கருணை புரிந்துதான் ஆகவேண்டும். சிறிய தெய்வம். உன் உடல் எவ்வளவு கெட்டுக் கிரையம் கற்றறையும் கொண்டு ஆகப்பெட்டிருக்கிறது. உலகத்துக் குழந்தைகள் மீது கருணை புரிய வேண்டியது உன்னுடைய கடமை. நீ இவ்வளவு கடின சித்தம் வாய்ந்தவனாக ஆகக்கூடாது; ஆகவும் முடியாது. உயர்ந்த சிந்தனை அவ்வளவு சவு இரக்கம் அற்றவனாகக் கருதப்படும். காள் உன் வசலிலே கருணை மாயும் வேண்டிக் காத்து நிற்கிறேன். நீ கட்டாயம் என்ற மீது கருணை புரிந்துதான் ஆகவேண்டும். எவ்விதத்திலும் மறக்கக்கூடாது;

மறக்கவே கூடாது" என்று கெஞ்சமாட்டார் குதறவாகக் கெஞ்சினான்.

பருள் மதுபடியும் நாதகாலியும் உட்கார்ந்தான். பிறகு தன் குரலில் சிறிது மென்மையாக வரையறுத்துக் கொண்டு, "நீ கடின சித்தம் என்பவனாக இல்லாமல் மிகுந்தால் பருளும் கடின சித்தம் உளவாக ஆக மாட்டான்" என்றான்.

திருளல் 'பட பட' வென்று சடித்துக் கொள்ளும் தன் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொள்ள வந்தனத்தவரே, "சரீரே நான். பெண் பது வேண்டுமானாலும் சேய்வான். பெண்ணை ஆகாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை. ஆயினும் அவனாய் தன் எண்ணத்துக்கும் மிகுப்பத்துக்கும் மிகுந்த மாக இன்னொருவரைக் காதலிக்க முடியாது" என்றான்.

அதைக் கேட்டதும் பருள் எட்டென்று, "பருள் கிணத்தால் ஆகாத காரியம் என்று ஒன்று உலகத்தில் உண்டா? பருள் மனம் வைத்தால் எதுவும் சேய்வ முடியும். ஒரு காரியத்தைச் செய்வதென்று அவன் தீர்மானித்து விட்டான். அதைச் செய்தே தீர்வான். முல் மாய்த்த காலில் பிழ் வலக்கும் வழக்கம் இந்தப் பருளிடம் கிடையாது. மெடையாது. கடைசியிலும் வரை உலகத்து அவகாசம் தருகிறேன். நீ அந்த எலிபு காட்டு இளைஞனின் உயிரைக் காப்பாற்ற மிகுப்பினும், கால வானிடம் சொன்னால் போதும். அச்

செய்தி எங்கு உடனே அறிவிக்கப்படும். அவனுடைய உயிரும் பிழைக்கும். உன் உசிதப்படி செய்!" என்று.

அதைச் சொல்லி முடித்ததும் அவன் கணம் வாய்க்க தன் தங்கச் செங்கோல்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான். அதற்குப் பின் வாய்விட்டு ஒன்றும் சொல்லாமலே அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறினான்.

நிழலன் பருவின் அந்த அடித்துக்கும் மிரட்டலுக்கும் என்ன அந்தம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள யிரும்பினான்; புரிந்து கொள்ளுவதற்காக முயற்சியும் செய்தான். ஆனால் எவ்வளவு முயன்று பார்த்தும் அவனால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் ஒரு விஷயம் மட்டும் அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது. எந்தச் சாதாரணப் பொன்னும் உட அந்த விஷயத்தை அடையாளமாகத் தெரிந்து கொண்டு விடுவான். ஆகவே அதில் ஆர் சரியாய்வுகளுக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஏதேனாவே நம்பியுள்ளதாக இருக்கும் பருள் கோபத்தினால் கொதித்துக் கொழுத்து விட்டு எரிவதே தொடக்கி விடுவான். மேம்பண்ணுக்கு மிக மிகக் கடுமையான தண்டனை கொடுத்துக் கொண்டு செல்ப உத்தரவிடுவான் என்பது யாருக்குத்தான் தெரியாது?

அந்தப் பயங்கரப் படுகொலைக் காட்சிகள் கற்பனை உருவம் தரித்துத் திழுவனின் கண்கள் எதிரே காட்சி அளித்தன. அதைக் கண்ணுற்ற நிழலன் திகைத்துத் திணறிப் போய்விட்டான். மேம்பண்ணின் மீது அவனுக்கு இருந்த அன்பு அவனுடைய உணர்வுகளை ஒரு உறுக்கு உறுக்கி விட்டது. அவனுடைய அழுவ விழிகன் மேம்பண்ணின் கட்டை காலத்தை எண்ணி அன்பு நீ உருத்தன. அவன் தன்னை மறந்தான்; தன்னைக் கற்றியுள்ளதும் நினைவு மறந்தான். உலகத்தையே உட

மறந்துவிட்டான். அவனுக்கு ஒரே மீனவு! ஒரே நித்திரை! மேம்பண் அவனுடைய கண் களை விட்டு அகலாமல் கண்களை வேரோடு பிள்ளான். கண நேரத்துக்கு உட அவன் அவனுடைய கண்ணிலிருந்தும் கருத்திலிருந்தும் மறைவவில்லை.

பொழுது புலங்கிறது. காலை இளஞ்சூரியன் துயில் கிழித்துத் 'தன தன' வென்று பிரகாசிக்கும் முகத்துடன் மேலவானத்தின் கோடியிலே தலையை நீட்டினான். நிழலன் இருந்த அமைதிக்குப் பக்கத்தில் உணர் அமைதியில் மனிதர்கள் கடமாடும் சத்தம் கேட்டது. சிறிதுதூக்கு

சிறிதும் அந்த கடமாட்டச் சத்தம் அறிகிறதது. திழுவனின் அமைதிக்கும், அந்த அமைதிக்கும் இடையிலே ஒரு ஜன்னம் இருந்தது. அந்த ஜன்னலுக்கு இரும்புக் கம்பிகள் போடப்பட்டிருந்தன. 'பருவின் கைதர்சாலைக்கு கணமாய் போய் அறிஞர் டக் கண்டயான ஆசாமின் யாதாவது வந்திருக்கிறார்களா, என்ன?' என்று பார்த்துக் கோக்கத்துடன் நிழலன் அந்த ஜன்னல் கதவைத் திறந்து அடுத்த அறைவரை எட்டிப் பார்த்தான். அப்படியே அந்த அறையின் அவன் கண்ட காட்சிதான் எவ்வளவு பயங்கரம்! எவ்வளவு கோரம்! அவனுக்குத் தன் கரம்புகளில் உள்ள சத்த ஒட்டமே சின்று விட்டது போலவும், கை-கால், தொன்-இடுப்பு முதலியவை ஒடித்து கொதுங்கி விட்டது போலவும் எண்ணம் உடைந்து கக்கு தூசுகி விட்டது போலவும் தோன்றியது. சிறகு ஒடிந்த பட்டி போல் அவன் மனம் துடித்தான். உன் கோளி வெங்கலம் மங்கி ஒரே கும்பிட்டுடாகப் போய்விட்டது போல அவனுக்குத் தோன்றியது. அவன் ஜன்னல் கம்பிகளில் தன் தலையை முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு இரு கைகளையும் கார்சியாக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, அப்படியே அவை வற்று ஜன்னலில் சாய்ந்து விட்டான். அவன் உள்ளம் உணர்விறந்து விட்டது. உடல் சோர்ந்து விட்டது. அவன் கண்ட அந்தக் கோரகாட்சி அவனை அப்படியே நிலைக்குத்திடச் செய்த விட்டது.

மேம்பண் தரையில் மிகக் கரடு முரடான பெரும் கல்லுடன் இருப்புச் சங்கிலிகளாக் கட்டப் பட்டிருந்தான். அவன் தலுக்கு மேலிருந்த மேற் கதையுடன் ஆயிரக்கணக்கான மண்புகள் கனமுள்ள பெரும் பாருங்கல் ஒன்று மீடப் பெரும் சங்கிலிகளின் உதவியைக் கொண்டு

சோம்பலின் மூகம் ஏதென்க வெணுத் துப் போயிருப்பதை ஐம்வல் கம்பிகளின் இடையேனி வழியே தீயுணல் கண்டான். அவனுக்குப் 'படீ' என்றது. சோம்பலின் கண்களில் வாழ்க்கை யின் ஒளி கணத்துக் கணம், நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் மங்கிக் கொண்டே போவதையும் அவன் கவனித்தான். சாவு நெருங்க நெருங்கச் சாகக் களை எப்படித் தான் ஏற்படுகிறதோ, புரையப் புதிராகவே இருக்கிறது. காதுகளால் கேட்பதற்கும் கண் களால் காண்பதற்கும் நிகவும் வித்து போன்ற இருக்கத்தான் செய்கிறது. மீதுண லரிவிடர், உய்காத யன் சோம்பல் இப் படி வெய்யுள் நீந் திரவாத சோம்பல் மட்டுக்கொடல் செய் எப்படுவான் என்றும் விவரத்தைச் சொல்லி மட்டும் இத்தகன் அவன் இவ்வளவு பரந்திருக்கப்பட்டான். தலை திறந்த பொருளான பெண்ணாஸின் காதலைத் 'திருநிலி' என்ற இப்படித்

விவரிப்பதற்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கந்த அனரையில் கிவந்துக்கும் அகத்திற்கும் ஏற்றவாறு சற்றுச் சிறிதாக அகத்திற்கும் ஆடாமல் கொள்ளாமல் இருக்கப்பட்டது. அவனுக்குக் கந்திதமாகச் சொல்லியும் இருந்தது. அந்தக் கந்த அகத்திற்குக்கொண்டிருந்த சோம்பல் தைவழி விடப் பெரிதான சங்கிலிகள் கூரைக்கு மேலே கீழ்த்தப் பட்டிருந்த பெரிய பெரிய கடைகளின் வழியே போய் வெகு தொலைவுக்கு அப்பால் இருந்த மாதவரத்தின் ஒரு பெரிய பல் சக் கரத்தின் கந்தப் பட்டிருந்தன. அதைச் சுற்றியுப்போர். தனத்தவதற்கும் பருவிய வகத்தின் பாடுகளுக்குப் பதிலாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தனர்.

திராகம் சோம்பலும் ஸார் வந்திருக்க மாட்டான். உணவாயில் அவன் பருவிய் லாய் மொழியாக இவ்வாற்றைக்கண்டி கேட்டபொழுது இவ்வளவு அகவியி வெவ்வெவத்துப் போக வில்லை. பருவிய் அந்தப் பருவரத்தக் இப்படிச் செய் வாக ஸார்வந்தக் கண்ட அவனுக்கு உன்வம் கடுங்கியது; உடம் கடுங்கியது; கந்தம் கடுங்கியது; மாத கடுங்கியது. கண்டன் பூச்சி பருத்தன. அந்தக் கந்தி ஸாயத் தன் கண்டவன் காண்பது தன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம் என்று அனுக்குப்பட்டது. அவன் கேவிக் கேவி அழத் தொடங்கி விட்டான். அவனுடைய கண்களிலிருந்து கி தானா தானயாகப் பெருகத் தொடங்கியது.

நியூஸில் ஐன்ஸுஸ்டைன் வந்து சின்று
கொண்டு பரீட்சை எதிரில், தான்
அவதித்திருக்கும் தண்டனை சிறை
வேற்றக் கூடாது என்று பஞ்சு உத்தரவு
பிறப்பித்திருக்கலாம் என்று விபேஷமும்
உங்குணர்ச்சியும் கேர்ந்து சாதித்தன.
ஏனெனில் அவன் ஐன்ஸுஸ்டைன் வந்து
சின்றுபோ, இம்மியோ! சிறைச்சாலைப்
பிரதான அதிகாரியில் பரிமை அவன்
யிது விழுந்தது.

அடுத்த கணமே மாடுகளுக்குப் பதி
லாக அந்தக் கொலை பாதக இயந்திரத்
தின் ரத்த வெறி பிடித்த சக்கரத்தைச்
சுழற்றுவதற்காகப் பூப்பப்பட்டிருந்த
கைதிகளின் முதுகில் 'பனா, பனா'
என்று சவுக்கடி வீழத் தொடங்கிவிட்டது.
சவுக்கடியின் வலி தாளாமல் அவர்கள் புழு
வாய்க் குத்தினர்; மிகவும் பயங்கரமாக
'ஐயோ! அப்பா!' என்று ஓலமிட்டனர்.
அந்தப் பயங்கரமான ஓலத்தைக் கேட்டும்
சிறைச் சாலைக்களின் கல் ரெஞ்சர்
கொலாவியில், அவர்கள் அடிக்கு மேல்
அடி அடிக்கவே, கைதிகள் மெதுவாக
கரர் தொடங்கினர். அந்த இயந்திரமும்
இயோகம் சுழலத் தொடங்கிற்று.

அந்த இயந்திரம் சுழலத் தொடங்கவே,
சுடைகளின் வழியே ஓடியிருந்த இரும்புச்
சங்கிலிகள் சிறிது சிறிதாகத் தளர்ந்து
கொடுத்தன. அந்தப் பெரும் பாருஸ்
சுழலும் மிகவும் மெதுவாகக் கீழ் நோக்கி
இறங்கத் தொடங்கியது. அதைக் காணும்
பொழுது, மரணங்காய் வான விதியி
லிருந்து பூமியை நோக்கி இறங்கி வரு
கிறதோ என்று எண்ணத் தொடங்கியது.

ஐன்ஸுஸ்டைன் சின்று பார்த்துக்
கொண்டிருந்த நியூஸில் அடிப்பட்ட பதவை
வைப் போலத் துடிவாய்த் துடித்தான்.
அவன் அங்கு நடக்கும் சம்பவங்கள்
அனைத்தையும் கேட்குக்கு கேர் சின்று தன்
கண்ணாமேலே கண்டு கொண்டிருந்தான்.
அப்படி இருக்கும்பொழுது அவளுக்கு
விஷமம் விளங்கவில்லை என்று சொல்லி
விட முடியுமா? சாதாரணமான அறிவு
படைத்தவர்களை எட்டென்று ஈனித்து
உணர்ந்து கொண்டு விட முடியும் என்று
இயல்பாகவே புத்திக் கூர்மை வாய்ந்த
நியூஸைப்பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?
அதையும் கண்களுக்கு தெரிதோ காணப்படும்
காட்சியைக் கண்ட பின் பூரித்து கொள்ளு
வதற்குக் கேட்கவா வேண்டும்? சவுக்கடி
பட்டுக் கொண்டிருந்த கைதிகள் உடல்
பலம் அனைத்தையும் ஒன்றுகூட்டிச் சக்க
ரத்தைச் சுழற்றத் தொடங்கி விட்டனர்.
சக்கரம் சிறிது வேகமாக சுழல ஆரம்
பித்ததுதான் தாமதம்! மலை போன்ற
அந்தக் குருக்கல் — மரணத்தைக் காட்
டியும் மிகப் பயங்கரமானதும் தன்
விடைபோ வரும் எந்தப் பொருளையும்
தவிர பொடியாக்கும் தன்மை வாய்ந்தது
மாத அந்தப் பாருஸ் கல்—கொஞ்சம்
கொஞ்சமாகக் கீழே இறங்க ஆரம்பித்தது.
அதைக் கண்ட நியூஸனின் கண்களுக்கு
அது உயிரற்ற வெறுப் கல்லாகத்
தோன்றவில்லை. உயிருள்ள மலைப் பாம்பு
பாக — அதையும் தன் பூத வுடம்பு புரட்ட
முடியாமல் புரட்டிக் கொடுத்துக் கொள்
லும் மிக மிகப் பெரிய மலைப் பாம்பாக—
காட்சி அளித்தது. அது காணைப் பிளந்து

"இந்த மருத்தை ஐந்து ரூபாய் சொல்லுவிடுவோ?—வாருங்கள், போகலாம்! பிளாக்மார்க் கெட்டிங் இதைவிட மலிவாய் வாங்கலாம்!"

கொண்டு சேம்பரை விழங்க வரவது போலத் தோன்றியது. இன்னும் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சேம்பர்.....

அதற்கு மேல் திபுனாலிலும் போகக்கூடியவில்கை. அவன் கடுகடுக்கிப் போய் பின் கசுத்து விட்டான். அப்பொழுது அவனுடைய கண்களில் ஒரு சொட்டு நீர் உடலிலும் அவன் துயரத்தின் எல்லைக் கோட்டை மிதித்து விட்டான். துயரம் மிகவும் உச்ச நிலையை அடைவும் பொழுது பொங்கி வரும் கீர் வற்றி உலர்ந்து விடுவது வாருக்குமே சகஜம். அவனுடைய உணரம் பதறியது; உடல் கடுங்கியது; தலை சுழன்றது. காக்கு வறண்டு போய் வாயின் மேல் அணைத்துடன் ஓட்டிக் கொண்டு விட்டது. அவனுடைய கண்களெதிரே காற்புறமும் சுல்ல சூழ்விருட்டு பரவியது. உலகமே 'ஹி'ரோன்று வெகு வேகத்தில் 'தட்டாமை' கற்று வந்து போயிருந்தது. அவன் 'தடால்' என்று மதியலவில் கதிகலங்கித் தகரையில் விழுந்தான்.

சில வினாடிக்குள் அவன் தானாகவே கய உணர்வு பெற்றான். மெதுவாக எழுந்து மறுபடியும் ஐயன்கண்டை வந்து நீண்டான். தான் காணியும்த - கையிலும் உடல் காணியும்பாத - அந்தக் காட்சியை. அவன் மறுபடியும் ஒரு தடவை கண்டான். அந்தக் கொடுமை கார்க் கருங்கல் உரைக்கும் தகரக்கும் கடுமத்தியில் வந்து விட்டது. அதைக் கண்ட திபுனாலின் உடல் முழுவதும் ஒரு தடவை விபர்த்து விதவிதத்துவிட்டது.

இக்காலியம் கடந்துதான் திருமோ? இந்தக் கல் சேம்பரிலுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு முடிவு கட்டி விட்டுத்தான் மறு காலியம் பார்க்குமோ?

அந்த எண்ணம் எழுந்ததும். 'கடாது, அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கடாது' என்று திபுனாய் தன் மனதுக்குள்ளேயே முத்து முத்துத்துக் கொண்டான். 'இடம் கொடுக்கக் கடாது என்பது தோம்! தோம்! மான உணர்ச்சிதான்! ஆனால் அதற்கு என்ன செய்யது?' என்று யாரோ உணர்ச்சிக்கு ஆழ்ந்திருந்து கேட்பது போலிருந்த திபுனாலுக்கு. அவன் அக்கமையே போனியில் ஆழ்ந்தான். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் அவன் தானாகவே. 'மட்டிடென்!

கான் அவனை எவ்விதத்திலும் சாச விட மட்டிடென். எப்பாடு பட்டேனும் அவனைக் காப்பாற்றியே தீருவேன்!' என்று சொல்லிக் கொண்டான். அதற்குப் பின் சில கண்களுக்கு அவனுடைய மனம் மெனக்கைச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தது. 'ஆம்! பருங் என் வாயிலிருந்து அன்பு சிறைந்த ஒரு வார்த்தை வராதா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்! என் வாயிலிருந்து அன்பு சிறைந்த வார்த்தை வர வேண்டும் என்பதற்காக அவன் ஓதறந்த காலால் தலம் செல்லிக் கூடச் சித்தமாயிருக்கிறோம்! ஆகவே, என் வாய் அரைத்தால் போதும்; என் கட்டளைவைச் சிறமெற்கொண்டு சிறைவேற்ற அவன் சித்தமாயி விடுவான். அப்படியிருக்கும் பொழுது மெக்கு என்ன கவனி?—ஆம், ஆதலான் சரி!' என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான். ஆனால் அதென்னமோ, அவனுடைய உணர்வத்துச் சித்தமாய் புரண்டு கொடுத்தது.

'பருங்குக்குக் கட்டளை பிறப்பித்து என் கன் காலியத்தில் வெற்றி கண்டுவிடுவோம் என்றே கைத்துக் கொள்ளுவோம். என் அப்படிச் செய்து விட்டால் அதன் முடிவு என்ன ஆகும்?' என்ற எண்ணம் அவன் உணர்வத்தில் எழுந்தது. திபுனாய் மறுபடியும் ஒரு முறை அந்த அறையை எட்டிப் பார்த்தான். அப்போது அவனுக்குத் தன்னை ஆயிரக் கணக்கான—இல்லை, இல்லை! லட்சக்கணக்கான தேங்கள்—ஏகாவதத்தில் கொட்டி விட்டதுபோலத் தோன்றியது. (தொடரும்)

3. இவ.

கூடியாத்தின் மூட்கம் முனி ஐந்தாம் என்பதைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தன. என் காதென்றை எல்லாம் அடுத்தி, அவற்றக் கான 'ஸ்பலி'ல் வைத்தாக் கட்டி, அதை எடுத்த மெனையாடியில் துடைத்துப் புட்ட விட்டு, ஒரு தாம் பட்டை இருத்திப் பார்த்த விட்டு உலகத்தில் உள்ள குமான் தாக்கன் அனைவரும் சொட்டம் கிளை காரியக் கிளை பெல்லாம் சென்ற முடிந்த விட்டு, காலில் செருட்டை மாட்டிக் கொண்டு விட்டுக்குக் கொம்பினேன்.

என்கு பல்லாக்கு தாம் எட்டிருப்பென். எதிரே முனிசிபல் பார்ட்டின் லையில் இருந்த 'ஸ்கோலர்' என்ற பலகை என் கண்ணில் பட்டது. கண்ணு இவ்வாறு தாம் லட்சியம் பண்ணிக் கப்பிவிடுகே என்ற முனிசிபலிட்டிக்ஷரின் வாழ்த்திக் கொண்டே உன்னை தலாற்றேன். கதரிக் கொண்டிருந்த லாஜெவியைக் கடுகையும் லட்சியம் சொன்னால், கேரே சென்ற ஒரு பெருகின் மேல் அமர்ந்தேன். கேடியே லைசு காதில் விழுது என்ற கிணத்தக் கொண்டதான் என் அங்கு சென்றேன். அப்படியும் அது என்னை விடலிசை, ஏனெனில், பிரம்மாலைப் போல் என் முகலும் சின்று கொண்டிருந்த ஒளி பெருக்கி ஸ்தம்பத்தின் ஒரு குதல் என்னை கோக்கிப்பிடுத்தது.

காது கேடியேவில் ஆழ்ந்திருந்தாலும், என் கண்கள் சற்றே முற்றும் கவனித்தாக் கொண்டு தான் இருந்தன. திடென்ற என் கண்ணுக் குத் திணைப் புட்டிய வண்ணம் ஒரு மொகுக் காட்சியளித்தது. மண் னில் கிடந்த அது பசுமென்ற கண்டிசைப் பறித்தது. காலில் எடுத்தும் பார்த்தேன்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. கொஞ்சம் உடல் தெய்வ பெருது, புனி போட்ட புதிய ரூபம் காணலாம் ஒன்றைக் கெதிரே 'குரோட்டன்ஸ்' பார்த்தி ஒன்றில் மின்னிக் கொண்டிருந்தது என் னும் குவோன விஷயம்? என் காணாத் தடைத்த, மாசும் பல்லிள் எடுத்தும் போட் டிக் கொண்டேன். அப்பறம் பணம் கடைத்த உத்தரகர்த்திள் காணும் காண விதியில் மிதக் கத் தொட்டி கிட்டேன்.

உண விதியில் மிதந்த கொண்டிருந்த என்னை திடென்கத்திற்கு கிட்டிக் கொண்டு உத்தரகர்த்திள், சந்து கோம் கழித்த அந்தப் பக்கம் வந்த ஒரு ஸ்பலனும் அவனது தாயாடுமே, ஸ்பலன் அழுது கொண்டிருந் தான். அவனையொத்த மடல் தாயரின் கைப்பிச் சீக்குண்டிருந்தது. அவன் அழுத்திப் பிடித்தாக் கொண்டிருந்தான் என்பது அவ னையொத்த மடல் கெத்திருந்த வெப்பி விருத்தே தெரிந்தது. அவனுடைய கண்ணு ஆய்ச்சிவப்பு காய்நலன்கொதிருந்தன. அவர் கண்பே கவனித்தாக் கொண்டிருந்தேன்.

"என்டா! எங்கே போட்டாய்? அதை மவது சொல்லித் தொய?"

"அது தானப்பா, ரூபக் கிம்மில்!"

"கண்பில் போய்ச் சாயான்கன் கார்க்கிக் கொண்டு வரச் சொன்னால், உனக்கு இங்கே என்னடா வேலை?"—தாயரின் அந்தக் கேக்கிக்குப் பதிலாகப் ஸ்பலன் கிசெத்த கிசெத்த அது ஆரம்பித்தவிட்டான்.

"அதாதே! எங்கே கிணலாடிக் கொண் டிருந்தாய்? கொண்டு. இன்றைக் கென்று என் லூசியும் இப்படியும் பிச்சிப் போய் விட் டாதே! உன்னை என் ஒரு ரூபாணயச் சிறு யாய்க் கொடுத்து அனுப்பினேனே! காசு மாப்ப் போக சி!"

அவன் மட்டும் புரண காலத்து ஸ்திரீயாக இருந்தால், உடனே அந்தச் சிறுவன் காசு மாப்ப் போயிருப்பான். எல்லா வேண்டியாக அப்படி ஒன்றும் கிசுதவில்லை!

ஸ்பலன் திடீரில் ஒங்கி ஒரு குட்டிக் குட்டியிட்டு, அவன். "உன் அப்பா உத்தரகர்த்திள், அககுக்கு வேற என் பதில் சொல்லித் திர வேண்

குமே! இவளை எப்பி ரீ ஒரு ரூபாயை எப் படிச் கொடுக்கலாம் என்று என் தலைவர அல்லவா போட்டு உருட்டுவார்? என கிடைத்தால் போச்சு! இல்லாவிட்டால், இரு! சொல்லுகிறேன்” என்று உதய வரது, ஆத்திரத்துடன் அவன் முதுகில் நிற்கி ஒரு அடியும் வைத்தான்.

அவளுக்கோ இன்னது செய்வதென்றே புரியவில்லை. அடி, உதை என்னவந்ததென்ற பெருந்தக் கொண்டு அழுதான். எனக்கு உட்கத்த அல்லவா என்ருய் விசைக்கிறது. அவன் சாய்ந்து வாக்கி வரும்படி அவளிடம் ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்த அனுப்பியிருக்கிறான். வழியில் அவன் தன் சகாக்களுடன் பார்ச்சில் விளையாடும் பொழுது ஒரு ரூபாய் காணாமல் தன் வீழே காணாமற் போட்டு விட்டான். அதன் பங்குதான் தான் அவன் மேற் உதய வரதென்னாம் அனுபவித்தக் கொண்டிருந்தான்.

என் எந்தப் பாதியில் ரூபாய் கண் டெடுத்தேனோ, அந்தப் பாதிற்கு அருகில் கட்டிக் காண்பித்த அவன் அழுதவாறே, “அம்மா! இங்கேதான் என் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன்” என்றான்.

“அதென்னவோ எனக்குத் தெரியாது. பணம் அப்படாவிட்டால், உன்னை விட மாட்டேன்” என்று தாயார், ஸ்பைன் தொலைத்த காலதான் எனக்குக் கிடைத்த விட்டதே! ஆனால், அதைப் பற்றி என் அதிகம் எண்ண மிடத் தயக்கமில்லை. என்னென்றால், “இது உன் பணம் அல்ல; கொடுத்த விடு!” என்று மனம் சொல்கிறது போல் எனக்குத் தோன்றியது.

“இங்கேயே தான் என் விளை யாடினேன்!” என்று ஸ்பைன் இரண்டாம் தாம் அழுத்திக் கொண்டான். “அது எங்கே அப்படப் போகிறது? இந்தக் காலத்தில் அரிச்சந்திரனோ காலர யாழ்த்தக் கொண்டாடாட்ட, உன்னை எப்படிக் கொள்ளமாட்டானோ! உன் துணைகளை அல்லவா தாள் செய்வுப்போகிறாள்” என்றத் திருட்டுக் காலவாணப் பாய் கையில் அப்பட்டதோ அது? முழிக்கிற முழியை! பார், காலரத்தேடி எட்டா!” என்று அவன் அர்மா அவளை இன்னும் அழைக்கிறான்.

ரூபாயை அவளிடமே கொடுத்த விடவான் என்று எனக்கு ஒரு கணம் தோன்றியது. என கிடைக்கா

விட்டால், இவளுக்கு இப்போது இருக்கிற கோபத்தில் தன் ஸ்பைன் என்ன செய் வானோ? பாரா! ஸ்பைன் பிதைத்துப் போகட்டும் என்று எண்ணினேன். அதுவும் ஒரு கியீஷ்த்தக்குத்தான். அடுத்த கணம் பணம் மாறிவிட்டது. என ஸ்பைன் இருக்கிறதே என்று ஒரு தாம் என் மனசிப் பண்ணை தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டேன்.

பணத்தைத் தர முடியா விட்டாலும், வாயலாவது ஸ்பைனைக் காப்பாற்றுவோம் என்று எண்ணிய வண்ணம் என் அவளிடம் “என் அம்மா! ஸ்பைனைப் போட்டு இப்படி அடிக்கிறாயா?” என்று விசாரித்தேன்.

“பாருக்க, என்மான்! இந்தப் பிள்ளை இப்படி ரூபாயைத் தொலைச்சிப் புட்டுத் திருது” என்று, “குழைதையைப் பிடித்து அடித்தால், தொலைத்த கால திருப்பி விடுமா?” என்று என் கேட்டவரை அவன் காதில் போட்டுக் கொள்ளவேயில்லை. அவன் ‘தேடி, தேடி’ என்று கத்தி னும் தேடினான். பணம் இங்கே இருக்கும்போது, எவ்வளவு தேடிப் பார்த்தாலும் அங்கே கிடைக்குமா?

இன்னமயில், பணத் தாயை என்னக்கும் திறை உண்டென்பது அன்று தான் எனக்குத் தெரிந்தது. ரூபாயை வந்தது

அவளிடம் கொடுத்த என் மகம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் இருவரும் தொடரவும் முன்பே, என் அந்தக் காசுக்குக் கடைத் தெருவில் என்ன என்ன காக்கைகள் வந்துவந்த தீர்மானம் செய்து வைத்தல் கொண்டு விட்டேன். அதனால் அப்போது அந்தப் பணத்தை இழக்க எனக்கு மகம் வரவில்லை. அந்நாடு, எனக்குக் கடைக்க மேன்றும் வன்பதற்காகத் தானே தெய்வம் அந்தக் காசை என் கண்ணெதிரே கொண்டு வந்த போட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு காணம் வேறு உற்பித்தல் கொண்டேன்.

என் ஒலாப்பாமைல், காசைக் கடைத் தெருவைப் பார்த்து எழுதினேன். பின்னர் வண்டலன் எழுதுவதற்குப் பெரத் தெரிந்த காசை என்னை கீசரித்தல் கொண்டு வரும் பொருளாகிய ஆடம் குதிரை ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு கிட்டெருக்குப் புதுப்பிட்டேன். காசில் அவன் கின்ற கொண்டிருப்பான்; என்னைக் கண்டதும் ஒரு வந்த உந்தாசை தடன் வரவேற்பான் என்ற விளம்பித் தான் உட்கொண்டிருந்தேன்.

எனக்கு வாகனம் எவ்விற வரவேற்பு உபகாரமும் இடைக்கவில்லை. பதிலுக்கு அருமைச் சந்தம் தான் உத்த கொண்டிருந்தது. சந்தரி அவன் கைதப் பிடித்தல்

கொண்டிருந்தான். எழுதியோ பொதுக்க ஸட்டாமல் 'ஒ'மென்ற அழுது கொண் டிருந்தான். எனக்குத் தந்தம் விசைக்கவில்லை. ஒரு கிழிவு கோம் சோழியிலேயே கின்ற பெருமைக் கவனித்தேன்.

"அதென்னயோ, எனக்குத் தெரியாது! எப்படியோ அந்த ரூபாயைத் தேடி எடுத்தான் தான் எனக்குச் சாப்பாடு!" என்று கடை யிலில் உத்த கத்தியின் சொந்தம் எனக்கு 'பூங்க கைத'வைத் தெரிவித்தது. இத்த மூன்று கைதர் எருக்கத்தை வைத்தல் கொண்டு என்னம் அக்கமிடத்திலிருந்து மேற்பட தோல் கைதில் கைத் கொண்டேன்.

"ஆமாம், இவளிடம் ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்தது. உன் மூலியே மூலா!" என்ற ஆத்திரம் தீரக் கொண்டேன்.

எனக்கு என்ன வகுத்தம் என்ருள், அதில்க்கவாயல் கிட்டிய அந்த ரூபாயைத் தோன்ற ரூபாய்க்குச் சரிக்குச் சரியாகி கிட்டிதே வன்பத தான். பொருள் போலிதத என்ற எழுதவைக் கண்டித்த கிட்டி, அவளிடம் எம் கண்டெடுத்த ரூபாயைக் கொடுத்தல் கொப்பத்தத தான்க்க வம் என்ற எனக்குத் தோன்றியது.

அநே சயத்தில் பரகாலினம் போல் கோட்டியம் கையுமை வாகனம் ஒருவன் வந்த கின்றான். அவன் "கொஞ்சு கோம் முன்னும் இங்கே ஒரு பிள்ளை வந்ததல் காசை!" என்று என்னை விசாரித்தான்.

"இங்கே உன் கிட்டெப் பிள்ளை எதாவம் வாகிவ்!" என்று காசை கொண்டுனான்.

கிறகு வெட்டி என்னை விடுவதாயில்லை. "இல்லை, உன் கிட்டெப் பிள்ளைதான்!" என்றான். இதெல்லாம் இவனுக்கு என்ன விசாரணை என்ற காசை ஆக்கியத்தில் ஆற்றினேன்.

"உன் கிட்டெ பிள்ளைகள் உபயிற்றான்!" என்ற அவன் கொண்கத என் ஆக்கியத்ததை இன்னும் அதிகப்படுத்தியது காசை வந்த கின்றான். "என் தம்பி, நீ அங்கே ஒரு ரூபாய் காணம் ஒன்றைச் சிறே ரிபாய்ட் கிட்டாயா?" என்று கேட்டல் கொண்டுதே இவ்விதிலிருந்து ரூபாய்க் காசை ஒன்றை எடுத்த கிட்டெனான். "என் உன் பிள்ளு கையே உன்னைக் கிட்டெத் கொண்டுதே கருகிதேன். காதிஸ் போட்டல் மகன்கா மகை ஒரு வந்த கிட்டாயே!" என்று கிறகு வெட்டி எழுதவைக் கேட்டான்.

எனக்கு எதப்பட்ட திணைப்பைக் கொல்லி முடியாது. கம்மிடம் இவ்வாறு பெருக்

சாரா:— என்னை உயிர்த்த நாள்தான் வருஷத்துக்கு ஒரு நாள் பள்ளிக்கூடமென்னாம் விட வரக்கூடாது!

சோனா:—எப்போது பிறந்தே?

சாரா:—திருவள்ளியில் தான் பிறந்தேன்.

சோனா:—யோடா! என் பிறந்த நாளா உத்தேசித்து வரத்துக்கு ஒரு நாள் விடுவாக்கா, தெரியுமா?

சாரா:—அது எப்படிடா முடியும்?

சோனா:—நான் சூயிற்றுக்கிழமை யில் பிறந்தேன்.

தன்னை இந்த எழை விறகு வெட்டியில் இருக்கிறேன் என்ற நினைப்பே போய் விட்டேன். “இந்தப் பணத்தை உன் னிடமே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை உனக்குத் தோன்ற வில்லையா?” என்றான் அவனைப்பார்த்துக் கேட்டேன்.

“காக்கு என் சாமி, இந்தப் போராசை? அவை கொடுப்பதைக் கொண்டு, திருப்பிப் பட்ட வேண்டாமா?” என்றான் விறகுவெட்டி.

“என், இந்தப் பணம் மட்டும் சவாமி கொடுத்த இல்லையா? உனக்கு அப்பட்ட வேண்டும் என்றதானே அவர் இந்தக் காசை உன் எதிரே போட்டிருக்கிறார்?” என்று கேட்டேன் நான்.

“உன் வக்கிய மாடிக் கேட்டால், உனக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியாது, சாமி! பிறர் காசுக்கு ஆசைப்பட்டவனாது. உனக்குத் தெரிந்தது இவ்வளவுதான்” என்று

உறிவிட்டு, அவன் அங்கிருந்து கடைவைக் கட்டிவிட்டான். அந்தக் கடைமே குபாயைக் கொண்டுபோய் ‘பார்க்க’ இவ் அருதுகொண்டிருந்த கையனின் தாயாரிடம் கொடுத்த விட வேண்டும் என்ற எண்ணிக் கொண்டு தான் வந்தேன்.

அந்த விட்டுக்காசினிடம் அவசரத்துக்குக் காக்கிஸ் இவன் வக்கிக் கொண்டு வெகு வேகமாக நான் அப்போது கடைத் தெரு வழியே ‘பார்க்க’ குக்குப் பந்தக் கொண்டு இருந்தேன். “அம்மா, உங்கள் இவ்ண்டு பெரியும் சோதிக்க விரும்பினேன். அப்போதே என் கையில் பணம் இருந்தது. இனிமேலாவது சிறு பிள்ளையினிடம் அதிகப் பணத்தைக் கொடுத்தனுப்பாதே. இப்பொழுதுதான் புத்தி வந்தது!” என்று கேட்டு விட்டுச் சாமித்தியமாகக் காசைக் கொடுத்த விடவேண்டும் என்ற வழி கொடுக்கான் யோசனை செய்த கொண்டு சென்றேன்.

காக்கிஸைப் ‘பார்க்க’ இவ் வக்கலில் கொண்டு போய் சிறுத்தேன். அங்கே அவர்களைக் காணவில்லை. கொஞ்ச நேரம் அப்பால் சென்றேன். தாயாரும் மகனும் போய்க் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களைப் பார்த்ததும் காக்கிஸ் பெண இன்னும் வேகமாக விரிந்தேன். அவர்களைக் கொண்டுதான் காக்கிஸினிருந்து தொப்பிபென்று குதித்தேன். என்னைக்கென்ற அவர்கள் மிகை மிகை விழித்தனர். நான் விஷயத்தை விவரமாகச் சொல்லிப் கையனின் தாயாரிடம் குபாயைக் கொடுத்தேன்.

“மகாசா! கொக்கிபெரிய இவ் வுளம்!” என்ற வந்தித்த காக்குக் கிடைத்தது. சந்த சோத்தித் விறகு வெட்டி அந்தப் பக்கமாக வந்தான். இவ் கு சந்திரன் இவன் கருகிருன் என்று காக்குத் துச்சரியமாக இருந்தது.

அவனும் என்னை துச்சரியத்தோடு பார்த்தான். “இவன் இப்போ எங்கே அழைக்கிட்டுப் போனே?” என்று அவன் என் எதிரே கின்று கொண்டிருந்தவனைக் கேட்டான். காக்கு அவர்களை உறவு விவரம் அதிக சோம் பிடிக்கவில்லை. “அதை என் கேட்கறே, போ! உன் மகன் இன்னிக்குப் பன்னினை வேலை.....” என்று சீரமாக அவன் கதையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே, கல்ல வேலையாக காக்கிஸ் கொண்டு வந்தேனாமே என்று என்னைக் கொண்டு, அதில் ஏதிக் கிட்டாய்ப் பந்த விட்டுக்கு வந்த சேன்றேன்.

பிரஸம் பிரகவயும்

இசைந்த வரையும் செவ்வை எத்தனை
செயில் பக்கம் பேசியிருந்தால் கீழ்க்
கணவியைத்தான் பார்த்திருக்கலாம். அவர்
அங்கே ஒரு புத்தகக் கையிலே வேலை
செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் உன்னை
வென்றான்; ஆனால் உடலின் கீழ்
கைப்பு. அங்குக்கு கீழே உயரம்; ஆனால்
கூறாணையாக அல்ல. அவரை அழகன்
வந்து சொல்ல முடியாத; ஆனால் அவ
கட்சணம் என் தம் சொல்லத்தெரியும்.
சுந்தரம் புராத தருத்தியைப் போல அவன்
உடம்பு எப்போதும் பார்த்தாலும்
எல்லாம் தோஷமாக இருக்கும். பார்த்த
உடனே, அவன் சேஷன் விதிவிலக்கு பரி
பூரணமாக அனுசரிப்பான் என்ற சொல்லி
விடலாம். அடியில் ஒரு கால முற வேண்டி;
மேலே ஒரு திப்பா — இரண்டும் வெகு கிட
காலகச் சுவைவத் தொழிலாளியின் முகத்
தைக் காணாமல் போயிருக்கும். உயரக்கு

எத்தனையோ அவை
பம் அமைந்திருந்தத
ஒன்றே ஒன்றாக—
அதன் அகலுடைய
சம்பளம். அவனுக்கு
உயரம் முப்பது; சம்
பளம் ரூபாய் முப்
பது!—ஆனால் உயரத்தை
கைக்கிட்டு அவனு
டைய முதுகை அவி
னுக்குச் சம்பளம் கொடு
க்கவில்லை என்பதை
இங்கே சொல்லிவிட
வேண்டும்.

தாய் தந்தையார்
கணவியை அப்போது
பிரம்மாசாரி யாத்தா
னிருந்தார். அதைப்
பற்றி அவர் அக்கா
காக்க கவனிப்பா...வும்
இல்லை. மேலும், அவ்
யான மெருக்குச் சம்
யகா?—அதற்கு முன்
குறும் செவவு; பின்
குறும் செவவு. பின்
செவவுக்கு 'தந்திரம்
தோம்' போடும் கண
வியை, கல்யாணச்
செவவுக்கு எம்மே
போவான்?

'பிரமாரிசை'கான
தோட்டில் காக்கை

எட்டிக் கூடப் பாக்க முடியாதபடி தனக்
குச் சம்பளம் கைத்த வந்ததால், கண
வியை யாத இருபது ரூபாய் கொடுத்தத
தன் கண்பர் ஒருவர் கீழ்க் காப்பிட்டு
வந்தான். பாக்கிப் பத்து ரூபாயைத் தான்
இருந்த அமைக்கு வாடகையாகக் கொடுத்த
வந்தான்.

யாதம் முப்பது ரூபாய் சம்பளம் தவிர,
கையிலே முதுகை அவினுக்குத் திரைசரி
காலக் 'தந்திரம்'யும் கொடுத்த வந்தார்.
அதைத்தான் அவர் தன்னுடைய கைச்
செவவுக்கும், மற்றச் செவவுகளுக்கும் கைத்
தக் கொள்வது உறுக்கம்.

இந்த நிலைப் பற்றப் பண்ணி வரும்
காலத்தை அவர் எப்படியோ கழித்தவிட்
டான். அதை அவர் முந்தியிருந்த கால
விருத்ததற்குக் காணாம் எத்தனையோ இருந்
தான். அவை பெய்வையற்றதாய்விட முக்கிய
யானது, அவர் எவ்வாறு வெளிப்படைபாக்க
செய்தது; வெளிப்படைபாக்க செய்தது.

அதற்கு உதாரணமாக இந்தச் சம்பவத் துத்தான் பாருங்கோன்—ஒரு கான் யான கோன், முதலாளி கார்ப்பி சார்பீய போயிருந்தான். கைகலிக்கம் மட்டும் கடை யில் இருந்தான். அப்பொழுது ஞ் அழுத் தான் கையில் ஒரு கப்பல்க் கையெழுத்துப் பிரதியுடன் கைக்கு வந்த, "முதலாளி இங்கியா?" என்ற கேட்டான்.

"இங்கே; உங்களுக்கு என்ன வேண் டம்?" என்ற விசாரித்தான் கைகலி-கம்.

"அருமையான நான் ஒன்று அழுதியிருக் கிறேன்; அதைப் புத்தகமாக வெளியீ- யெண்டும்....."

வந்தவர் தன் சொல்லவந்ததை முடிக்கு முன்பே, "ஆசிரியர் கார்ப்பிசேஷ இருக்கிறார், செத்தவிட்டாரா?" என்ற கேட்டான் கைகலிக்கம்.

வந்தவருக்குத் தங்கிலாரிப் போட்டது. "ஏன்?" என்று அவர் கைக்குறம் கேட்டான்.

"இங்கே செத்தப் போன அகாசிரியர் கார்ப்பி நங்கிலத்தான் பவனியிடுவது வத்க்கம்....."

"அப்பொழுதுதான் தந்த அங்கு ஒரு தனி மரத்தகம் இருக்கு கொன்?"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை; ஆசிரியருக் கொன்று பண்ண கொடுத்த பைப்பை அகலி கம் இராதல்லவா?"

இதைக் கேட்டதும் அந்த எழுத்தாளருக்குக் கோபம் வந்த விட்டது. "அப்படியானால் நீங்கள் செத்தப் போனவனிட மிருந்தா காதெம் வாக்குவீர்த்தன்?" என்ற கேட்டான்.

"இங்கே கார்ப்பிசேஷ இருப்பவ னிடம் நான் வாக்குவீர்த்தன்" என்ற குன் கைகலிக்கம்.

"அப்படியானால் அங்குக்கு நீங்கள் பணம் கொடுத்த யெண்டி யிருக்குமே!" என்ற சொல்லி விட்டார். எழுத்தாளர் தப்பிக்கவி லிருந்து சொல்லப் பையையைப் போலக் கொட்டினார்.

அதற்குக் கைகலி ஒரு தின காரிப் பத்திரிகையாடல் அங்கே வந்த முதலாளி எழுத்தாளனாத் தடுத்த கறத்தி. "என்ன விஷ யம்?" என்று விசாரித்தான். அவர் கடந்த விஷயத்தைச் சொன்னார்.

உடனே, "அவன் மடக்குன. மடப் பாய்! அவனுக்கு என்ன தெரியும்?"— என்றா, இங்கே செத்தப் போனவர்களின் புத்தகங்களை மட்டும் கான் போட்டிருக்கொன் டிருக்கிறேன்? — நீங்கள் கொடுத்தவிட்டும் போய்க், கார்! கான் பார்த்த ஒரு வாத் தக்கெய்க்கம் உங்களுக்குத் தகவல் தெரி விக்கிறேன்" என்று முதலாளி.

பார்த்தான் அவரிடம் கையெழுத்தப் பத்திரிகைக் கொடுத்தவிட்டிருக் கைகலிக் கத்தை ஒரு தினகாரிப் பார்த்துக்கொண்டே கைகலி விட்டிருக் கொன்னார். அவருடைய தலை மறைந்ததும், "என்டக், உங்களுக்கு என் னென்ன விசாரித்தான் தெரியவில்லை?— கம் முதலாளி 'பாஸிபி'யை இப்படியா வகுக்கார். பிளாடோசிட கென்வன் வெளிப்படையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது? அசாமியைத் தான் சேலிப் பார்த்தாக; அப்பால் நீர் கார்ப்பி இருக்கிறீர், இங்கியா?" என்ற கேட்டானார்! பேராமம் கையெழுத்தப் பிரதியை டாங்கி வைத்திருந்து ஒரு காத் தக்குப் பிரது திருப்பிக் கொடுத்தவிட் கொண்டிருக்கானே?—சரி, இந்த முதலா னர் திரையிலாவது கொண்டு போய்ப் போட்ட விட்டாரா!—உன்னிடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல யெண்டும்....." என்று முதலாளி.

கைகலிக்கம் அந்த கையெழுத்தப் பிரதியைக் கொண்டு போய் கைத்தவிட்டார்

பொது மந்தரங்களைப் பற்றி என் கவலைப் பட வேண்டும்?"

"சொல் எவ்வளவு சொடியாத என் பதைத்தான் அந்த கதைகள் காட்டுகின்றன. அத்தனையுமே பொய்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே வேண்டாம் என்்கிறேன்....."

"அந்த கதைகள் மிகக்கூடும்; என் னால் உட்கொண்டேன் சொல்லும் தயவுசெய்து கேட்கிறீர்களா?" என்றான் அந்தப் பெண்.

"சொல்லுங்கள்; கேட்கிறேன்" என்றான் கைவலிச்சன்.

"என்னும் அந்த ஊர் கஞ்சகனும் சென் னைக் கவரவில்லையென்றில் சொந்த, 'தூதர்' லில் தங்கிப் படித்த கட்டுதலாம்..."

"ஓஹோ! அதை பழைய கதைகளைத்தான் இருக்கும் போலிருக்கிறதே.....!"

"ஆமாம், கடித்தகையே பழைய கடித் தகைய விருக்கும்போது கதை மட்டும் எப் படிப் புதிய கதையா விருக்கும்?"

"அதற்காக ஒருத்தியைப் பலரும், பலரை ஒருத்தியும் கல்யாணம் செய்து கொண்டு ஒருக்கத்தைக் கைவிட்டு உட்கொண்டிருக்கிறார்களே!"

"உதா, கீதன் சொல்பவ் பொய்க்கதையாக விருப்பிக்கப் போலிருக்கிறதே!"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை—பெயர்சத் தான் அப்படியிருக்கும்; உட்கொண்டிருக்கிறேன் விசேஷமாகிருக்கும்!"

"அதனாலே மனித உபாசம்!—அப்படியப் படித்ததென்றே வரும்போது....."

"உங்கள் இருவருக்கு மிகையே காதல் 'தொழுகை' என்ற குறித்ததாகும்!"

"அப்படித்தான் வைத்தக் கொண் டிருக்கிறேன்!"

"கூடுவே'வில்லன்' யாரும் வரவில்லையா?"

"வந்தான்; ஆனால் அவன் மகா சாது வில்லனாக இருந்தான். அவன் பெயர் தராதருபாயன். கைகாற் தராதருபாயனோ தோதேவிக் கைகள் சில தரணை ஒடித் தான்; மாரீசனை கதைத்தான்; இரகசிய னுடன் போகும் தொடுத்தான். இந்தத் தராத குமாரன் ஒருவரை என்ருடன் கூட 'பாட்டினி கொடு' பார்த்தேக் கூட விரும்பவில்லை—அவ்வளவு பயம்!—என் னைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுவதோடு அவன் தன் காதலை விதத்தில் கொண்டான். இரகசியின் இயல் துடிப்பை அறிவாத அவனுடைய உட்கொண்டிருக்கக் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே....."

"கீதன் தராத குமாரனைக் கைவிட்டு, இரகசியின் இயல் துடிப்பை அறிந்த பழைய அந்த மகாஹாபாவனுடன் கூடித் குலாவியிருக்கிறார்களே!"

"ஆமாம்; அந்த மகாஹாபாவனின் அழ கைவிட அவன் பெயர்சத்தான் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவன் என் அழகை அனுபவித்த விதமே அவாதி. அடிக்கடி என் அணிந்த கொண்டிருக்கும் கைக் கைச் சட்டிக் காட்டி, 'இந்த கைகளைக் கூட உன்னால் எவ்வளவு அழகு பெற்ற விடு கின்றன!' என்று கூறி அதிசயிப்பான் அவன். அதைக் கேட்டும்போதெல்லாம் என் உச்சி குளிர்ந்த விடம்!—இப்படி எத்தனை எத்தனையோ சம்பவங்கள்!— இத்தனைக்கும் எங்கள் இருவரும் ஒரே கைகாற் சேத்தவர்களைக் கூட அல்ல. என் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேத்தவன்; அவன் காமாநபுரத்தைச் சேத்தவன்....."

"அப்படிச் சொல்லுங்கள்!—உங்கள் இருவருக்கும் மாற்றோதம் வளியிருந்த பணம் வந்த கொண்டிருக்கிறார்களே!— இந்தக் காதலே எப்போதும் இப்படித் தான்; என்னைப்போல் சொத்தமாக கைகாற் துச் சம்பாதித்தவர்களைக் கொண்டு கடித்தகை உட்கொண்டிருக்கிறாள். பருக்கன்—அவர்களுக் கிடையே இந்தக் காதல் உதயமாயிடுகிறா டித்ததியாச் காலில் வித்ததை கைப்பவர் களுக் கிடையேதான் இந்தக் காதல் உதய மாகிறது. இவ்வென்றும்பெற்றோர் காலில் கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டு சொத்தக் காலில் தனிக் குடித்தனம் செல்ல ஆரம்பித் தும் பாரும் காதல் அப்படித்த விடுமா?"

மேல்க்குறிக்கப்பட்ட (ஒரு விட்டிக் கையு மோல் கைகள்வளின் குழந்தையை எழுதித் தொண்டு):—உம், இன்னும் கைதயாவது காரணம் என்னும் இப்போதே சொக்கி விடுங்கள். அப்படித் துக்கவென்றும் சொக்கிக் கொண்டு வந்த தொத்தகை பண்ணுதிர்கள்!

கீதன்குறித் தலை:—இப்போது தான் குமாரம் வருகிறது, கை! என்னுடைய கைக்கு தொட்டைப் பந்த தாட்டினால் கைவலி வரவேண்டும்!

“எங்கள் காதல் கல்யாணமாகவதற்கு முன்பே அஸ்தித்த விட்டதே, அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?”

“எங்களைக் கேட்டால் காதல் என்ற ஒன்று உலகத்தில் இல்லவேயில்லை என்ற சொல்வேன். உண்மை என்னவென்றால் ‘காமம்’ என்று சொல்வதற்குச் சிலர் அந்த காவில் உச்சப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் ‘காம’த்துக்குக் ‘காதல்’ என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்.....”

“சில சமயம் எனக்குக்கூட அப்படித் தான் தோன்றுகிறது.”

“சில சமயம் என்ன?—எந்தச் சமயத்தில் எனக்கு அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. உாழ்க்கையில் காதலை எதிர்பார்த்த ஏமாற்ற சில சொண்டிரிகளின் கட்டுக் கதை காதல், அது ஒர் இனிய காலவு; கற்பனைச் சொல்வம்; கதைகளுக்குக் காவியங்களுக்கும் ஜீவகாடி போன்றது; ஆனால் படித்த அந்ந பலிப்பதோடு அல்ல சிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும், வாழ்க்கைக்கு.....”

“உாழ்க்கைக்கும் காதல் ஜீவகாடி போன்றதானா?”

“இல்லவேயன்ற காதல் சொல்லவில்லை. ஆனால் வாழ்க்கையில் அந்தக் கடைப்பிடிப் பததான் முடியாத காரியமா விருக்கிறது.”

“என் முடியாத?—ஆண்டாள் வேண்டுமானால் முடியாமலிருக்கலாம், பெண்ணைச் சிச்சயம் முடியும்” என்று அவன்.

கனகலீங்கம் சிரித்தான்.

“என் சிரிக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான் அந்தப் பெண்.

“ஒன்றுமில்லை; நீங்கள் கதைகளைச் சொல்லுங்கள்” என்று கனகலீங்கம்.

“சரி, சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்—கலாசாலையில் எங்கள் காதல் விழிகளால் வளர்ந்தது; கலாசாலைக்கு வெளியே புண்ணவையால் வளர்ந்தது; சினிமா ‘மாட்டிரனி டிரை’க்காலிலும் கட்டுரை போல்களிலும் எங்கள் காதல் கால்களாலும் இழுகளாலும் வளர்ந்தது. கடைசியில்.....”

“கோடை விடுமுறை வந்ததாக்கும்? இருவரும் பிரிய மனதில்லாமல் பிரிந்தீர்களாக்கும்?”

“ஆமாம், ஆனால் கோடை விடுமுறை மட்டும் வரவில்லை; எங்கள் கலாசாலைப் படிப்பும் ஒருவாறு முடிந்தவிட்டது.”

“அப்படி உங்கள் காதலை உங்களுடைய பெற்றோர் விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள்...”

“சொல் சரியாய்ச் சொல்லுகிறீர்களே?”

“தெரிந்த கதைதானே!”

“அது சரி; உங்கள் காதலை உங்களுடைய பெற்றோர் விரும்பாமற் போகலே, உங்கள் இருவரும் வீட்டில் சொல்லிக் கொள்ளாமல் சிசப்பி இங்கே வந்து சேர்ந்தோம்.....”

“கார்த்தவ மனம் செப்த கொள்ளவன் என்று என்னி வந்தீர்களாக்கும்?”

“இந்தக் காலத்தில் எங்கே கார்த்தவ மனம் செப்து கொள்வது? கொஞ்ச நாட்கள் இப்படி இருந்தவிட்டு, அப்படிச் சென்றாளுக்குச் சென்று ‘துப்புர்தக் கல்யாணம்’ செப்து கொள்ளலாம் என்று இருந்தோம், அதற்குள்.....”

“என்ன கட்டத்த?”

“அதைத்தான் இதோ சொல்லப் போகிறேனே!—அந்திரவுகாங்கள் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பப்போத கல்ல இருட்டி, வழியில் மட்டுமல்ல; சயிலிலும் காக்கள் ஒருவாறு பொரு வச் அய்க்கலாகக் கலாசிர்துக் கொள்ள வில்லை. எங்கள் எவன மெல்லாம் ‘கம்மை வாரும் இந்தக்

மணியம்

தேவத்தில் பார்த்த விடாமல் இருக்க வேண்டுமே' என்பதில்தான் இருந்தது..."

"அந்தச் சமயத்தில் 'ஜனங்கள் ஒரு கூடப் பந்தி மொகுவர் தெரிந்த கொள் ளாமலிருப்பதே யொப்ப நல்லது' என்று சொல்வதற்குப்போகிறேன்?"

"ஆமாம்; அதைத்தான் எங்கள் அப் பெரியாறு எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்டதே கொள்கையுத்தோம். எனில் ஒரு சிலர் தெரித் தவர்களா யிருக்குப்போதே சமக்கு இங் வளைய சந்தோஷமிருப்பிதது; உகைத்தில் எப்போதுமே சமக்குத் தெரிந்தவர்களா யிருந்தவிட்டால் புகை விளையே வேண் டாம். -எல்ல வேளையாக, என் பயத்தற்கு ஏற்றப்போல் அன்ற ஒரு சம்பவமும் சீகழ யினால். அதற்குமுற்ற போல வழியில் எல்லோர் கண்டு யாரும் சந்தேகப்படாம லிருப்பதற்காக அவன் ஏற்கெனவே ஒரு தாளியையும் கொண்டு வந்த என் கழுத்தில்

எட்டி யிருந்தான்! -தப்பதும் கேட்பா னோன்? அதுவே எங்கள் புதுமனைத் தம்ப றிகளைப் போல எட்டி கொள்வதற்கு 'ஜனங்கள்'காகவும் 'பெரிமிட்' டாகவும் இருந் தது. அதன் காரணமாக எத்தனையோ உபத்திரவமும் இன்றி எங்கள் இருவரும் இங்கே வந்த சேர்த்தோம். அன்ற மாலை இருவரும் தேன் குடித்த சிகைப்போல இங்கே உட்கார்ந்திருந்தபோது அவன் என்னை ஒரு மூலைய ஏற இறங்கப்பார்த்தான். 'என்ன பார்த்திருக்க?' என்று கேட் டேன். அவன் விஷமத்தனத்தாடன் விந் தாக் கொண்டே, 'பிறந்த முனியாக வர் திருக்கிறாய், அவைத்தான் பார்த்திருந்?' என்று. எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது. 'வினாயாட்டுக்காக அப்படிச் சொய்கிருகுக் கும்' என்று என்னி, 'ஏன், என்னைய புடைய, எவிகையெய்வமும் உங்கள் கண் ணில் படவில்லையா?' என்ற கேட்டேன்.

'அதற்குச் சொல்லவில்லை; என் கட்டுரை ஒன்றில்லாமல் அத்திருக்கிறேயே, அதன் காகச் சொன்னேன்!' என்றான். எனக்கு இரு எண்ணவொழியும் இருந்தது. 'உம் ஸூடப காதல விருப்பம்தவர்களுடைய கனக கட்டுரை கங்கு என்னத்திற்கு வந்து எவ்வாவற்றையும் கதறி வீட்டில் வைத்து விட்டு வந்தவிட்டோன்' என்றேன். 'ஈரி, சொல்லுகிறீர்' என்றான் அவன். காண்பு 'அப்பாடி!' என்று பெருமூச்சு விட்டோன். அன்று மால கொஞ்சம் இருட்டியதும் இரு வரும் ஸூடுகிவிட்ட சாட்டினத்தைப் போல இந்த கனகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தோம். அன்று காகக் பார்த்ததைத் தவிர விட்டுப் பதனை அறிகும். அந்தை இரவே, 'என்றும் நீங்கள் இரகசிய இந்த இரவு இருக்கக் கூடாது?' என்று என்னை நினைக்கச் செய்தது. மறுகள் கால, 'மகனாய் இருப்பதால் நான் மட்டும் தெளிவேபோய் வருகிறேன்' என்றான் அவன். எனக்கும் அவன் சொன்னது ஈரி பென்ற பட்டது. 'போய் வருங்கள்; சீக்கிரமாகத் திரும்பி விடுங்கள்' என்று சொல்லி யனுப்பினேன். அந்த பொருள்கள் தான்; அப்படியும் இந்தப் பக்கம் திரும்புகிற யின்மை. எனக்கு ஏன் கருணாகரப் போய்விட்டது. அந்தப் பக்கம் மட்டுமே; இரவு பூரவும் உன் விதித்த அகநாடகமாகக் காத்திருந்தேன்—காண்பும், காண்பிலும் வாருவியின்மை. இந்த விஷயத்தை நான் எப்படி தெளிவே சொன்னது? பாசிடம் சொன்னது?—வேறு வழியின்றி என்னை காணே சொந்தகொண்டு, அடுத்த நாள் காலை மாடி வானத்தில் இருந்த அகநாடகத்தை என்னை போட்டிருக்கொண்டிருந்தேன். மணி ஏழு, எட்டு என்ற பத்தும் ஆயிற்று. சென்னை மாநகர விதமான தபால்களை என் பெருகு அத்திருத்த ஒரு கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்தான். பாஸ்டுடன் அதை காட்சிப் பிரித்தப் படித்தேன்: 'அகநாட்! என்னை மனம் துன்பிடு. தான் ஒன்று நினைக்க. நீ ஒன்று நினைத்து விட்டாய்!—நீ இனிமேல் என்ன சொன்னது?—காத்திருக்க ஆதாரமாவதற்குள் திரும்பிப் படுத்த முடியும்; காத்திருக்கத் திரும்பிப் படுத்த முடியாது. எவரெல் ஒன்றும் புரியாமல் தான் வந்த காத்திரும் திரும்பிச் சொன்னேன். கடவுள் என்னைக் காப்பாற்றட்டுங் கேட்டான்' என்று அந்தக் கடிதத்தில் அவன் எழுதியிருந்தான். எனக்கு எப்படி இருந்திருக்கும்?—எப்பதிலும் படித்ததைப் போல அந்தக் கடிதத்தை ஒருமுறை உத்தரப் பார்த்தேன். பிறகு, அதைக் கட்டுவது

கல் இழிந்த எறிந்தவிட்டு, அந்த நிலை
கூத்தனிருந்த அருவிமேன், அருவிமேன்,
அழுத பசுவைப் போன்றிருக்கிறேன்.....”

“பேய்! ‘இந்தியன்’ என்ற பெயருக்குத் தகுந்ததோவென அங்கு வெளியுயர்வதும் இருந்திருக்கிறதே?”

“உங்களுக்கு எல்லாம் வேடிக்கையாக இருக்கிறதா!”

“எல்லாவற்றையும் கேட்க வைக்கச்
செய்ததான்தான் என்னும் ஊரில் வாழ
முடியாதது. அம்மா!”

“இன்று, எந்த முடிவாகும் எனச் சந்தேகிக்காத பாகாயலாக எதிர்ப்புதான்?”

“அவர் மூடன் தீவிரம் அம்மா, மூடன் தீவிரம், அவ்வளவு தற்கால அறிவாளி; இவ்வளவு உலகம் தெரிந்தவர்!”

11 இவ்வாறு உலகம் தொழிற்றுண்டாகப் பின்னர் எப்பி அந்த உலகம் எழத் தொடங்கியிருக்காது? 11

“இப்போது—கம்பி வந்தவிடத்தில் கொண்டு
தான் உங்களுடைய கனம் குதவில் பார்க்க
பது; ‘நடையாது’ என்று சொன்னிருக்க
அகிலம் அகலிடுதான்—இந்ததான் இன்னொரு
உலகம் தெரிந்தவர்கள் கூட—அதாவது,
தான் பிறகுக்கு உபயோகமா வீடுகளைக்
கூட; பிறர் தனக்கு உபயோகமா
வீடுகளை வேண்டும் என்று எவன் கிணை
செருகு, அவருடைய இந்தக் காலத்தில்
மேலே என்று மதிக்கப்படுகிறது; அவருடைய
தான் இந்த உலகத்தில் விரும்பியபடி.
மேல்கூடக் காலகம் ஸம்பந்தம்!”

“இதைச் சொல்வது ஒருவிதத்தில் உண்மையாகும்!—அவன் கெட்ட கேடவருக்கு உடனே நேரு துணைக்கு அழைத்தான். கொடியுருப்பைப் பார்த்தீர்களா?”

“பார்க்கப்போனால் உடனாகத் தரிசனஞ்
அடைப்பார்கள், உடனாகத் துப் பம்பந்திற்
வக்கெல்லாம் பார்க்கின்ற தரிசனத்திற்கு
அவ்வளவில் பெரும்பாலோர் உண்ட. விட்டுக்
நூன்டாம் தரிசனப்பார்கள், தோல் நூதக்
கல் உண் விழுந்திடுவர், தோல்புறத் திரு
டர்கள், தாக்கும்போதே கருத்தை அடைப்ப
ார்கள். படிபோசகர்களாகச், பாடிகள்,
பொருள்களாக — துயில்கொண்டான்! எப்
பொழுதும் மறவிய் கையின்வாழ்குதற்கு
வழியின் பம்பு திருப்பதில்லை பம்புகள்?”

“எனக்கு நீக்கும் கோயல் கொண்டு
கிபாக்கள் என்று தெரிந்தது — பண்டி
யன்னியுக்கும். கான் இன்னும் நான்
காண்கிறேன் இங்கே ஒருக்க நுழையும். அத
காண்கிறேன் இங்கே ஒருக்க நுழையும். அத
காண்கிறேன் இங்கே ஒருக்க நுழையும். அத
காண்கிறேன் இங்கே ஒருக்க நுழையும். அத

எங்கே போவது? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை, என் செய்த தவறுத்தான் அதுவும் செய்தான். ஆனால் அப்பர் ஆன் மான்; அவனும் கிட்டிக்குத் திரும்ப முடிந்தது. என்னும் திரும்ப முடியுமா?—எனவேதான் உங்கள் உதவியை என் காண்கிறேன். இனி நீங்கள்தான் எனக்குத் துணை!" என்ற மீண்டும் சொல்லித் தன் கைதையை ஒருவரது முடித்தான் அகல்பா.

கனகலிங்கம், "என் எத்தனை கட்டைக் கட்டிக்குத் துணையாக வருக்க முடியும்? எனும் இங்கே மூன்று கட்டைகள் இருக்கப் போகிறேன். அதற்குப் பிறகு சேன்னைக்குப் போகப் போகிறேன்!" என்றான்.

"காணும் உங்களைடன் சென்றாக்வேவந்த விடுகிறேனே!"

"என்னுடன் வந்த என்ன செவ்வது?" இத்த சமயத்தில் திடீரென்று கைதையே நினைத்தல் கொண்டாடல்போல, "உங்களுக்கு விவாகமாயி யிட்டதா?" என்ற கேட்டான் அகல்பா.

"இல்லை" என்ற வாயை மீறித்தான் கனகலிங்கம்.

"அப்படியானால் என் உங்களை....."

".....கல்யாணம் செய்த செவ்வது இடுவன் என்விதிக்கொ?"

"....."

"எந்தெனவே செய்த தவறு போதா நென்று மீண்டும் ஒரு முறை தவறு செய்து பார்த்திருக்கன்....."

"ஏது தவறு?—என்ன துருத்தலும் என் ஒரு பெண்; ஏழைத்தில் தனித்த கால முடியாதவன். அதிலும் தந்தையன் என் (வருத்தி விழுத்தல்) காணியிடேன். இந்த விஷயம் என்னைப் போன்றவர்களை உங்களைப் போன்ற புதிய மூன்றுவர்களை ஆசரிக்க வேண்டும்."

"இந்தக் காலத்தில் இரயல் மட்டும் இருந்த பீரவோனும் இல்லை யே, அம்மா.....!" என்ற ஆரம்பிக்கும்போதே அகல்பா குறுக்கிட்டு, "என்னைப் பார்த்தால் உங்களுக்கு 'அம்மா' மாதிரியா தோன்றுகிறது?" என்ற கேட்டதுவிட்டு, "என்பது உங்கள்" சிரிப்பைக்காட்சி சிரித்தான். அதுவது, தன்னை 'அம்மா' என்ற அழகுப் பகைத் தான் விருப்பவீசில் பெண்பகை அவன் அவ்வாறு தெரிவித்துக் கொண்டான்! கனகலிங்கமும் விஷயத்தை ஒருவாறு புரிந்துகொண்டான், அவன் பதிலுக்கு ஒரு 'என்பது உங்கள்' சிரிப்பு சிரித்து விட்டு, "அருமைமயம் சிரிப்பையும் சிரித்த மாதிரித்தில் வாயைமுத்தம்

சொன்னதில் பெண்கள் காதலித்தவர்கள் என்ற சொல்லிக்குள்ளே, அது உண்மையான சொல்லிக்குத்தேற!" என்றான்.

"ஆமாம், உங்களைத்தவறுத்தப் புறம் ஒன்ற போகையில் புருஷர்கள் கெட்டிச் சாரிகள் என்ற சொல்லிக்குள்ளே, அது உட உண்மையான!" என்றான் அகல்பா.

"தேவனே! தெரிந்த சொத்துக்கு மூன்று என்னைப் 'பொல்லாதவன்' என்ற சொன்னீர்கள்; இப்பொழுது கிங்கமும் 'பொல்லாதவனாக.....'"

"அப்படிச் சொன்னீர்கள்—என்ன இருந்தாலும் இந்த 'உ' போட்டால் போவது இன்ன கைம் 'க' போட்டால் போகையில் இருப்பதே வீசில்!"

"!" சொன்னதைப் பார்த்தால் இப்பொழுது கங்கையே காதல் புணர்ந்துமம் கெத்த விட்டதையே சொன்னுகிறது!"

"கிங்கம் '!' ஆன பிறகு காதல் புணர்ந்துமம் கெத்தமம் என்ன செய்யும்?"

"காதலம் போன்ற; காதலுக்குக் கை அவ்வாறு வேண்டியிருக்கிறது!"

"எனக்குக் கை பெரிதல்ல; காதல்தான் பெரிது!"

கனகலிங்கம் சிரித்தான்.

"என் சிரிக்கிறீர்கள்?" என்ற கேட்டான் அகல்பா.

"ஒன்றாகில்லை; தங்கம் வருகிறது!" என்ற மீண்டும் அதே பதிலைச் சொல்லி விட்டு, ஒரு கிங்கம் கொண்டாடி விட்டான் கனகலிங்கம்.

"அப்படியானால் போய்த் தங்குங்கள்! மேலே போகாததற்குத்தான் இன்றான் மூன்று கட்டை இருக்கிறது!" என்றான் அகல்பா.

"அது சரி; ஆனால் காதலுக்குத் தங்கம் பிடிக்காதே!" என்றான் கனகலிங்கம்.

"ஆமாம், அது ஒரு 'பசி' அத்தப் பசி தீர்த்தால்தான் தங்கம் பிடிக்குமாம்!" என்ற சொல்லிக் கொண்டே கனகலிங்கத்தை கெருக்கி, அவனுடைய தோக்களைப் பற்றித் துணித்தான் அகல்பா.

"இதிலிருந்து ஏழைத்தில் புறாவையடிப் போயிருக்கும் புண்ணை 'ஆய்வோன்' செய்த துத்தவதில் முனைவிருக்கும் சில சீறிருத்த வாதிகளின் கால்களைக் கிழித்துத் திருக்கிறேன் என்ற தெரிவித்தது!—வேண்டாம்; 'பசி' தீர்த்த விட்டால் காணும் 'இந்திரனேயோன்' ஒட்டம் பிடித்தாலும் பிடித்த விடுவென்!" என்ற சொல்லிக் கொண்டே தன் அழைக்குச் சென்றான் கனகலிங்கம்.

(தொடரும்).

ജീവശോഭ

ஏழ். எண். ஏழ்.

“**(65)** **சாதுவம் விதாயம்**” என்ற பெயரால்
பிரசித்தி பண்டவதற்கு அந்நம் செந்தக்கரை
தாமிர ஸ்ரீமான் ஸ்ரீராமர் அவர்கள் காரண
மேய்க்கும். ஸ்ரீராமர் பிரசித்தி பண்டவதற்கு
அவர் விதாயதம் செந்தக்கரை பெயரால்
தாம் காரணம். “ஸ்ரீராமர் மார்த” பெயர்
கார்த்திக் மனம் ஸ்ரீராமர் விட்டதும்
திருநீதி செந்தக்கரைதற்கு காரணம்
அந்தப் பெயரால்பெயர் அபூர்த்தி காரண
மேய்க்கும். அந்த உபநிஷதப்படுத்தும் காரணம்
பெயர் கார்த்திக் காரணம் தாம் காரணம்.

ஜீவகாபு தந்துளடைய பெருங்காவத்தை விளம்பரப் படுத்திய முறையே அவை. இங்
யொரு மாதமும் இரண்டு மூன்று கைத்தொத்தி
திரிஞ்சை நகரத்திலேயே அங்கு வந்தும்
வந்தபொழுது, அங்குள்ள செம்பும் இங்
யொரு விளம்பரத்தின் கடைபிடித்தும், "பெரி
பத்திரிகையின்" ஜீவகாபு மாக் பெருங்கா
வத்தை அங்கு விட்டு வளையலில் உபயோகப்ப
படுத்தாவிட்டால் இரண்டாவது அழகாக!"
அவ்வாறு, "குமாரி சொல்கிறாள்" ஜீவகாபு
மாக் பெருங்காவை எவ்வாறு பார்த்து
வாங்குவதென்பதன் அவன் கடைக்கள்ளா
ளாய் இரு மாதத்தில் கற்றுக்கொண்ட முறையி
ல் "என்று பொது வாங்குகின்ற பயணத்தி
னெனியப்பா, இதனால் இவ்வாறு "பெரி"
யும் ஜீவகாபு மாக் பெருங்காவத்தின் மையம்
வளையலில் சொல்கிறார் அன்று இரத்தம்
செய்ய அங்கு வந்தும், இவ்வாறு "கமர்" என்ற

நிலையடி மரத்திப் பெருங்
காயத்தினத லிட்டியல்
வாய்க்காவிட்டால் தர
வாய்க்குட வரலிக்குவர்
வாய்க்குட ரு கத்தினத்
தூக்கி அவத்திடு
கொண்ட லூம்பித்தான்!
இதன் காரணமாக அந்
பெற்றிடுக்கன் லிட்டியல்
தொந்தரடிப் பெருக்க
மட்டிசமய அந்தப்
பெருக்கையினதர்பு வாய்
இத் தொந்தர்தான்!

விவரமாக நான் மிக உ
மெனக்கு வந்த கமர்
தற்பது நாடகங்களில்
உயர்வு பல நூதன - துடத்
புடன் மிகுந்தன. நூத
மிகுந்தும் கடைசியில்
நூதனத்தையு.

ஆனால் தீவகாபுரின்
கவலையை நிரூபித்து
கவர்த்த காப்பு நிவாயம்
(மூலம் வசூலாகிறது)

கூலித் தொழிலாளர்கள் பற்றிய தீர்மானம்
சென்றது. பெருமையும் துறை வந்ததோடு
கூலித் தொழிலாளர்கள்.

தீவரமாக பெருங்காசியைப்பார்த்து இறங்கி
நுழைந்த மாதவன் பூர்த்தியாகியே. -சுந்தர்
பெருங் கிழவனாகக் கொண்டாடத்தக்க அருளி
யவரோடுதான் எட்டியே அங்கிருந்து, மூர்
பாடு கொண்டுவந்து வந்தது.

[illegible]

கட்டுதல்கள், விநாயகம் செய்த பீடங்களையும்
கூடக் காண்க. சிறந்தவரையும் சிறந்தவையையும்
கட்டிக்கொண்டு கட்டியபடிதான் சரக்கை வரக்
கூடக்கூட; குடிசைகளெல்லாம் கண்ணாடிப்
வண்ணைப் போலவரை கட்டிக்கொண்டு நாட்டி-
யிலுள்ள மேல் வீடுகளில் பரக்கக் காத்தார்கள்.

செயலிற் கடுகிய ஸ்ரீமான் தீவகாபு மட
மகாந்திருத்தாள். இந் பதங்கெழிலும் அநு
புலம் ஆகிய கணபதிசுவரன் ஸ்ரீமான்மன்
தூதரன், தாபதரன், ஐதிலமன், இவ்
வர்கள் அமர்த்திருத்தார்கள்.

[illegible]

'அம்' குடகரி வாய்நோய்
 நெய்யை மணம் செய்து
 கொடுங்கள் கூடாது
 மய்யு குடி அபாதி நன்
 மைய் துருளிநாடி அகல் மய
 தில் தோய் நீ மனநித
 தனக்குத் தராய் கு
 உபத்திரவக்கரர் மரிப்ப
 மீது து. கொண்டகர், ப
 கதரில் பட்டாசுநிதிருந்
 துக்காரரெய் 1234
 சிறுத்தரய் குபதய
 குருவென குணக் கொ
 மித்து விட்டார்.

தங்கள் லீலாவின்
கல்யாணம் வெகு ஜோர்.
பிரமாதம், ஸார்!

வரி, வரி!
எல்லாம் உங்களைப்
போன்ற பெரியார்களின்
தயைக்குத்தான்.

சில மாதங்களில் நடக்கப்போகும் இந்த நாட்டிய அரங்கேற்ற விழாவிற்கு இப்போதே தயாராகிடுங்கும்படி மனா ஜவாப்களை எச்சரித்தார்!

வாஸ்தோதியின் வாழ்க்கையில் நேசன் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் பிப்ரரி பரிமாசு கடைதாழ்மையில் அவதரித்து சலக மகாஜனங்களுக்கு அபாயமளிப்பாதி போலிருந்தது. கடைகளில் அந்த வினாடி வந்ததென்பது. அதற்குள் உங்களை விடுத்து காற்றில் மிதந்துவந்த "குலா, குலா!" என்ற இனிய சத்தம் ஒலி நாடினது. காலை வந்ததில் மாணம் போலவும் சம்பலிசம் தென்போலவும் திரைகத்தாமலும் காத்தம்போலவும் விழுந்தது. ஜாஸ்கோவும் தம் ஸுண்டை பீதம ஒழிப்பதாய்க் கண்ணல் தரிசிக்க வெகு ஆவனாடலும். ஆதரத்தாலும் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அதற்குள் கதவு பாதி நிறைக்கப்பட்டது. ஒரு நாள் உங்களை விடுத்து தம் தாயை வெளியே விட்டது. "தாரம் குழந்தையும் கொடுக்கம்" என்று அவள் அருகமாய்க் கொண்டாள்.

"பரிமாசு கடைதாழ்மையா!" என்ற அத்தமந்த கேள்வி எப்போதோ பிப்பிட்டிருந்தது.

"தாயார்தானே! சொக்கியை விடுக்க குங்க! நீங்கள் ஒன்றும் பவப்பட சொண்டாம்!" என்று அவள் அருகமாய்க் கொண்டாள்.

"தாயாரைச் சொல்லுகிறேன்! பெண்டைத் தான் சொல்லுகிறேன்!" என்று நித்திரைத் தாபநாசம்.

"இவருக்குப் பெண்ணு வித்ததாலும் அந்த அம்மன் குழந்தைக்குத் தாயார்தானே!" என்று தக்கம் பெரிஞர் என்ன.

விடுபத்தை விடக்க நிறைந்த ஸ்திரீவெய், "அட கஷ்டமே! தாயார் என்று சொல்லப் படுமென்றால் பற்றி இவர் விட்டதென்பது. இப்போது பிறக்கிறதற்கு குழந்தை என்று சொல்லப்படும் பெண்டைப் பற்றித்தான் இவர்...."

"பெண் குழந்தையா? அட பாவமே! பீதம் திருப்பது ஆள் குழந்தையல்லவா...." என்று என்ன தான் சொல்ல வந்ததை மூடிக்கு மூப்பெ லீலாவை மாவடிக்கி விடுவதற்கு விட்டார்.

அவ்வாறுதான்: ஜாஸ்கோவத்தின் எல்லா வித்த ஜாஸ்காடும் என்று எழுதிக்கிட்டு விட்டது. ஸுப்பம் தரிசாவ இரண்டு நாட்களாலும் பிடித்துக் கொண்டு நாட்காலையில் தெய்க் கொண்டிருந்த உட்காண்கதர். தாயாரும் ஒன்றும் தென்னுமல் சந்தித்துப் போவதே தாய்க் காண்கு விட்டார். அது வேளம் அது வேளமே வெளியே குடிஞார்.

ஆனால், அதற்குமுன்பே பரிமாசு மனா ஜாஸ்கா இரண்டொன்றும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் தந்தையிடமிருந்து தம் ஸுண்டை மருமம் மருமன் கொடுத்த கொண்டுதான் தான். "என்னுடைய பித்தை வாழ்க்கையில் விளக்கை வெற்றிய விவரிக்கிறேன்!" என்று பத்தினி பாவகையே மூத்ததொரு மூகம் எவ்விதம் கொண்டு அவன் மெய் மருத்திருந்தார்!

என்ன ஸார்! உங்கள் பெண்ணின்
கல்யாணம் வெகு ஜோராகத்
நடந்ததாமே, அகதம்பற்றி
நிலங்கள் என்னிடம் சொல்ல
வில்லையே? மறந்து போய்
விட்டீர்களா?

என் பெண்ணின் கல்யாணமா?
அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, ஸார்!
என் புது நாவல் 'லீலாவின்
கல்யாணம்' என்பதை
யல்லவா அவர் பாராட்டி
விட்டேன் போகிறார்!

பூச்சாண்டி

கி. ரா. கோபாலன்

இரவு மணி எட்டு இருக்கும். ஒரு கொண்டிப் பச்சைக்காரன், "அம்மா! தாயே! பசிவாய் இருக்குது; கொஞ்சம் அம்மை போடுங்க, அம்மா!" என்று ஒவ்வொரு வீடாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். சில வீடுகளில் அவன் கூச்சலுக்குப் பதிலே இல்லை. சில வீடுகளில் "இல்லை, போ!" என்ற பதிலே வந்தது. அவனும் அதுப்பாட்டையாக ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று, சென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

அவன் பெண் மூலக்கன். பச்சை எடுப்பதற்காகவே பிறந்தவனல்ல அவன். கடவுளின் சோதனையாலோ, உலகத்தின் சோதனையாலோ அவன் அந்த கிழக்கு வந்து விட்டான். இடையில் ஏற்பட்ட ஏதோ ஒரு விபத்தினால் அவனுடைய ஒரு காதும் ஒரு கையும் முட்டமாகி விட்டன. எவ்வளவுத் தொழிலுக்கும் உபயோகமில்லாத அவன் ஊழலாடாத காலுக்கு அனுராதையாக ஒரு கோன் ஊர்திப் பச்சை எடுப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டு அலைந்தான்.

அந்த மாடி வீட்டு வசலில் ஒரு பெண் நின்று கொண்டிருந்தாள். அந்தப் பெண்ணின் இடையில் கமர் ஒன்றை வயது மதிப்பிடக் கூடிய குழந்தை ஒன்று எதற்கோ பிடிவாதம் பிடித்து அழுது கொண்டிருந்தது. அந்தக் குழந்தையின் அழுதகலம் நீறுத்த அவன் ஏதோதோ கமர்தான் பக்கனெல்லாம் சேய்ந்து கொண்டிருந்தான். இந்தகை விடுகளிலும் 'இல்லை' என்ற சொல்லையே கேட்டு வந்த பச்சைக்காரனுக்கு அந்த வீட்டு வசலில் சிறுக்கும் பெய்தியைப் பார்த்ததும் சிறிது ஆதரம் ஏற்பட்டது. அந்தப் புண்ணியவதியாவது மலர் இல்லாத தலச்சேதனும் கொடுப்பான் என்று பதில்களில், "அம்மா! தாயே! புண்ணியவதி! பசிக்குக் கொஞ்சம் அம்மை இருக்கா போடு, தாயே!" என்றான்.

இந்தக் குரலுக்குக் கேட்டதும் இவ்வளவு வேகம் குழந்தையைச் சார்தான் படுத்த முடியாமல் திண்டிதெனியிருந்த அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு யுக்தி தோன்றியது. "ஐயோ! அதோ பரி, பூச்சாண்டி! அழாதே! பிடிச்சண்டு போவியான்!" என்று குழந்தைக்கு அந்தப் பச்சைக்காரனைக் காட்டிப் பயமுறுத்தினான். குழந்தை

யும் அவனைப் பார்த்துப் பயந்த அழுதகலம் சிறுத்தி விட்டது.

"அம்மா, மகராஜி! ஏதாவது கொஞ்சம் போடுறியா?" என்றான் பச்சைக்காரன் கேஞ்சம் குரலில்.

அந்தப் பெண் அலகியமாக, "போ! போ! ஒன்றுமில்லை; இந்த வேளையில் வரீ உனக்குச் சோறு படைப்பா?" என்று சொல்லியிட்டு உச்சை போனாள்.

மூலக்கன் மொதுமாகக் கொண்டி கொண்டி நடக்கலானான். அந்தத் தெருவினுள்ள இன்னும் இரண்டு மூன்று வீடுகளிலும் கேட்டு ஏமாற்றமடைவது வின் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. தவிர அவன் மனதில் இன்னொரு போரடிட்டதும் எழுந்துவிட்டது.

'பூச்சாண்டி.....!'

'பூச்சாண்டி என்ருல் என்ன? பேயா, போய் அல்லது பெரிய தாட்சதனு.....!'

'இவை எல்லாவற்றையும் விட அந்தப் பூச்சாண்டி மிகக் குரூரமான ஏதோ ஒன்றுதான் அதுக்கே வேண்டும்!'

இது அவன் மனதிற்கு மிகுந்த வேதனைவைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. 'இந்த உலகத்தின் அப்படியப்பட்ட ஜன்மகார என்?

ஒரு சிறு குழந்தையின் கண்ணில் அவ் வளவு பாயக்கரமாகப் படுவதற்கு நான் எத்தனை கோடி பாவங்கள் செய்திருக்க வேண்டும்?"

'பிச்சைக்காரன்' என்று சொல்லுவது கூட அவனுக்கு அவமானமாகப் படவில்லை. 'கொண்டி' என்று பரிகாரம் செய்வது கூட அவனுக்கு மனவேதனையை உண்டாக்கவில்லை. ஆனால் 'பூச்சாண்டி' என்று தன்னை ஒரு குழந்தைக்குக் கட்டிக் காட்டுவதைச் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி மாத்திரம் அப்பொழுது அவனுக்கில்லை.

இன்னும் ஓர் ஆச்சரியம்! அந்தப் பிச்சைக்கார மூலகனுக்குக் கூட ஒரு மனமே இருக்கிறது. — அவனுக்குக் கூட ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. அவன் மனைவி அவனைப் பூச்சாண்டியாகக் காட்டிக் குழந்தையை ஒரு நாளும் பவமுறுத்தியதில்லை. அந்தக் குழந்தையும் அவனைக் கண்டதும் 'அப்பா!' என்று தாவி வருவதுதான் வழக்கம்.

இதை நினைத்ததும் அவன் மனது சிறிது சமாதானமாகுந்தது. உடைமீயில், வாழ்க்கைத் தரத்தில் தன்னைப் போல் தாழ் வடைந்திருக்கும் மனிதர்களை இன்னும் தாழ்வடைபடச் செய்ய வேண்டாமா? — அதற்காக ஆரம்பத்திலிருந்தே குழந்தைகளுக்குத் தன்னைப் போன்றவாகனிடம் கொடுப்பு உண்டாகும்படிச் செய்ய உயர்ந்த மனிதர்கள் 'பூச்சாண்டி' என்ற வரித்தையைக் கண்டு பிடித்திருப்பதாக அவன் நினைவிந்தான். 'பூச்சாண்டி'

என்ற வார்த்தை எந்த அகாசியில் இருக்கிறதோ? அதற்கு உண்மையான அர்த்தம் எதுவோ? ஆனால் அது மிகவும் பவங்கரமான — கேவலமான — வார்த்தையாகத் தான் அவனுக்குத் தென்றியது.

குடலில் பரிசுடைந்து கொண்டிருந்தது: 'வா' என்று உப்பிட்டு ஒரு பிடிசோறு கொடுப்பவர்கள் இல்லை. அதைப் பற்றிக் கூட அவன் அப்பொழுது கவனிப்படவில்லை. 'பூச்சாண்டி' என்ற வார்த்தை தான் பரிசிய வேதனையை விட அவன் மனதை அப்போது வாட்டித் துணித்துக் கொண்டிருந்தது.

அவனுடைய மனைவியும் குழந்தையும் அந்த ஊர் சமீபமே உட்கொண்டுவிட்டுச் சமீபத்திலுள்ள ஒரு பெரிய ஆலமரத்தடியில் தங்கி யிருந்தார்கள். அந்த ஆலமரத்தடியை நோக்கித்தான் அவன் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

மூலகன் அங்கே சென்றபொழுது அவனுடைய குழந்தை விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்தது. அவன் மனைவி, அதற்கு ஏதேதோ சமாதானம் செய்து கொண்டிருந்தான். மூலகனும் அவனோடு சேர்ந்து குழந்தையைச் சமாதானம் செய்யத் தொடங்கினான். குழந்தையின் அழுகை நித்தயில்லை.

இந்தச் சமயத்தில் ஆடம்பரமாக மேனாட்டு முறையில் உடை வணிந்த கனவான் ஒருவர் அந்தப் பக்கம் வந்து கொண்டிருந்தார். அவரைக் கண்டதும் மூலகனின் மனைவிக்குப் பளிச்சென்று ஒரு யோசனை உதயமாயிற்று. "ஐயோ! அந்தோ பாரு! பூச்சாண்டி! பிடிச்செவிட்டுப் போயிரும!" என்றுள் குழந்தைக்கு அந்தக் கனவானைக் கட்டிக் காட்டி. அந்த மனிதரைப் பளித்தப் பவந்த குழந்தையும் அழுகையை நிறுத்திவிட்டது.

அவ்வளவு நேரமும் இருண்டு நுமைந்த மூலகனின் உள்ளத்தில் இப்பொழுது ஒரு புது ஓளி உதயமாயிற்று. பூச்சாண்டி என்பது பிச்சைக்கார வர்க்கத்தில் மாதிரியல்ல, பணக்கார வர்க்கத்திலும் இருக்கிறது என்ற உண்மையை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். உடனே அவன் தன் ஊர்ப் பேரவை எடுத்துக்கொண்டு எங்கோ போய்வினான்.

"இப்பொழுதுதான் வந்திடுங்க! அதற்குள்ளே எங்கே போய்விடுங்க!" என்று அவன் மனைவி.

"நாளைக்கு எந்தென்தான் ஒரு பருக்கை கூடக் கிடைக்கக்கூடாது. இனிமேலாவதும் ஏதேனும் கிடைக்குமானது இன்னும் சென்று தெரு எதிர்ப் பார்த்துட்டு வாரோம்" என்குள் மூலகன்.

டாக்டர்: என் வார்த்தையிலிருந்து ஒரு 'மிக்கை' தந்துமேல்: இரண்டு நாளைச் சரியாய்ப் போய்விடுமீ!

நோயாளி: — வேறுபடி! ஒரு கல்லா உத்திரவே கூடவே என் மனையிலே செய்த 'மிக்கை'த் தின்னத்திருந்தாலும்க எனக்கு இந்த வயித்து வலி வந்தது!

கம்பர் கும் காட்சி

ம.கே.சீ

304. மார்பில் விழுந்தது அறை !

யுத்த களத்தைப் பார்த்தோம்.
கங்கிரீவனும் கும்பன் என்ற அரசர்க்கு
சேனாதிபதியும் போர் புரிந்தார்கள்.

கும்பன் ஒரு பெரிய தண்டாயுதத்
தைக் கொண்டு மோத வந்தான்.

கங்கிரீவன் பக்கத்திலிருந்த ஒரு
மரத்தைப் பிடுங்கி, அதைக் கொண்டு
தண்டாயுதத்தின் வேகத்தைத் தடுத்து
விட்டான்.

ஆனால் மரம் நொறுங்கிப் போய்
விட்டது. கங்கிரீவனுக்குச் கோபம்
வந்துவிட்டது. அப்படியே போய்
கையினால் குத்திக் கும்பனைத் தீர்த்து
விட வேண்டியதுதான் என்று சொல்
லிக் கொண்டு, அதற்காக ஆயத்தம்
பண்ணினான்.

அந்தத் தருணத்தில் ரீவன் என்ற
குரங்கு ஒடியே வந்து கங்கிரீவன்
கையில் ஒரு மாபெரும் தண்டாயுதத்
தைக் கொடுத்து விட்டான்.

ஆகவே கங்கிரீவன் கைக்கும் தன்
டாயுதம் வந்து விட்டது.

அந்தன் ஓ
கொடுத்ததும், கைகொடு
அமைத் தான் !

ஒத்தன் டரும்
மண்ணும் த டுக்க
உருத் தான் ;

பீத்தன் தட
மாப்பொடு தோன்டன்
பினத் தான் ;

தித்தன் டன்
கையிலே ரக்கர்
திருத்த தார்.

[அந்தன் ஓ கொடுத்ததும் கைகொடு
அமைத்தான் ; தான் தண்டாயுதத்தைத்

கொடுத்ததும் அதைக் கங்கிரீவன் கையில்
கையிலும், யுத்தத்திற்குத் தயார் ஆகிவிட்
டான் ; ஒத்தன் டரும் மண்ணும் தடுக்க
உருத்தான் ; மண்ணும் மண்ணும் ஒத்தன்
ஓத்தது தடுக்கும்படி ஒரு படியாய்க் கத்தித்
தான் ; அதைக் கங்கிரீவனுக்கு தண்டாயுதத்
தைக் கும்பன்மேல் பிரயோகித்தான். பீத்தன்
தட மாப்பொடு தோன்டன் பினத்தான் ; கங்கிரீ
வனது கங்கிரீவன் கையிலும் பீத்தன்
போல் திருத்த தைத் கும்பனுக்கு மாப்பெ
யும் தோன்டனையும் தொறுக்கினான். தித்தன்
கையிலே அரசர் திருத்த தைத் ; திருத்த பார்த்த
அரசர் ஒத்தன்மேலே மனம் கையித்
திருத்த தைத் போல் திருத்தான்.]

ஓ

கங்கிரீவன் தண்டாயுதத்தால்
அடித்த அடிகள் கும்பன்மேல் வெகு
வேகமாகவே விழுந்து விட்டன.

இடியும் மின்னலும் ஒரு மலையின்
மேல் வீழ் அது அடி பெயர்ந்து மே
விழுவது போல் விழுந்து விட்டான்
அசக்க வீரனுடைய கும்பன்.

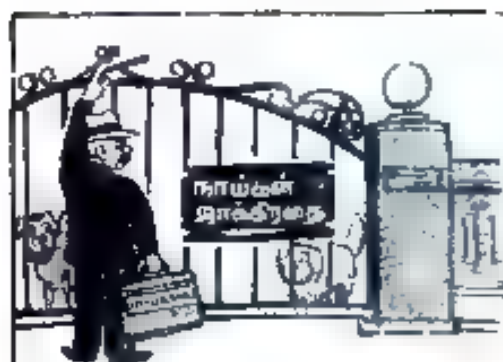
அடியும் டஅ-
ரக்கன், அ ருக்கன்
மின் ன

இடியும் டதோர்
மாக்கவார என்ன
விழுத் தான் ;

முடியும் துவன்
எந்திட ;— முன்னம்
கெஞ்சு டான்,

'இடியும் உன்
தோன்'என மோதி
உடன் குள்

[அடி உண்ட அரசர்கள் ; கங்கிரீவனது
தண்டாயுதத்தால் அடிபட்ட கும்பன் ; அருக்
கன் மின்ன இடி உண்டதோர் மாக்கவார

மெய்யை விழுத்தான் : கொடிய தெருப்பு
மயமான மிகைகளை எதிர்ப்போக்கு இடி
பிறவும், அதுதான் உலர்ந்த பனி ஒன்று
புரண்டு விழுத்தான் சப்படி விழுக்குமோ
அப்படி விழுத்தான் குப்பை ; ஒடியும் இவன்
சுத்தம் : செத்தான் இவன் எத்துமன்னி
தும் உட்கொண்டான். என்னவோ எதிர்த்து
தானே ; ஒக்கல் கொஞ்சல்தான் : அந்த
கூலத்தினோடே கொடியோசைதோடு எழுத்
தான் குப்பை ; அந்தக் கொடியோசைதோடு
ஒடியும் உன் தோல் என் மோதி உட்கொண்டான் :
'இதோ ஒடியோசைதோடு உன் துண்டல
தோல்' என்று சொல்லிப்போக்கு தண்டா
வந்ததோடு மோதி என்னதென்று வந்தான்
குப்பை.]

கீக்கிரவனது தோளில்க்கும்பனது
தண்டாவுதம் விழுத்தது. கொஞ்சம்
மயக்கம் வந்தது கீக்கிரவனுக்கு. எந்
துத் தடுமாறவும் செத்தது கால்.

உடனடியாகவே அந்தத் தடுமாற்தம்
தம் கீக்கிரவும் விட்டது.

தோளில் புடை உண்டலர் சூசியன்
மமத் தன்

தானில் தடு
மாறத் தித்தது
தமகத் தான் :

வானில் உடு
விண்ணை யாக்கித்
மன் னு.

ஆனத் தொழில்
அன்னவன் மார்க்கில்
அதைத் தான்.

[தோளில் புடை உண்டு : தோளில் அடி
பட்டு : அலர் சூசியன் மமத்தன் : திண்டிபுத்த
கீக்கிரவன் : தானில் தடுமாறத் தித்தது
தமகத்தான் : உன் கொஞ்சம் தடுமாற்தது.
அது உடனடியாக தித்தவும் விட்டது.
உடனே எதிர்க்க ஆரம்பித்தான் : வானில்
உடு விண்ணை யாக்கி மன் னு : கொஞ்சம்
மன் வானில் அப்பின் அந் வேததோடு
எதிரே பரந்தது : ஆனத்தொழில் அன்னவன்
மார்க்கில் அதைத்தான் : திண்டிபுதல் வீர
வேததோடு மோர் செத்த அரக்கதுண்டல
மார்க்கில் உதாவுத்தான் ஒரு அதை அதைத்
தான் கீக்கிரவன்.]

இந்த விதமாக மோதியும் பின் வான்
இவும் பிரகு மோதியும் தண்டாவுதம்
கீக்கிரவன் செத்து மோதியும் பிரயோகித்து
வந்தார்கள் இது வீரர்களும். இனி
என்ன செய்யுந் தான் என்பதை
அடுத்த இதழில் பார்த்தலாம்.

கலங்காத நெஞ்சம்!

ரஃ. பரஃ.

விடுவதில் என் வந்த சிந்த சந்தம்
கேட்டுச் சுவையாகியிருந்த கருத்த
வந்தான் மலர். அவன் வணக்கம் பட்ட
கேள்வியைத் தான் அப்போது உன்னை
தயவுசெய்தான்.

"பட்டம் வந்த! ஏத, இந்த இவ்வளவு
செய்யும் திருவி விட்டவர்களை! வந்த
தேவையில் வேண்டியதை இவ்வளவு?"
என்ற பரிசேசுவரன் கேட்டு வந்ததற்கும்
அவன் மீளாது மலர்.

"இப்போதுக்கு வந்தான் வெளி
வேண்டிய!" என்ற அவன்மேலாகக் கூறி
விட்டுக் கருத்தில் சொல்லி 'கட்டு
தன்மேலும்' தகுந்தி வேண்டியதை
பேட்டான் கேள்வியை.

"என்ன, உங்களுக்கு உடம்பு சரி
யில்லையா? என்ன அப்படித் திடீரென்று?"
என்ற பந்தத்தின் கேட்டான் மலர்.

"உடம்புக்கு மட்டும்தான் சோம்புமே?
மனதையும் பிடிக்காமல்வரா?" என்றான்
கேள்வியை. அவன் குரல் சத்தம் கருவ
மாகவே இருந்தது.

"சுந்தா! உங்களுக்கு மருத்துவமனை?
அதற்கு மருத்தி கொடுக்காமல்?" என்ற
கூறிவிட்டுக் 'வெள்க' என்ற சொல்லால்
அவன். அதன் சிபி அப்போது கேட்டுப்
பாடு இருந்தது, அதுதான்.

"மனதைக் குறைப்பதற்கு மருத்த இவ்வளவு
விட்டதும், அதை காட்டி வந்ததற்கும்
விஷம் மராமலம் இருக்கிறது; அதன்
உள்ளிடமே இருக்கிறது" என்ற கேள்வியை
அவன் ஆத்திரத்தால் கூறிவதும் மலர்
சுருதியில் பேசியிருந்தான்.

"கேள்வியைச் சொல்லுவதற்கும் வந்தது
விஷமே விஷமே?" என்ற அவன்
கூறிய குரலில் கேட்டபோது தன் வண
க்கம் முகத்தில் பரிசுவதித்த கேள்வியை உச்ச
கேள்வியை அடைந்த விட்டதை உணர்ந்தான்.

"விஷமேதான்! எப்படி விஷமே?
இதைச் சொல்ல உனக்கு வேண்டியிருக்கா?
ஆகும் இந்த கேள்வியைக் கேட்டுக்
கொண்டு உன் பிறந்த விட்டதற்குப் போனது?
அங்கே போக வேண்டாமென்று எத்தனை
தடவை உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்?"
என்று கூறித்தான் கேள்வியை.

சுப்போலத்தில் தன் தந்தையின்மீது
கொண்டிருந்த எதிர்ப்பை வணக்கத்திலும்
கொடுப்பது அறிவோடு வந்திருப்பது அவருக்குத்
தெரியும். தன் தந்தையின் உதவியை
கொடுப்பது கொடுக்க குறைவாகக் கருது
கிறார் தன் வணக்கம் வணக்கம் அவன்
உணர்ந்ததால் இருந்தான். எப்போதும்
கொடுத்திருந்த உட்கார விஷயத்தை விஷ
யாகக் கூறியும் தான் ஆடுவதும் தனித்த
விஷம் என்ற வணக்கம் பேசாமல் வணக்க
கொடுத்திருந்திருந்தான் மலர்.

எப்போது அவன் தனது விஷயத்தை
கருத்து வெளியே சொல்ல விட்டான்
கேள்வியை. மனப்போது போட்டி
வணக்கம் கொடுத்திருந்தான் உதவியை,
கொடுத்திருந்த உதவியைச் சட்டென்று தடுத்தி
ருந்தான். குறித்த கருத்து வேலை பட்டதும்
கொடுத்திருந்திருந்த அவனது குறையும்
ஒரு கிணக்கு வந்தது. வணக்கத்தில்
கொடுத்திருந்த உதவியைப் போலவே,
அவன் உணர்ந்ததில் பணியை சம்பவங்கள்
வெள்க அறிவித்தான்.

அப்போது அவன் ஒரு மனதின்.
திருவள்ளியிலேயே ஒரு தனிமையில்
வாழும்; வேண்டிய சம்பவம். சிற
வெளியே வெளியே வெளியே இருந்திருந்தான்
அவருக்கு அவன் வணக்கத்தால்
ஒரு துறை. அவன் தந்தை வெள்க வெள்க
பு வெளியே இருந்தது ஒப்பெனவந்திருப்ப
பய கருவியை முன்பே இந்த விட்ட
தான், பரிசேசுவரன் சொந்த ஒன்றும் அவன்
கட்டுக் கொடுக்கியது, முத்தவருவ வண
தானுக்குப் பதங்குக்கு வெகு தான்.
'என், என், என், சி, பரிசேசுவரன் முத்த
தனதானதான் பணம் கட்டவான்' என்ற
விதி அவன் பதங்குக்கு அந்தேர முத்தம்
புக்கி வந்திருந்தது. தன் தம்பியாவது
வந்தான் பதங்குக்கு வந்தபதில் அவன்
ஒருக்குப் வேறுபாடு கொடுத்திருந்த சிற
புக்கியைக் கொடுத்திருந்தான், தம்பி
யின் பதங்குக்குப் பண உதவி செய்த
வந்தான் வணக்கம், அவன் தன் விஷ
யத்தில் கட்டுப்பாடு கொடுக்க சிறப்பித்த
திக் கொண்டு, வெகு குடிவணக்கம்
படுத்த வந்தான் கேள்வியை.

கேள்வியோ? இப்போதே இப்படி யிருந் தாக, காண்கு..." அவர் தன்மொருங்கு அந்தப் பெண்ணைக் கடிந்து கொஞ்சுவது அகலுக்கு மனதை என்னவோ செய்தது.

"பாடாயிற்று, பாடி! என் கும்பிக்குடிக் ளுள்ளவருடே சிந்த கொண்டிருப்பது, மேலே யிருந்த பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரி யாத, நாளடிக்குத் தவற என்னுடையதம் தான்" என்று அவன் உதிரியிட்டு அந்தப் பெண்ணிடத்தே என்னை நடக்கணும். அப்போதான் தன்னையே அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது தெரிய வந்தது.

இப்படி வித்தெரியாத நுகர்ப்பின் அந்தக் குழம்புத்தடம் ஆரம்பமான சொட்பு லாண்டுகில் கிராண்டுகிலும் அந்த டய லிக்கு மிகையே காதலாடப் பரிணமித்தது.

கேள்வியை விழுந்தாக்குக் கொடுத்தது
குத் செஞ்சுக் கிணைட்டன்.

அங்கே அவன் உயர்ந்த சம்பந்தமான பேச்சு அடிமடத் தொட்டிவது. அப்போது கிணைட்டன் தன் அபிப்பிராயத்தைச் சந்தே கத்தச் செய்தி வெளியிட்டு விட்டான். இதைக் கேட்ட அகலாண்டுகில் அன்னு ளுள்ளதான் கொத்தகொண்டானான். அது தம் அந்த வெளியிட்டுக் காட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை.

"தேவதப் பித்தவன் இவன்! காதலாம், உயர்ந்தமாம்! பார்த்தாயோ இப்படியோ?" என்ற தன் மனநிலையைப் பார்த்தத் கேலி யாகச் சொன்னான் காதலான்.

"ஐயோ! கா கேலி செங்கிரும், என் மனது இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வந்ததுவிட்டது" என்னுடன் கிணைட்டன்.

இதைக் கேட்ட காதலானின் மனைவி, "அவன் என்ன, பத்தான் குழந்தையா? உயர்ந்தான் அவர் கொத்த விஷயந்தானோ? அவர் இப்படிப்பட்டதான் கேட்டுக்கொள்" என்ற காதலானைக்குப் பரிந்து பேசுவே காதலான் குழந்தையாகச் சம்பந்திக்கும் கிணைட்டனு வந்தான்.

"அதிருக்கெட்டும்; பெண்ணின் தந்தை பாடி! என்ன உத்தியோகம்? அநெல்வாழ் ளுந்தமே சொல்லியிருப்பே. ஐ?" என்று அன்னன் கேட்ட கேவலிகள் கிணைட் ளுக்கு உதிராததையே யளித்தான்.

"காதிதான் உதிர என்று கேவலியிடப் பிடுகுப்பாயே? பட்டணத்திலே யிவனும் பிர பலமான அந்த தொட்டியின் சொந்தக் காதலான கிருஷ்ணப்பரின் பெண்ணைப்

பந்தித்தான் உன்னிடம் இவ்வளவு சொம் பாள் பேசிய தெல்லாம்" என்று தம்பி உதிரவதம் காதலான் தன்னி பெறுந்தான்.

"என்ன? தொட்டிய்காசின் மகன்? உனக்கு மூளை சரியாததான் இருக்கிறதா அல்லது ஏதாவது கோளாறுதானா? பெட்டிக் கெட்டதின் பின்னை ஒரு தொட்டிய்கா சின் மனை மகன்த கொண்டால் சொம்பு தொலையிடுக்கும்! கெட்ட கமிக்கிய வே, உனக்கு?" என்றதேறினான் அவன்.

"இதில் கெட்டப்பை என்ன அன்னு இருக்கிறதா? அந்தப் பெண்ணைப் பார்த் திருந்தான் ஐ இப்படிப் பேசாமட்டாய். காட்சாத கட்டையிதேயி போலிருக்கிறான். காசமான சொத்தக்கு அவன் குதிரை காசிக" என்று மேதம் உதிரத் தன் கட்டையிலிருக்கும் கிணைத்த கெளரிப்படுத்தி னுன் கிணைட்டன்.

"அவர் பணத்தைக் கொண்டுபோய் டைட்டிய்ப் போடு!" என்னுன் அன்னன் அருகருப்பு கிணைத்த குரலில்.

"டைட்டியில் என் போடவேண்டும்? என் பட்டியில் போட்டான் ஆயிற்று. என்னை வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்த்து, என் பட்டியில் காசு கொண்டுமுடிவதாய் தாமே ஏற்றிக் கொஞ்சுவதாச் சொல்லுகிறீர். அவர். தொட்டிய் மூலம் சம்பாதித்த பணமானால் என்ன? காசு விற்ற காசு குராக்காத, அன்னு! தெரிந்து கொள். காள் அகலாத்தான்..."

அவனை மேலே பேசுகிடாமல் குதிக் கிட்டுக் கத்தினான், மூத்தவன். "உன்னிடம் இதைத் தெரிந்து கொஞ்சுவதற்கு என்னு காசு வருவதற்குப் பின்னும் பித்திருக்கே யிவனும் காள். இதை பாரி! அந்தப் பெண்ணைக் கண்காணம் செய்துகொண்டு என் குழம்புத்திடம் கொள் வந்ததக் குழப்பதான் உன் தியானம் என்னும், என் உயர இங்கிருந்து திர்த்து!" என்று சொல்லி விட்ட அவன் தம்பியின் பதிலாக் கூட எதிர்பாராமல் எழுந்த கெளரியே சென்ற விட்டான்.

அதே வருஷம் அன்னன் காதலியை கண்காணகெண்டன் விவாகம் துணித கேட் தேறிவது. அப்போது அவன் பெறம் கிணைட்டன்! இப்போது.....? டாக்டர் கிணைட்டன் என்னும் பழங்குடிகே யான் என்ற பேரது மக்கள் ஒரு முகமாக அவ னைக் கொண்டாடினர், மாகனும் பணத்தில் அவன் கேட்டய "கண்கா காலித் தொம்" யிவனும் பிரசத்தி படைத்திருந்தது.

மேலும் காணத்திலிருந்து அருமைப் பொழிந்த சொன்மொழி தென்மறிநின் தன்மை, வேண்டுகின்ற திறையோட்டத் திரு மேலம் தெளிவை காட்டியது. “இங் கண்டிப் பாராட்டி” இறை தென்மறிநின் தனக்குத்தான பச்சுமைகொட்டிக் கொண் டதாம். அவன் உன்சத்தில் பழத்திருந்த கண்ணப் அகிலா கிட்டி அகன்ற, காண விழியின் கண்ணித்தும் சொன்மொழி சந்திர னிடம் போய் அடைக்கலைப் புரந்தது.

கிடைத்த உன்சத் தெளிவுடன் கீடு திரும்பிய வேண்டி, தன் மனவி பச்சுமைகடப் போட்டுக் கொன்மொழி, தென் தனலின் பழத்தனக்குமைக் கண்டு தனுக்குற்றும். அகிலா அருமைகொண் டகந்த கொண்டு கிட்டமைக் குறித்த மனம் புழுங்கினும். அகாலநிதிப் பிளித்தபடி கிடந்த ஒரு கடிதம் அவன் கண்கள்தைக் கண்ணித்த. ஒளப்பாயன் அகத பெருந் தப் படிக்கலாகும் :

“அருமைத் தயி வேண்டுகுற.

பல கருவங்களுக்குப் பிறகு உங்களுக்குத் கடிதம் எழுதவது எனக்குே அங் கானய பிழந்தான். நேற கறி மின்மாத தான் இதைச் சொல் கொண்டு கிட்டது.

உன் கொமத்தின் மென்மைக் கொழியின் இடிந்த கிடந்த கிழங்கு ஆபத்தமைக் கட்டிப் பதப்பித்தக் குப்பையொருமும் சொன்மத்தமைக் கொமத்த ஐக்கண் பத் தலியன் குப்பை உரை கருவித்திருந்தான். அதற்கு என்னைய போக்கியதாரை கியமித்தான்.

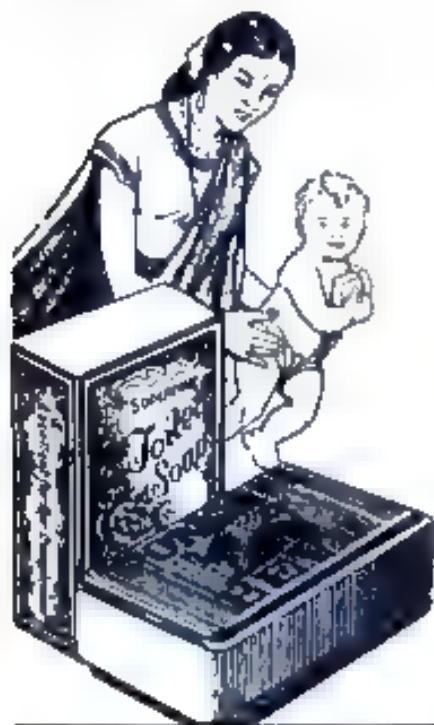
திருப்பணி கொண ஆப்பாயவதற்கு குறம் கான் பார்ப்பிலிருந்த இரண்டலியன் குப்பை சின்மவையாக காணிக் கந்த கிட்டின் கைத் திருந்தேன். என் போதாத கணம், கா கறித்தவன் கைகொ கிட்டிக் புரந்த அதை அடித்திக் கொண்டு போய் கிட்டான். பணம் கைய போய் கிட்டதானான் கொன் கதை கண்டிசாரைக் கெய்ததடன் கானே அவரைக் கையாண்டு கிட்டிசு என்ற திண்கிருக்கன். ஒரு காத்தத்த்குன் அந்தத் தென்கைகடப் கொடுத்த ஒரு செட்டை கிட்டான். என்பெருக் கழுத்துத் தொட்டு காணன் போகிருக்கிறத. பார்ப்பிலிருந்த கான் பணம் காண்பித்தற்கு குற இருக்கிறத. கைய போதாதற்கு குற எது? கெய்த யவது உடனே இரண்டலியன் குப்பை கொடுத்த உதகாகிட்டான் கைக்குத் கிடைக்காதான்!

அன்னு கண்ணதான்.”

அதன் படித்த குடித்ததும் வேண்டிப் கிட்ட பெருமுகிசாரை கிட்டான். அவன் கண்ணிலிருந்த கண்ணி அருவிவாய் பொழிந்தது. அவன் மனததாய்க் கொண்டு அதந்தது, அந்தக் கடிதம். அப்போது திகசொந்த கிழித்தும் கொண்ட கணம், கடிதமும் கையாண்டு அவன் கறிநின் கிப்பமைக் கெட்டதும் பழத்தடன் காணிக் கருவிக் கொண்டு எழுந்தான்.

“இந்தகா அப்பாகிடம் பணம் கெட்டத தான் மத்தியகான் அங்கே போகினான். உன்னைய கொக்கியா இப்போது இரண் டலியன் குப்பை கிழங்கு கன்பத கைக்குத் தெரியும். அப்படியே இருந்ததாம் உட லியன் அங்குக்கு உதவி போகிக் கொ, என்னைய கைக்குக் கந்தேனம். என் கண்களான் காத குறமே வேன் அன்னு கிடம் போகத உட இங்கைய? என் கணம், அப்பாகிடம் பணம் கொக்கியா இருந்தது; அனுப்பிகிட்டான். என்ன இருந்ததும், உன் கன்னுயின் கொ கா உன்னை கொண கிழங்கு?” என்ற சொன்மத் தன் கண்ணித் திணயிட்ட வேந்த கைத்திக் கொண்டான் கணம்,

அகிலா அப்பன் அகிலாத்த வேண்டி, “கணம்! காத்ததன் தவற சொந்த கிட்டென் அன்னு சொந்த அநே தவறத் தான். போன மாதம் என்னைக் கைத்தின் ஒரு உபயோக கெத்த தெரியும்கண? அதற்குக் ‘கணிகாண கெய்யிலிருந்த தித் தன்கணம் கந்திசாரை. அங்கே கெய் பெருக் கொண்டான்! வேண்டிப் காமுருத் தன்கண கண!” என்ற. கண்களும் இப் படிப் பெருக் கொண்டான். கைக்கு அத கைக்கொ போகிருத்தது. அதன்களான் என் உன்சத்தில் அப்போது ஒரு கைக்கம் கெட்டது. அன்னிசுப் போகிக் கணம் போகிக் கொகககத்திக் கு அருமைகி கிட்டென். கணம் அத கைக்கொ மாத்ரான தவற கன்பத உன் மெனன குறம் இப்போது கருப்த்த கிட்டது. ‘கணம் கித்த கா!” என்ற இரப்பாயன் பெருகுகோ, கைக்கான்— அதனானே கிப்போது அவன் மனத்ததைக் காப்பாத்தி விடுத்ததே! அநேபணத்தினுக் குன்னுக்கு கந்த கானே அதைக் கந்த அகப்பெயாக மறித்தேனே. கைய கைத் திக—அததான் என் மனத்ததை காட்டு தித்த. கணம்!” என்ற சொன்ம குறத்த போது. பெரிய கந்திர சித்திகாக்கிக் கொக்கியோது உடக் கைக்கா கிட்டி வேண்டுகின்ற கைக்கிக் கி மக்கியது.

மிகக் ஆரோக்யமான

தோற்றம்.....

ஐமகுர் ஜாஸ்மின் சோப் சாதாரணமாக உபயோகத்திற்குப் புதியதாக வந்துள்ள மற்பலனாக போப்புக்களிப்போல் அல்ல, அதிலுள்ள உயர்ந்த மூலிகைச் சத்துக்கள் அதிக உண்மையைப் பெறப்படுடன் ஆரோக்கியத்தையும் வசீகரத்தையும் நிச்சயம் அளிக்கின்றன. இன்றே ஒரு ஜாஸ்மின் சோப் வாங்கி உபயோகித்துப் பாருங்கள்.

**ஐமகுர்
ஜாஸ்மின் சோப்**

..... எங்கும் கிடைக்கும்

கவர்ன்மென்ட் சோப் பாக்டரி, பெங்களூர்

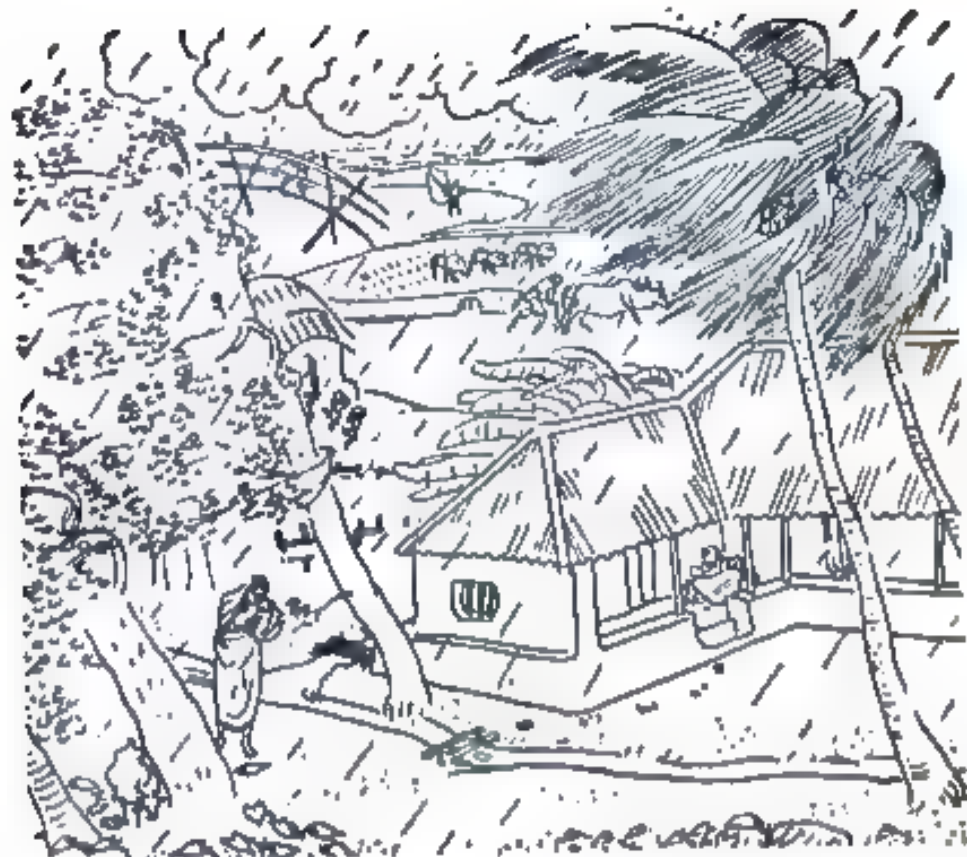
**ஒரு 'ரோச்'
தயாரிப்பு**

லிப்டன்ஸ்

என்றல்

சிறந்த டீ

வேதகாலம்

இருண்ட வேதம் அருமாதலை அந்நி
 நேத. தாமரை மறு கோட்டுமேத. கீதம் வந்தப விரை
 கோட்டுமேத. விரை விரைமேத. கீதம் இவ்வகாலம் புத விரை
 விரைமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத.
 கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத.
 கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத.
 கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத.
 கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத.
 கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத. கோட்டுமேத.

சென்ட்ரல் உ. போர்டிங் வெளியீடு

Le

சென்ட்ரல் உ. போர்டிங் வெளியீடு
 116-119, Gladens Garden, Poonamallee High Road, Kilpauk, Madras

கல்கி

மாணியம்

ALKI செப்டம்பர் 3, 1950

4

அணு

"கஸ்கி" ஆசிரியர் எழுதிய இருபெரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பதிப்பு கு. 15-0-0

பார்த்தியன் கனவு

விடை கு. 0-8-0

நயிற் நாட்டுச் சர்திரத்தில் மலையாள காதலனை இவ்விரு நவீனங்களும் அற்புதமாக விளக்குகின்றன

சசிதேவி எழுதிய விஜயா முதலிய கதைகள்

விடை கு. 2-8-0

(தயார் செயவு பிரத்தியேகம்)

கிடைக்குமிடம்

"கஸ்கி" காரியாலயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

ஆஸ்துமா சளி ஓசை நாளின் அகற்றப்படுகிறது

மெண்டாகோ கண்டு பிடிக்கப்பட்டது முதல் நூக்கத் திணர், கலாச இழியூடும் ஆண்டு மாலினும் வரும் அயதிரிவக்ட்டாய். மெண்டாகோ உபயோகித்தால் இவ்வுக்துதும் கெடுதலான புணவும் வேண்டாம். குசைந்த இது மெண்டாகோ சர்திரவாசை ஆகாத்தாய் சார்பிட்ட 10 திரித்திக் உபயோகம் சளி உபயோகம் உயர்த்து. கலாச நூக்க விடயம். நார்புடக்து கிராத்தி கலாசை மாக்கு நன்மை. விருவிர்பு சர்திரம்.

கிடைப்போல் அளித்த தீக்கை

ஆண்டு மாலினும் அயதிரிவக்ட்டாய் கலாசை முதல் முதலில் மெண்டாகோ உபயோகம் உபயோகம் உயர்த்து. கலாச நூக்க விடயம். நார்புடக்து கிராத்தி கலாசை மாக்கு நன்மை. விருவிர்பு சர்திரம். கிடைப்போல் அளித்த தீக்கை. இவ்வுக்துதும் கெடுதலான புணவும் வேண்டாம். குசைந்த இது மெண்டாகோ சர்திரவாசை ஆகாத்தாய் சார்பிட்ட 10 திரித்திக் உபயோகம் சளி உபயோகம் உயர்த்து. கலாச நூக்க விடயம். நார்புடக்து கிராத்தி கலாசை மாக்கு நன்மை. விருவிர்பு சர்திரம்.

கிடைக்கீட்டும் பட்டம்

மெண்டாகோ முதல் வேலை சார்பிட்ட துமே சர்திரவாசை உபயோகம் ஆண்டு மாலினும் அயதிரிவக்ட்டாய் கலாசை முதல் முதலில் மெண்டாகோ உபயோகம் உயர்த்து. கலாச நூக்க விடயம். நார்புடக்து கிராத்தி கலாசை மாக்கு நன்மை. விருவிர்பு சர்திரம்.

Mendaco

மெண்டாகோ

நயிற் நாட்டுச் சர்திரத்தில் மலையாள காதலனை இவ்விரு நவீனங்களும் அற்புதமாக விளக்குகின்றன

தேய் மாலையும் பாருக்டன். சர்திர வாதம் உயர்த்து குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

● ஆஸ்துமா ● மார்க்சனி தோய் ● நோ ஜூரம் இவ்வுக்து நவீனத்திக்ிறது

ஸன் லைட்
சோப்பிடுல்
தான்

துள்கேள் அந்தத் துள்கேள் போல வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும்
உங்கள் சோப்பைத் துளு!